

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-38-04

Do druku nr 2631

Warszawa, 3 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o rolnictwie ekologicznym,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
ROLNICTWIE EKOLOGICZNYM

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
3.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
4.	Opinia Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej z dnia 24 lutego 2004 r.
5.	<p>Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1452/2003 z dnia 14 sierpnia 2003 r. utrzymujące odstępstwo przewidziane w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do niektórych gatunków nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego oraz ustanawiające zasady proceduralne i kryteria dotyczące tego odstępstwa 2. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2277/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. zmieniające Załączniki I i II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 3. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 599/2003 z dnia 1 kwietnia 2003 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 4. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 223/2003 z dnia 5 lutego 2003 r. w sprawie wymogów w zakresie etykietowania związanych z ekologiczną metodą produkcji pasz, mieszanek paszowych i materiałów paszowych oraz zmieniające rozporządzenie rady (EWG) nr 2092/91 5. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2002 z dnia 25 października 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1788/2001 6. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1162/2002 z dnia 28 czerwca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 7. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1113/2002 z dnia 26 czerwca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1788/2001 8. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 473/2002 z dnia 15 marca 2002 r. zmieniające załączniki I, II i VI do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 9. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2491/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91

10. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1788/2001 z dnia 7 września 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania przepisów dotyczących świadectwa kontroli w odniesieniu do przywozu z państw trzecich, na podstawie art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91
11. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2001 z dnia 2 marca 2001 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91
12. Rozporządzenie Komisji WE nr 2020/2000 z dnia 25 września 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 207/93 określające treść załącznika VI do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 oraz zmieniające sekcję C załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91
13. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1437/2000 z dnia 30 czerwca 2000 r. zmieniające załącznik VI sekcja C do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91
14. Rozporządzenie Komisji WE nr 1073/2000 z dnia 19 maja 2000 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91
15. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 331/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. zmieniające załącznik V do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91
16. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1804/1999 z dnia 19 lipca 1999 r. uzupełniające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych w celu włączenia produkcji zwierzęcej
17. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 330/1999 z dnia 12 lutego 1999 r. zmieniające sekcję C załącznika VI do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91
18. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1900/98 z dnia 4 września 1998 r. zmieniające Załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91
19. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/97 z dnia 29 lipca 1997 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91
20. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1935/95 z dnia 22 czerwca 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91
21. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1202/95 z dnia 29 maja 1995 r. zmieniające załączniki I i III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91
22. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1201/95 z dnia 29 maja 1995 r. zmieniające załącznik VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91
23. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2381/94 z dnia 30 września 1994 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2092/91
24. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 468/94 z dnia 2 marca 1994 r. zmieniające załącznik VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91

25. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2608/93 z dnia 23 września 1993 r. zmieniające załączniki I, II i III do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91
26. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 207/93 z dnia 29 stycznia 1993 r. określające treść załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych oraz ustanawiające szczegółowe zasady w celu wykonania przepisów art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia
27. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2083/92 z dnia 14 lipca 1992 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91
28. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1535/92 z dnia 15 czerwca 1992 r. zmieniające załącznik I oraz III rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91
29. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
30. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 94/92 z dnia 14 stycznia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91
31. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/97 z dnia 20 lutego 1997 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92
32. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1367/98 z dnia 29 czerwca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92
33. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 548/2000 z dnia 14 marca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92
34. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1566/2000 z dnia 18 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92
35. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1616/2000 z dnia 24 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92
36. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2426/2000 z dnia 31 października 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92
37. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2589/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92
38. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 349/2001 z dnia 21 lutego 2001 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92
39. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2382/2002 z dnia 30 grudnia 2002 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92

Tabela zbieżności przepisów projektowanej ustawy o rolnictwie ekologicznym z przepisami rozporządzeń Unii Europejskiej

Ustawa o rolnictwie ekologicznym	Ustawodawstwo UE
Art.1 Ustawa określa zadania i właściwości organów i jednostek organizacyjnych w zakresie rolnictwa ekologicznego, określonym w przepisach Unii Europejskiej	-
Art.2. Użyte w ustawie określenie „producent” oznacza „podmiot gospodarczy” w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej	Art.4 pkt5 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
Art.3 pkt1 Organami i jednostkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym są: - minister właściwy do spraw rolnictwa - upoważniający jednostki certyfikujące, akredytowane zgodnie z Polską Normą PN-EN 45011 „Wymagania ogólne dotyczące działania jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów” zwane dalej „jednostkami certyfikującymi” do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów	Art.9 ust.4 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
Art.3 pkt2 lit.a Organami i jednostkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym są: - Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwana dalej „Inspekcją”: a) sprawująca nadzór nad upoważnionymi przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, jednostkami certyfikującymi, zwanymi dalej „upoważnionymi jednostkami certyfikującymi”	Art.9 ust.4 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
Art.3 pkt2 lit.b b) przyjmująca zgłoszenia producentów podejmujących działalność w rolnictwie ekologicznym	Art.9 ust.2 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
Art.3 pkt2 lit.c c) upoważniająca, na zasadach określonych w przepisach Unii Europejskiej, producentów do przywozu produktów rolnictwa ekologicznego z krajów trzecich niewymienionych na liście Komisji Europejskiej, o której mowa w przepisach Unii Europejskiej,	Art.11 ust.1 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
Art.3 pkt2 lit.d d) dokonująca kontroli produktów rolnictwa ekologicznego pochodzących z krajów trzecich, o których mowa w lit. c, w tym kontroli granicznej	Art.11 ust.6a Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
Art.3 pkt2 lit.e	Art.8 ust.3 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z

<p>e) gromadząca i przechowująca informacje o producentach oraz udostępniająca je podmiotom zainteresowanym, na zasadach określonych w przepisach Unii Europejskiej</p>	<p>dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art.3 pkt3 jednostki certyfikujące upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów potwierdzających, że płody rolne nieprzetworzone oraz produkty z nich powstałe, w tym także zwierzęta oraz produkty i przetwory pochodzenia zwierzęcego zostały wyprodukowane lub przetworzone zgodnie z przepisami Unii Europejskiej, zwanych dalej „certyfikatami zgodności”</p>	<p>Art.9 ust.4 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art.4 ust.1 Jednostka certyfikująca w celu upoważnienia jej do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów zgodności, występuje z wnioskiem do ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p>	<p>Art.9 ust.4 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art.4 ust.2 Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 dołącza się: 1) certyfikat akredytacji w zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 1; 2) inne dokumenty lub informacje niezbędne do stwierdzenia spełniania wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej</p>	<p>Art.9 ust.5 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art.4 ust.3 Minister właściwy do spraw rolnictwa upoważnia, w drodze decyzji administracyjnej, jednostkę certyfikującą, jeżeli spełnia ona wymagania, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej</p>	<p>Art.9 ust.4 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art.4 ust.5 Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanego dalej „Głównym Inspektorem” cofa, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie upoważnionej jednostce certyfikującej, w przypadkach określonych w przepisach Unii Europejskiej¹⁾ oraz w przypadku nieprzekazywania wykazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1</p>	<p>Art.9 ust.6 lit.d Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art.5 W ramach nadzoru, o którym mowa w art. 3 pkt 2 lit. a, Główny Inspektor: 1) przeprowadza analizy danych dostarczanych przez upoważnione jednostki certyfikujące; 2) dokonuje kontroli upoważnionych jednostek certyfikujących w zakresie stosowania przez nie procedur kontrolnych, posiadanych środków technicznych i kwalifikacji pracowników oraz</p>	<p>Art.9 ust.6 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>

<p>dokonywa sprawdzenia dokumentów dotyczących kontroli producentów; przekazuje upoważnionym jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne</p>	
<p>Art.6 Producent zamierzający podjąć działalność w zakresie rolnictwa ekologicznego, zgłasza zamiar prowadzenia takiej działalności wybranej upoważnionej jednostce certyfikującej i wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, z zastrzeżeniem art. 7</p>	<p>Art.8 ust.1 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art.7 Producent zamierzający dokonywać przywozu produktów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art.3 pkt 2 lit. c, zgłasza zamiar prowadzenia takiej działalności Głównemu Inspektorowi i wybranej jednostce certyfikującej. 2. Główny Inspektor upoważnia w drodze decyzji administracyjnej do przywozu produktów rolnictwa ekologicznego, o których mowa w art. 3 pkt.2 lit c</p>	<p>Art.11 ust.6a Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art.8 Do kontroli, o której mowa w art. 3 pkt 2 lit. d, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.</p>	<p>-</p>
<p>Art.9 Upoważniona jednostka certyfikująca przekazuje: 1) do dnia 31 października każdego roku ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wykaz producentów, w rozumieniu przepisów o krajowym systemie producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji w rolnictwie ekologicznym, określone w przepisach Unii Europejskiej 2) do dnia 31 stycznia każdego roku ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa i Głównemu Inspektorowi wykaz producentów podlegających jej kontroli według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego</p>	<p>Art.9 ust.8 lit.b Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art.10 Jednostką organizacyjną kwalifikującą: 1) środki ochrony roślin do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzącą ich wykaz jest Instytut Ochrony Roślin; 2) nawozy lub środki poprawiające właściwości gleby do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzącą ich wykaz jest Instytut Uprawy,</p>	<p>-</p>

Nawożenia i Gleboznawstwa.	
Art.11 ust.1 Środek ochrony roślin może zostać zakwalifikowany do stosowania w rolnictwie ekologicznym, jeżeli: 1) znajduje się w rejestrze środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu na podstawie przepisów o ochronie roślin; 2) zawiera w swoim składzie wyłącznie substancje biologicznie czynne, mikroorganizmy i żywe organizmy, wymienione w przepisach Unii Europejskiej	Załącznik II B Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
Art.11 ust.2 Nawóz może zostać zakwalifikowany do stosowania w rolnictwie ekologicznym, jeżeli: 1) został wprowadzony do obrotu na podstawie przepisów o nawozach i nawożeniu; 2) zawiera w swoim składzie wyłącznie substancje wymienione w przepisach Unii Europejskiej	Załącznik II A Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
Art.11 ust.3 Środek poprawiający właściwości gleby może zostać zakwalifikowany do stosowania w rolnictwie ekologicznym, jeżeli zawiera wyłącznie składniki wymienione w przepisach Unii Europejskiej	Załącznik II A Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych
Art.12 1. Jednostką organizacyjną prowadzącą wykazy: 1) dostawców, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej 2) nasion, materiału siewnego i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego metodami ekologicznymi, zwanych dalej „materiałem” - jest Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektoratem”. 2. Wykazy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zawierają w szczególności gatunki, odmiany i ilości materiału. 3. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa wydaje, w drodze decyzji, zezwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym materiału niespełniającego wymogów przewidzianych w przepisach Unii Europejskiej, na zasadach określonych w tych przepisach.	Art.6 ust.3a Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych Rozporządzenie Komisji nr 1452/2003 z dnia 14 sierpnia 2003 r. utrzymujące odstępstwo przewidziane w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do niektórych gatunków nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego oraz ustanawiające zasady proceduralne i kryteria dotyczące tego odstępstwa
Art.12 ust.4 Dostawcy, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej, przekazują do Głównego Inspektoratu, informacje określone w tych przepisach, do końca każdego kwartału. Informacje przekazuje się na formularzach opracowanych i udostępnianych przez	Rozporządzenie Komisji nr 1452/2003 z dnia 14 sierpnia 2003 r. utrzymujące odstępstwo przewidziane w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do niektórych gatunków nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego oraz ustanawiające zasady

Główny Inspektorat.	proceduralne i kryteria dotyczące tego odstępstwa
<p>Art. 13. Na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, z budżetu państwa można:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dofinansować prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym wykonywanie analiz na zawartość substancji niedozwolonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym; 2) dofinansować działania promocyjne w rolnictwie ekologicznym, w tym udział w targach krajowych i międzynarodowych; <p>udzielać dotacji na dofinansowanie kosztów kontroli gospodarstw rolnych, w których prowadzona jest produkcja metodami ekologicznymi.</p>	-
<p>Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje i sprawozdania Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim Unii Europejskiej w zakresie wymaganym w przepisach Unii Europejskiej</p>	<p>Art.15 Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art. 15. 1. Kto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadza do obrotu jako produkty rolnictwa ekologicznego artykuły, które zostały wyprodukowane, wyhodowane, pozyskane lub przetworzone niezgodnie z warunkami wymaganymi w produkcji metodami ekologicznymi; 2) zamieszcza na etykiecie lub opakowaniu środka spożywczego, który nie został wyprodukowany, wyhodowany, pozyskany lub przetworzony zgodnie z warunkami wymaganymi w produkcji metodami ekologicznymi, napisy sugerujące, że środek ten jest produktem rolnictwa ekologicznego; 3) przechowuje lub przewozi produkty rolnictwa ekologicznego opakowane lub oznakowane niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej - podlega karze grzywny. 	<p>Art.9 ust.9 lit.b Rozporządzenia Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych</p>
<p>Art. 16. 1. Producenci, którzy w dniu wejścia w życie ustawy wytwarzają produkty rolnictwa ekologicznego i posiadają ważny certyfikat zgodności wydany przez upoważnione jednostki certyfikujące, na podstawie dotychczasowych przepisów, mogą wprowadzać te produkty do obrotu jako produkty rolnictwa ekologicznego do dnia upływu ważności tego certyfikatu.</p> <p>2. Produkt wprowadzony do obrotu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oznakowany jako produkt rolnictwa ekologicznego, na podstawie</p>	-

<p>przepisów dotychczasowych, może znajdować się w obrocie do dnia upływu terminu jego ważności.</p> <p>3. Do okresu przestawiania gospodarstwa rolnego na produkcję metodami ekologicznymi zalicza się udokumentowany okres przestawiania gospodarstwa rolnego na produkcję metodami ekologicznymi, rozpoczęty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>4. Upoważnienia wydane jednostkom certyfikującym oraz nadane im numery identyfikacyjne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2004 r.</p>	
<p>Art. 17. Traci moc ustawa z dnia 16 marca 2001 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz.U. Nr 38, poz. 452).</p>	-
<p>Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.</p>	-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1452/2003

z dnia 14 sierpnia 2003 r.

utrzymujące odstępstwo przewidziane w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do niektórych gatunków nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego oraz ustanawiające zasady proceduralne i kryteria dotyczące tego odstępstwa

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 599/2003², w szczególności jego art. 6 ust. 3 lit. b) tiret drugie i trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 6 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 przewiduje odstępstwo, na podstawie którego Państwa Członkowskie mogą zezwolić, podczas okresu przejściowego upływającego 31 grudnia 2003 r., na stosowanie w produkcji ekologicznej nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego, które nie są produkowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej w przypadku gdy wytwórcy nie są w stanie uzyskać materiału rozmnożeniowego takimi metodami.
- (2) Prawodawstwo wspólnotowe dotyczące przydatności nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego ma również zastosowanie zgodnie z art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- (3) Utrzymywanie różnorodności biologicznej jest istotną zasadą rolnictwa ekologicznego i dlatego należy zapewnić, aby rolnicy mogli wybierać spośród szerokiego zakresu odmian, w tym także lokalnych.
- (4) Jest sprawą oczywistą, że dla niektórych gatunków uprawianych we Wspólnocie zabraknie po 31 grudnia 2003 r. odpowiedniej ilości nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego produkowanego metodami ekologicznymi.
- (5) Konieczne jest zatem utrzymanie możliwości stosowania nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego, które nie są uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, jeżeli nie można zastosować nasion lub roślinnego materiału rozmnożeniowego uzyskanych zgodnie z tymi metodami.
- (6) Nie należy umożliwiać stosowania nasion lub roślinnego materiału rozmnożeniowego, które nie są uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej w odniesieniu do gatunków, dla których nie brakuje nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 85 z 2.4.2003, str. 15.

produkowanych metodami ekologicznymi w znacznej liczbie odmian. Powinien zatem zostać ustanowiony wykaz gatunków wyłączonych spod zakresu odstępstwa.

- (7) Stosowanie odstępstwa w odniesieniu do roślinnego materiału rozmnożeniowego, innego niż sadzeniaki ziemniaka, powinno leżeć w gestii Państw Członkowskich do chwili, kiedy będą mogły zostać przyjęte odpowiednie kryteria na poziomie wspólnotowym.
- (8) Istotne jest zwiększenie przejrzystości podaży i popytu na nasiona oraz roślinny materiał rozmnożeniowy, które są produkowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej w celu pobudzenia wzrostu produkcji z użyciem tych metod, a także stosowania nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego produkowanych zgodnie z tymi metodami.
- (9) Każde Państwo Członkowskie powinno wobec tego zapewnić, aby została utworzona i udostępniona odbiorcom baza danych, w której będą mogły zostać zarejestrowane nasiona i sadzeniaki ziemniaka wyprodukowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej oraz odpowiednie ogólne kryteria produkcji nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego. W tym kontekście i w celu ułatwienia dostępu do informacji, właściwe jest rozwijanie zharmonizowanego modelu formularza rejestracyjnego używanego przez dostawcę nasion do rejestracji nasion i sadzoniaków ziemniaka w bazach danych.
- (10) Każde Państwo Członkowskie powinno zapewnić opublikowanie sprawozdania dotyczącego przyznanych przez nie zezwoleń w celu poinformowania wszystkich uczestników, Państw Członkowskich i Komisji.
- (11) Po pierwszych dwóch latach zbierania doświadczeń system należy ponownie poddać wszechstronnemu badaniu, aby ocenić w jakim stopniu nasiona i roślinny materiał rozmnożeniowy produkowane metodami ekologicznymi są stosowane przez rolników. W tym kontekście Komisja powinna rozważyć możliwość opracowania bazy danych na poziomie wspólnotowym.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu powołanego zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1 **Utrzymanie odstępstwa**

1. Odstępstwo przewidziane w art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, zgodnie z którym Państwa Członkowskie mogą udzielić zezwolenia na stosowanie nasion lub roślinnego materiału rozmnożeniowego, które nie są uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, z zastrzeżeniem warunków przedstawionych we wspomnianym artykule, zostaje utrzymane po 31 grudnia 2003 r. w odniesieniu do gatunków niewymienionych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Zasady proceduralne i kryteria stosowania odstępstwa dotyczącego nasion i sadzeniaków ziemniaka określonych w akapicie pierwszym przedstawiają art. 3-14.

2. W Załączniku do niniejszego rozporządzenia wymieniono gatunki, w stosunku do których stwierdzono, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, że istnieje wystarczająca ilość nasion lub sadzeniaków ziemniaka produkowanych metodami ekologicznymi w znacznej liczbie odmian w każdej części Wspólnoty.

Na gatunki wymienione w Załączniku nie są udzielane zezwolenia na podstawie odstępstwa określonego w ust. 1, o ile nie znajduje to uzasadnienia w jednym z celów określonych w art. 5 ust. 1 lit. d).

Artykuł 2 **Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91;
- b) określenie „dostawca” oznacza podmiot, który sprzedaje nasiona lub sadzeniaki ziemniaka innym podmiotom.

ROZDZIAŁ II **STOSOWANIE DEROGACJI**

Artykuł 3 **Stosowanie nasion lub sadzeniaków ziemniaka, które nie są uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej**

Państwa Członkowskie mogą, na podstawie procedury określonej w art. 5, zezwolić na stosowanie nasion lub sadzeniaków ziemniaka, które nie są uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej zakładając, że nasiona lub sadzeniaki ziemniaka nie zostały:

- a) zaprawione środkami ochrony roślin, innymi niż zatwierdzone do zaprawy nasion i wymienione w części B załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, chyba że chemiczna obróbka jest zalecana zgodnie z dyrektywą Rady 2000/29/WE³ do celów fitosanitarnych przez właściwy organ Państwa Członkowskiego w odniesieniu do wszystkich odmian danego gatunku na obszarze, na którym nasiona lub sadzeniaki ziemniaka mają być stosowane, oraz
- b) wyprodukowane przy użyciu organizmów genetycznie zmodyfikowanych i/lub produktów pochodzących od takich organizmów.

Artykuł 4 **Organy lub jednostki odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń**

Organy lub jednostki kontrolujące określone w art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 są odpowiedzialne za udzielanie zezwolenia określonego w art. 5 niniejszego rozporządzenia,

³ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1.

chyba że Państwo Członkowskie wyznaczy inne organy lub jednostki znajdujące się pod jego nadzorem.

Artykuł 5

Warunki udzielania zezwoleń

1. Zezwolenie na stosowanie nasion lub sadzeniaków ziemniaka, które nie są uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej może być udzielone wyłącznie w następujących przypadkach:

- a) żadna odmiana danego gatunku, które odbiorca chce nabyć nie została zarejestrowana w bazie przewidzianej w art. 6;
- b) żaden dostawca nie jest w stanie dostarczyć nasion lub sadzeniaków ziemniaka przed zasiewami lub sadzeniem roślin, pomimo złożenia zamówienia przez odbiorcę w stosownym czasie;
- c) odmiana, którą odbiorca chce nabyć nie została zarejestrowana w bazie, a może on udowodnić, że żadna zarejestrowana odmiana alternatywna tego samego gatunku nie jest odpowiednia, a zatem udzielenie zezwolenia ma duże znaczenie dla jego produkcji;
- d) uzasadnione jest stosowanie ich do badań, prób polowych wykonywanych na niewielką skalę lub w celu zachowania odmian, po udzieleniu zgody przez właściwy organ Państwa Członkowskiego.

2. Zezwolenia udziela się przed zasiewami.

3. Zezwolenia udziela się indywidualnym odbiorcom jednorazowo na jeden sezon; organ lub jednostka odpowiedzialna za ich udzielanie rejestruje ilości nasion lub sadzeniaków ziemniaka, na których stosowanie zezwoliła.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, właściwy organ Państwa Członkowskiego może udzielić ogólnej zgody wszystkim odbiorcom na wykorzystywanie:

- gatunku, gdy i o ile spełniony jest warunek ustanowiony w ust. 1 lit. a), lub
- odmiany, gdy i o ile spełniony jest warunek ustanowiony w ust. 1 lit. c).

Takie zezwolenia są wyraźnie zaznaczone w bazie danych.

5. Zezwolenie może być udzielone w okresach, w których baza danych jest uaktualniona zgodnie z art. 7 ust. 3.

ROZDZIAŁ III ZASADY DOTYCZĄCE REJESTRACJI NASION LUB SADZENIAKÓW ZIEMNIAKA, KTÓRE SĄ UZYSKIWANE ZGODNIE Z METODAMI PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ

Artykuł 6

Baza danych

1. Każde Państwo Członkowskie gwarantuje, że zostanie utworzona komputerowa baza danych w celu sporządzenia wykazu odmian, których nasiona lub sadzeniaki ziemniaków są uzyskiwane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, opisanymi w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, dostępnych na terytorium tego Państwa.
2. Baza danych jest administrowana przez właściwy organ Państwa Członkowskiego lub organ bądź jednostkę wyznaczoną do tego celu przez Państwo Członkowskie, zwaną dalej „administratorem bazy danych”. Państwa Członkowskie mogą również wyznaczyć organ lub prywatną jednostkę w innym kraju.
3. Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o organie lub prywatnej jednostce wyznaczonej do administrowania bazą danych.

Artykuł 7 **Rejestracja**

1. Dostępne odmiany ziemniaka, których nasiona lub sadzeniaki są wyprodukowane zgodnie z metodami produkcji ekologicznej rejestruje się w bazie danych na wniosek dostawcy.
2. Każdą odmianę niezarejestrowaną w bazie danych uznaje się za niedostępną w odniesieniu do zastosowania art. 5 niniejszego rozporządzenia.
3. Każde Państwo Członkowskie wybiera okres na przestrzeni roku, w którym baza danych jest regularnie uaktualniana w odniesieniu do każdego gatunku lub grupy gatunków uprawianych na jego terytorium.

Artykuł 8 **Warunki rejestracji**

1. Aby dokonać rejestracji, dostawca musi:
 - a) udowodnić, że on lub ostatni podmiot, w przypadkach gdy dostawca jedynie sprzedaje paczkowane nasiona lub sadzeniaki ziemniaków, podlegał systemowi kontroli określonemu w art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91;
 - b) udowodnić, że nasiona lub sadzeniaki ziemniaków, które zostaną wprowadzone do obrotu, spełniają ogólne wymagania stosowane do nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego;
 - c) udostępnić wszystkie informacje wymagane na mocy art. 9 niniejszego rozporządzenia oraz uaktualniać te informacje na żądanie administratora bazy danych lub w każdym przypadku gdy taka aktualizacja jest niezbędna do zagwarantowania rzetelności informacji.
2. Administrator bazy danych może, po uzyskaniu zgody właściwego organu Państwa Członkowskiego, odrzucić wniosek dostawcy o rejestrację lub usunąć zarejestrowane informacje, uprzednio zatwierdzone, jeżeli dostawca nie spełnia wymagań określonych w ust. 1.

Artykuł 9
Zarejestrowane informacje

1. W odniesieniu do każdej zarejestrowanej odmiany i każdego dostawcy baza danych zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) naukowa nazwa gatunku i określenie odmiany;
 - b) nazwa i dane teleadresowe dostawcy lub jego przedstawiciela;
 - c) obszar, na który nasiona lub sadzeniaki ziemniaka mogą zostać dostarczone w zwykłym terminie dostawy;
 - d) kraj lub region, w którym odmiana jest badana i zatwierdzana do celów sporządzenia wspólnego katalogu odmian gatunków roślin uprawnych i warzyw;
 - e) data, od kiedy będą dostępne nasiona i sadzeniaki ziemniaka;
 - f) nazwa i/lub numer kodowy organu lub jednostki kontrolnej sprawującej nadzór nad podmiotem określonym w art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
2. Jeżeli zarejestrowana odmiana nie jest już dłużej dostępna, dostawca niezwłocznie informuje administratora bazy danych. Zmiany są zapisywane w bazie danych.
3. Poza informacjami określonymi w ust. 1, baza danych zawiera wykaz gatunków wymienionych w Załączniku.

Artykuł 10
Dostęp do informacji

1. Informacje zawarte w bazie danych udostępniane są odbiorcom nasion i sadzeniaków ziemniaka oraz opinii publicznej bezpłatnie za pośrednictwem internetu. Państwa Członkowskie mogą postanowić, że odbiorcy, którzy są zarejestrowani zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, na żądanie otrzymują od administratora wyciąg z danymi dotyczącymi jednej lub kilku grup gatunków.
2. Państwa Członkowskie zapewniają, że wszyscy odbiorcy zarejestrowani zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 przynajmniej raz do roku otrzymują informacje o systemie i sposobie uzyskiwania danych z bazy.

Artykuł 11
Oплата rejestracyjna

Za każdą rejestrację może być pobierana opłata, stanowiąca koszt wprowadzenia i utrzymania informacji w bazie danych. Właściwy organ Państwa Członkowskiego zatwierdza poziom opłat stosowanych przez administratora bazy danych.

ROZDZIAŁ IV
SPRAWOZDANIA I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12
Sprawozdanie roczne

1. Organy i jednostki wyznaczone do udzielania zezwoleń zgodnie z art. 4 rejestrują wszystkie zezwolenia i udostępniają te informacje w postaci sprawozdania właściwemu organowi Państwa Członkowskiego oraz administratorowi bazy danych.

Sprawozdanie zawiera, w odniesieniu do każdego gatunku, którego dotyczy zezwolenie zgodnie z art. 5 ust. 1, następujące informacje:

- a) nazwa naukowa gatunku i określenie odmiany;
- b) uzasadnienie zezwolenia wskazanego przez odniesienie do art. 5 ust. 1 lit. a), b), c) lub d);
- c) całkowita liczba zezwoleń;
- d) całkowita ilość nasion i sadzeniaków;
- e) obróbka chemiczna przeprowadzona w celach fitosanitarnych określona w art. 3 lit. a).

2. W odniesieniu do zezwoleń udzielanych zgodnie z art. 5 ust. 4 sprawozdanie zawiera informacje określone w ust. 1 lit. a) oraz okres przez jaki zezwolenia obowiązują.

Artykuł 13
Sprawozdanie zbiorcze

Corocznie, przed 31 marca, właściwy organ Państwa Członkowskiego zbiera sprawozdania i przesyła Komisji oraz pozostałym Państwom Członkowskim zbiorcze sprawozdanie obejmujące wszystkie zezwolenia jakich udzielono w danym Państwie Członkowskim w poprzednim roku kalendarzowym. Sprawozdanie obejmuje informacje określone w art. 12, które zostają opublikowane w bazie danych. Właściwy organ może powierzyć zadanie zbierania sprawozdań administratorowi bazy danych.

Artykuł 14
Informacje na żądanie

Na żądanie Państwa Członkowskiego lub Komisji, szczegółowe informacje dotyczące zezwoleń przyznanych w indywidualnych przypadkach są udostępniane pozostałym Państwom Członkowskim lub Komisji.

Artykuł 15
Przegląd

Przed 31 lipca 2006 r. Komisja bada dostępność i stosowanie nasion lub roślinnego materiału rozmnożeniowego, które są uzyskiwane metodami produkcji ekologicznej oraz skuteczność wykonania niniejszego rozporządzenia, a także w miarę potrzeb wprowadza odpowiednie zmiany.

Artykuł 16
Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 stycznia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 sierpnia 2003 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Obecnie Komisja wraz z Państwami Członkowskimi bada to zagadnienie w celu ustanowienia wykazu gatunków, który zostanie ujęty w Załączniku, zgodnie z opinią Komitetu powołanego zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2277/2003

z dnia 22 grudnia 2003 r.

zmieniające Załączniki I i II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, w szczególności jego art. 13 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z częścią B ppkt 4.15 Załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 dokonano przeglądu wykazów materiałów paszowych, dodatków paszowych, niektórych substancji stosowanych w żywieniu zwierząt i substancji pomagających w przetwarzaniu wykorzystywanych w paszach, ustanowionych w części C i D załącznika II tego rozporządzenia.
- (2) Niektóre konwencjonalne materiały paszowe pochodzenia roślinnego nie są już potrzebne w rolnictwie ekologicznym na poziomie wspólnotowym. Jednakże, większość konwencjonalnych materiałów paszowych, w szczególności rośliny wysokobiałkowe są wciąż niezbędne, przynajmniej w niektórych Państwach Członkowskich. Co więcej, konwencjonalne produkty uboczne z mleka są wciąż konieczne w rolnictwie ekologicznym i niektóre minerały są niezbędne do zapewnienia dobrostanu ekologicznie hodowanego inwentarza żywego.
- (3) Wykorzystanie niektórych środków konserwujących jest dozwolone w rolnictwie ekologicznym tylko w przypadku dodatków paszowych do kiszonki. Jednakże wykorzystanie tych substancji jest także wymagane w niektórych Państwach Członkowskich dla ochrony upraw. Co więcej, z powodów technologicznych, potrzeba więcej dodatków paszowych z grupy spoiw, środków przeciwbrylających i koagulantów.
- (4) W wykazie materiałów paszowych i dodatków paszowych powinno wprowadzić się odpowiednie zmiany.
- (5) Zharmonizowane reguły dla ekologicznej produkcji zwierzęcej zostały utworzone niedawno. Pula genów różnych ekologicznie hodowanych gatunków zwierząt jest wciąż

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1; rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

mała. Co więcej, szczególnie w przypadku drobiu, systemy produkcji obejmują różne etapy, zwykle zarządzane przez różne wyspecjalizowane sektory. Z powodu złożoności tych systemów, cały ekologiczny cykl produkcyjny drobiu nie został jeszcze ukończony przez żadne Państwo Członkowskie. W celu zapewnienia wystarczającej bioróżnorodności zwierząt gospodarskich hodowanych ekologicznie oraz dla ułatwienia rozwoju ekologicznej produkcji zwierzęcej, istnieje potrzeba przedłużenia okresu przejściowego, w którym tradycyjne zwierzęta mogą być włączone do systemu rolnictwa ekologicznego.

- (6) W celu uzupełnienia naturalnego wzrostu oraz dla odnowienia stada lub hodowli, szczególną uwagę należy zwrócić na tradycyjne rasy zagrożone wyginięciem.
- (7) Jedną z zasad systemu rolnictwa ekologicznego jest zapewnienie związku między produkcją zwierzęcą i gruntami ornymi. Dla wszystkich ekologicznie hodowanych gatunków zwierząt, pasze powinny pochodzić przede wszystkim z samych gospodarstw ekologicznych lub w przypadku, gdy to jest niemożliwe, powinny być produkowane we współpracy z innymi gospodarstwami ekologicznymi.
- (8) W związku z tym w załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) nr 2092/91 powinno wprowadzić się odpowiednie zmiany.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu powołanego zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W Załącznikach I i II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2003 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. W części B Załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 3.4 otrzymuje brzmienie:

„W drodze drugiego odstępstwa, gdy stado lub hodowla są po raz pierwszy utworzone i zwierzęta hodowane ekologicznie nie są dostępne w wystarczającej liczbie, zwierzęta gospodarskie hodowane nieekologicznie mogą być włączone do ekologicznej jednostki produkcji zwierzęcej, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- młode kury do produkcji jaj nie mogą być starsze niż 18 tygodni,
- drób przeznaczony na produkcję mięsa musi być młodszy niż 3 dni,
- młody bawół do celów hodowli musi być młodszy niż 6 miesięcy,
- cielęta i źrebięta do celów hodowli muszą być hodowane zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia od momentu odsadzenia i muszą w każdym wypadku być młodsze niż 6 miesięcy,
- jagnięta i kozłeta do celów hodowli muszą być hodowane zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia od momentu odsadzenia i muszą w każdym wypadku być młodsze niż 60 dni,
- prosięta do celów hodowli muszą być hodowane zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia od momentu odsadzenia i muszą ważyć mniej niż 35 kg.”;

b) pkt 3.5 otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze odstępstwo, które musi być z góry zatwierdzone przez organ lub jednostkę kontrolującą, stosuje się do okresu przejściowego wygasającego dnia 31 grudnia 2004 r.”;

c) pkt 3.6 otrzymuje brzmienie:

„W drodze trzeciego odstępstwa, odnowienie lub odbudowę hodowli lub stada zatwierdza organ lub jednostka w przypadku, gdy zwierzęta hodowane ekologicznie nie są dostępne, oraz w następujących przypadkach:

- a) wysokiej śmiertelności zwierząt, spowodowanej okolicznościami zdrowotnymi lub katastroficznymi;
- b) kury do produkcji jaj nie starsze niż 18 tygodni;
- c) drób przeznaczony na produkcję mięsa młodszy niż 3 dni;

- d) prosięta do celów hodowli, od momentu odsadzenia, o wadze niższej niż 35 kg.

Przypadki b), c) i d) są zatwierdzone na okres przejściowy wygasający dnia 31 grudnia 2004 r.”;

- d) pkt 3.10 otrzymuje brzmienie:

„Te odsetki mogą być zwiększone do 40%, po zasięgnięciu opinii i uzyskaniu zgody organu lub jednostki kontrolnej, w następujących przypadkach specjalnych:

- kiedy znacznie zwiększa się hodowlę,
- kiedy zmienia się rasę,
- kiedy rozwija się specjalizację w hodowli nowych zwierząt gospodarskich,
- kiedy rasy zagrożone są wyginięciem. Zwierzęta tych ras nie muszą koniecznie być nieródkami.”;

- e) pkt 4.3 otrzymuje brzmienie:

„Co więcej, zwierzęta gospodarskie muszą być hodowane zgodnie z zasadami wymienionymi w niniejszym załączniku, przy użyciu paszy z danej jednostki, lub, gdy to nie jest możliwe, przy użyciu pasz z innych jednostek lub przedsiębiorstw, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia. Co więcej, w przypadku zwierząt roślinożernych, za wyjątkiem corocznego okresu, gdy zwierzęta są na sezonowym wypasie bydła, przynajmniej 50% paszy pochodzi z tego gospodarstwa rolnego, lub w przypadku, gdy nie jest to możliwe, jest produkowane we współpracy z innymi gospodarstwami ekologicznymi.”;

- f) pkt 4.8 otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od ust. 4.2, na okres przejściowy wygasający dnia 24 sierpnia 2005 r., wykorzystanie ograniczonego odsetka konwencjonalnych pasz jest dozwolone, w przypadku gdy rolnicy mogą wykazać, zgodnie z wymogami jednostki lub organu kontrolującego Państwa Członkowskiego, że nie są w stanie otrzymać pasz wyłącznie z produkcji ekologicznej. Maksymalny dozwolony odsetek pasz konwencjonalnych wynosi 10% rocznie dla zwierząt roślinożernych i 20% dla innych gatunków. Te liczby są obliczane corocznie jako odsetek suchej masy paszy pochodzenia rolniczego. Maksymalny dozwolony odsetek konwencjonalnych pasz w dawce dziennej, za wyjątkiem corocznego okresu, gdy zwierzęta są na sezonowym wypasie bydła, musi stanowić 25% obliczone jako odsetek suchej masy.”;

- g) skreśla się pkt 4.10;

- h) pkt 4.17 otrzymuje brzmienie:

„Wyłącznie produkty wymienione w wykazie stanowiącym część D sekcja 1.3

(enzymy), 1.4 (mikroorganizmy), 1.5 (środki konserwujące), 1.6 (spoiwa, środki przeciwzbrylające i koagulanty), 1.7 (substancje antyutleniające), 1.8 (dodatki kiszonkowe), 2 (niektóre środki żywienia zwierząt) oraz 3 (substancje pomagające w przetwarzaniu pasz) załącznika II, mogą być używane do żywienia zwierząt do celów wskazanych w odniesieniu do kategorii wymienionych powyżej. Antybiotyki, kokcydiostatyki, środki farmaceutyczne, symulatory wzrostu lub inne środki służące do stymulowania wzrostu lub produkcji nie są używane do żywienia zwierząt.”

2. Część C załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 otrzymuje brzmienie:

„1. **Materiały paszowe pochodzenia roślinnego**

1.1. Zboża, ziarna, ich produkty i produkty uboczne. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

owies zwyczajny w postaci ziaren, płatków, śruty, łusek i otrębów; jęczmień w postaci ziaren, białka i śruty; makuch z kielków ryżowych; proso w postaci ziaren; żyto w postaci ziaren i śruty; sorgo w postaci ziaren; pszenica w postaci ziaren, śruty, otrębów, glutenu paszowego, glutenu i kielków; pszenica orkisz w postaci ziaren; pszenżyto w postaci ziaren; kukurydza w postaci ziaren, otrębów, śruty, wytłoku z kielków i glutenu; sól kukurydziany; młóto browarniane.

1.2. Nasiona oleiste, owoce oleiste, ich produkty i produkty uboczne. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

rzepak w postaci ziaren, makuchu i łusek; nasiona soi w postaci nasion, nasion opiekanych, makuchu i łusek; nasiona słonecznika w postaci ziaren i makuchu; bawełna w postaci nasion i wytłoku; siemię lniane w postaci nasion i wytłoku; nasiona sezamu w postaci wytłoku; rdzeń palmowy ekstrahowany; wyciek z nasion dyni; oliwki, pulpa z oliwek; oleje roślinne (z fizycznej ekstrakcji).

1.3. Nasiona roślin strączkowych, ich produkty i produkty uboczne. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

ciecierzyca w postaci nasion, śruty i otrębów; soczewica w postaci nasion, śruty i otrębów; groszek siewny w postaci nasion poddanych obróbce cieplnej, śruty i otrębów; groch w postaci nasion, śruty i otrębów; bób w postaci nasion, śruty i otrębów; bobik w postaci nasion, śruty i otrębów, wyki w postaci nasion, śruty i otrębów oraz łubin w postaci nasion, śruty i otrębów.

1.4. Bulwy, korzenie i ich produkty oraz produkty uboczne. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

pulpa buraczana, ziemniak, batat w postaci bulwy, pulpa ziemniaczana (produkt uboczny ekstrakcji skrobi ziemniaczanej), skrobia ziemniaczana, białko ziemniaczane i maniok.

1.5. Inne nasiona i owoce, ich produkty i produkty uboczne. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

szarańczyn, strąki szarańczynu i jego mączki, dynie, pulpa cytrusowa; jabłka, pigwy, gruszki, brzoskwinie, figi, winogrona i ich pulpy; kasztany jadalne, wytlók z orzechów włoskich, wytlók z orzechów laskowych; łupiny i wytlók ziarna kakaowego; żołądźcie.

- 1.6. Pasze zielone i pasze objętościowe. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

lucerna, mączka z lucerny, koniczyna, mączka z koniczyny, trawa (otrzymywana z roślin pastewnych), mączka z trawy, siano, kiszonka, słoma zbóż i warzywa korzeniowe na zmielenie.

- 1.7. Inne rośliny, ich produkty i produkty uboczne. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

melasa, mączka z wodorostów morskich (uzyskiwana przez suszenie i rozdrabnianie morskich wodorostów i płukana w celu zmniejszenia zawartości jodu), proszki i ekstrakty z roślin, ekstrakt z białka roślinnego (podawany wyłącznie młodym zwierzętom), przyprawy korzenne i zioła.

- 1.8. Następujące materiały paszowe mogą być używane do dnia 30 czerwca 2004 r.: ryż w postaci ziaren, ryż łamany, otręby ryżowe, żyto paszowe, otręby żytnie, wytlók z nasion rzepiku, łupiny z nasion rzepiku i tapioka.

2. **Materiały paszowe pochodzenia zwierzęcego**

- 2.1. Mleko i przetwory mleczne. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

surowe mleko, którego definicje przedstawiono w art. 2 dyrektywy 92/46/EWG*, mleko w proszku, odtłuszczone mleko, odtłuszczone mleko w proszku, maślanka, maślanka w proszku, serwatka, serwatka w proszku, serwatka w proszku o niskiej zawartości cukru, białko serwatki w proszku (otrzymywane w drodze fizycznej obróbki), kazeina w proszku, laktoza w proszku, zsiadłe i kwaśne mleko.

- 2.2. Ryby, inne zwierzęta morskie ich produkty i produkty uboczne. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

ryby, olej rybny i tran z dorsza nie rafinowany; autolizaty, hydrolizaty i proteolizaty mięczaków lub skorupiaków otrzymywane w drodze działania enzymu, w postaci rozpuszczalnej lub nie, podawane wyłącznie młodym zwierzętom. Mączka rybna.

- 2.3. Jaja i produkty jajeczne stosowane jako pasze drobiowe, pochodzące raczej z tego samego gospodarstwa.

3. **Materiały paszowe pochodzenia mineralnego**

Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

Sód:

nierafinowana sól morską

gruba sól kamienna

siarczan sodowy

węglan sodowy

wodorowęglan sodu

chlorek sodowy;

Potas:

chlorek potasu;

Wapń:

osady z koralowców i alg

skorupy zwierząt wodnych (w tym szkielety mątwy pospolitej)

węglan wapnia

mleczan wapnia

glukonian wapnia;

Fosfor:

odfluorowany fosforan diwapniowy

odfluorowany fosforan monowapniowy

fosforan monosodowy

fosforan wapniowo-magnezowy

fosforan wapniowo-sodowy;

Magnez:

tlenek magnezu (magnez bezwodny)

siarczan magnezu

chlorek magnezu

węglan magnezu

fosforan magnezu;

Siarka:

siarczan sodowy.

Osad kostny fosforanu diwapniowego może być używany do dnia 30 czerwca 2004 r.

* Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1.”

3. Część D załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 otrzymuje brzmienie:

„1. **Dodatki paszowe**

1.1. Elementy śladowe. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

E1 żelazo:

węglan żelazawy (II)

siarczan żelazawy (II) monowodny i/lub heptawodny

tlenek żelazowy (III);

E2 Jód:

jodan wapnia, bezwodny

jodan wapnia, heksawodny

jodek sodu;

E3 Kobalt:

siarczan kobaltawy (II) monowodny i/lub heptawodny

zasadowy węglan kobaltawy (II), monowodny;

E4 Miedź:

tlenek miedzi (II)

zasadowy węglan miedzi (II), monowodny

siarczan miedzi (II), pentawodny;

E5 Mangan:

węglan manganawy (II)

tlenek manganawy i tlenek manganowy

siarczan manganawy (II), mono- i/lub tetrawodny;

E6 Cynk:

węglan cynku

tlenek cynku

siarczan cynku mono- i/lub heptawodny;

E7 Molibden:

molibdenian amonu, molibdenian sodu;

E8 Selen:

selenian sodu

selenin sodu.

1.2. Witaminy, prowitaminy i chemicznie wyraźnie określone substancje, mające podobny efekt. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

witaminy zatwierdzone na mocy dyrektywy 70/524/EWG*:

- raczej pochodzące z surowców naturalnie występujących w paszach, lub
- witaminy syntetyczne identyczne z naturalnymi witaminami wyłącznie dla zwierząt monogastrycznych.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, oraz podczas okresu przejściowego kończącego się w dniu 31 grudnia 2005 r., właściwy organ każdego Państwa Członkowskiego może zezwolić na użycie dla przeżuwaczy witamin syntetycznych grupy A, D i E w zakresie, gdy spełnione są następujące warunki:

- witaminy syntetyczne są identyczne z witaminami naturalnymi, i
- zezwolenie udzielone przez Państwa Członkowskie opiera się na precyzyjnych kryteriach i jest notyfikowane Komisji.

Producenci mogą odnieść korzyści wyłącznie, jeśli udowodnili zgodnie z wymogami jednostki lub organu kontrolującego Państwa Członkowskiego, że zdrowie i dobrostan ich zwierząt nie może być zapewniony bez użycia tych

witamin syntetycznych.

- 1.3. Enzymy. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

enzymy zatwierdzone na mocy dyrektywy 70/524/EWG.

- 1.4. Drobnoustroje. Jedynie następujące drobnoustroje są uwzględnione w tej kategorii:

drobnoustroje zatwierdzone na mocy dyrektywy 70/524/EWG.

- 1.5. Środki konserwujące. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

E 200 kwas sorbinowy

E 236 kwas mrówkowy

E 260 kwas octowy

E 270 kwas mlekowy

E 280 kwas propionowy

E 330 kwas cytrynowy.

Użycie kwasu mlekowego, mrówkowego, propionowego i octowego w produkcji kiszonki jest dozwolony wyłącznie wtedy, gdy warunki nie pozwalają na właściwą fermentację.

- 1.6. Substancje wiążące, przeciwzbrylające i koagulanty. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

E 470 Stearynian wapnia pochodzenia naturalnego

E 551b Krzemionka koloidalna

E 551c Kieselgur

E 558 Bentonit

E 559 Gлина kaolinitowa

E 560 Naturalne mieszanki stearynów i chlorynu

E 561 Vermiculit

E 562 Sepiolit

E 599 Perlit.

- 1.7. Substancje antyutleniające. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

E 306 bogate w tokoferol ekstrakty pochodzenia naturalnego

- 1.8. Dodatki do kiszonek. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

począwszy od dnia 19 października 2004 r., enzymy, drożdże i bakterie zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt.

2. **Niektóre środki żywienia zwierząt**

Jedynie następujące produkty są uwzględnione w tej kategorii:

drożdże browarnicze.

3. **Substancje pomagające w przetwarzaniu używane w paszach**

- 3.1. substancje pomagające w przetwarzaniu kiszonek. Jedynie następujące substancje są uwzględnione w tej kategorii:

- sól morską, gruba sól kamienna, serwatka, cukier, pulpa buraczana, mąka zbożowa i melasa,
- do dnia 18 października 2004 r., enzymy, drożdże, oraz bakterie mlekowe, octowe, mrówkowe i propionowe.”

* Dz.U. L 270 z 14.12.1970, str. 1. Dyrektywa 70/524/EWG zostaje uchylona z mocą od dnia 19.10.2004. Od tego dnia stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29).”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 599/2003

z dnia 1 kwietnia 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz odnośnego znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91¹ z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 223/2003², w szczególności jego art. 13 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ochrona zdrowia i dobrostanu zwierząt musi być oparta przede wszystkim na zapobieganiu, dzięki środkom takim jak właściwy dobór ras i szczerpów oraz właściwe zrównoważone diety.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 nakłada precyzyjne ograniczenia w zakresie żywienia. W szczególności, dostarczanie substancji podstawowych, takich jak witaminy, powinno być zapewnione przez środki naturalne.
- (3) Zharmonizowane zasady ekologicznej produkcji zwierzęcej są stosunkowo nowe i hodowcy mogą nadal napotykać trudności w nabywaniu zwierząt zdolnych do zaadaptowania się do warunków miejscowych i/lub do odpowiednich systemów zarządzania i w zaopatrzeniu swoich zwierząt we wszystkie niezbędne składniki, jakich te potrzebują do harmonijnego wzrostu, w szczególności w odniesieniu do niektórych witamin rozpuszczalnych w tłuszczach w przypadku przeżuwaczy.
- (4) Dlatego potrzebne jest odstępstwo w celu zezwolenia w warunkach szczególnych, wyjątkowo i tylko na okres przejściowy, na stosowanie witamin A, D i E.
- (5) Zezwoleniu temu towarzyszy zobowiązanie Państw Członkowskich do powiadomienia o tym Komisji.
- (6) Komitet, przewidziany w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego. Zgodnie z art. 14 akapit czwarty rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, Komisja przekazała wniosek Radzie. Ponieważ Rada nie zajęła żadnego stanowiska w terminie trzech miesięcy przewidzianym w art.

¹ Dz.U L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 31 z 6.2.2003, str. 3.

14 akapit piąty tego samego rozporządzenia, proponowane środki zostaną przyjęte przez Komisję,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

- a) część B załącznika I zostaje zmieniona zgodnie z pkt. 1 Załącznika do niniejszego rozporządzenia;
- b) części C i D załącznika II zostają zmienione zgodnie z pkt. 2 Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 kwietnia 2003 r.

W imieniu Komisji

Franz FISHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. W części B załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 ppkt 4.10 otrzymuje brzmienie:

„4.10. Dla drobiu, formuła żywieniowa stosowana na etapie tuczenia musi zawierać co najmniej 65% mieszanki zbóż, roślin wysokobiałkowych i nasion oleistych.”

2. W załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w części C dodaje się ppkt. 2.3 w brzmieniu:

„2.3. Jaja i produkty jajczarskie stosowane jako karma dla drobiu, najlepiej z tego samego gospodarstwa.”;

- b) w części D wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w ppkt. 1.2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego i podczas okresu przejściowego kończącego się dnia 31 grudnia 2005 r., właściwe organy każdego z Państw Członkowskich mogą zezwolić na stosowanie syntetycznych witamin typu A, D i E dla przeżuwaczy, pod warunkiem że spełnione zostaną następujące warunki:

- witaminy syntetyczne są identyczne z witaminami naturalnymi i
- zezwolenie udzielone przez Państwa Członkowskie opiera się na dokładnie określonych kryteriach, a Komisja jest o nim powiadomiona.

Producenci mogą korzystać z takiego zezwolenia jedynie, jeżeli przedstawili ku zadowoleniu jednostki lub organu kontrolującego Państwa Członkowskiego, że nie mogą ręczyć za zdrowie i dobrostan ich zwierząt bez stosowania tych syntetycznych witamin.”

- (ii) w pkt. 2 dodaje się tekst w brzmieniu:

- „Drożdże piwne”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 223/2003

z dnia 5 lutego 2003 r.

w sprawie wymogów w zakresie etykietowania związanych z ekologiczną metodą produkcji pasz, mieszanek paszowych i materiałów paszowych oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 473/2002², w szczególności jego art. 1 ust. 3 i art. 13 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 1 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 musi być przyjęte rozporządzenie przewidujące wymogi odnośnie etykietowania jak również wymogi odnośnie kontroli i środków ostrożności dla pasz, mieszanek paszowych i materiałów paszowych na tyle na ile wymogi te są związane z ekologiczną metodą produkcji.
- (2) Rynek żywności dla zwierząt domowych i rynek pasz dla zwierząt futerkowych są oddzielone od rynku pasz dla innego hodowlanego inwentarza żywego. Ponadto, zasad etykietowania, produkcji i kontroli przewidzianych odpowiednio w art. 5, 6, 8 i 9 rozporządzenia (EWG) No 2092/91 nie stosuje się do zwierząt lub produktów akwakultury. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane jedynie do pasz dla chowanego ekologicznie inwentarza żywego z wyłączeniem pożywienia dla zwierząt domowych, paszy dla zwierząt futerkowych i paszy dla zwierząt akwakultury.
- (3) Szczególne środki dotyczące etykietowania pasz dla chowanego ekologicznie inwentarza żywego, muszą pozwalać producentom na rozpoznanie paszy jak może być zastosowana zgodnie z przepisami dotyczącymi ekologicznej metody produkcji. Oznaczenie odnoszące się do ekologicznej metody produkcji nie powinno być przedstawiane w sposób przyciągający do niej więcej uwagi niż do opisu lub nazwy paszy wspomnianej odpowiednio w dyrektywie Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi³, ostatnio zmienionej dyrektywą 2002/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴ i dyrektywą Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniająca dyrektywę 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 21.

³ Dz.U. L 86 z 6.4.1979, str. 30.

⁴ Dz.U. L 63 z 6.3.2002, str. 23.

77/101/EWG⁵, ostatnio zmienioną dyrektywą 2001/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶.

- (4) Procent materiałów paszowych produkowanych ekologicznie, procent produktów przechodzących konwersję i całkowity procent pasz pochodzenia rolniczego powinien być ponadto wskazany jako waga suchej materii tak, aby producenci mogli dostosować się do zasad dziennego racjonowania ustanowionych w części B załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Dlatego część B załącznika I do tego rozporządzenia powinna być również zmieniona.
- (5) Pewna liczba znaków towarowych produktów przeznaczonych na paszę dla zwierząt, które nie spełniają wymogów rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 nosi oznaczenia, które mogą być uważane przez podmioty gospodarcze za odniesienie do ekologicznej metody produkcji. Należy przyjąć okres przejściowy, aby pozwolić posiadaczom tych znaków towarowych na przyjęcie tych nowych zasad. Jednakże, ten okres przejściowy powinien być przyznany tylko dla znaków towarowych noszących powyższe oznaczenia, gdy wniosek o rejestrację został złożony przed opublikowaniem rozporządzenia Rady (WE) nr 1804/1999 z dnia 19 lipca 1999 r. uzupełniającego rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 w celu włączenia produkcji inwentarza żywego⁷ i gdzie podmiot gospodarczy został należycie poinformowany o fakcie, że produkty nie zostały wytworzone ekologiczną metodą produkcji.
- (6) Minimalne wymagania kontroli i środki ostrożności, stosowane do jednostek dla przetwórstwa pasz, wymagają wprowadzenia specjalnych środków, które powinny być włączone do załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- (7) Zasada oddzielenia całego sprzętu używanego w jednostkach przetwórczych ekologicznych mieszanek paszowych od sprzętu używanego w tej samej jednostce do konwencjonalnych mieszanek paszowych jest uważana za skuteczny środek zapobiegania obecności produktów i substancji niedozwolonych w ekologicznej metodzie produkcji. Ta zasada powinna, więc być włączona jako przepis do załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Przewiduje się jednak, że natychmiastowe wprowadzenie tego przepisu będzie miało ważny wpływ na przemysł produkujący mieszanki paszowe w kilku Państwach Członkowskich i w następstwie na sektor rolnictwa ekologicznego. Z tego powodu i w celu pozwolenia sektorowi ekologicznemu na dostosowanie się do nowych wymogów oddzielnych linii produkcyjnych, należy przewidzieć możliwość odstępstw od tego przepisu na okres pięciu lat. Ponadto, kwestia ta powinna zostać w bliskiej przyszłości ponownie, dokładnie zbadana na podstawie dalszych informacji i uzyskanego doświadczenia.
- (8) Dlatego rozporządzenie (WE) nr 2092/91 powinno zostać zmienione.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu, określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁵ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 35.

⁶ Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 55.

⁷ Dz.U. L 222 z 24.8.1999, str. 1.

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pasz, mieszanek paszowych i materiałów paszowych określonych w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, jeśli te produkty zawierają lub mają zawierać odniesienie do ekologicznej metody produkcji. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do pokarmu dla zwierząt domowych, paszy dla zwierząt futerkowych lub paszy dla zwierząt akwakultury.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje ustanowione w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

Ponadto:

1. „materiały paszowe z ekologicznej metody produkcji” oznaczają ekologicznie wyprodukowane materiały paszowe lub powstałe z takich materiałów,
2. „materiały paszowe z produktów przechodzących konwersję na rolnictwo ekologiczne” oznacza przechodzące konwersję materiały paszowe lub produkty powstałe z takich materiałów.

Artykuł 3

1. Etykietowanie, reklama i dokumentacja handlowa odnoszące się do produktów określonych w art. 1 mogą odnosić się do ekologicznych metod produkcji tylko, gdy:

- a) produkt został wyprodukowany, przygotowany lub przywieziony przez podmiot gospodarczy, który podlega środkom kontroli ustanowionym w art. 8 i 9 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91;
- b) produkty i materiały z których się one składają i wszelkie inne substancje stosowane w przygotowaniu tych produktów nie były poddane obróbce związanej z wykorzystaniem promieniowania jonizującego;
- c) warunki określone w części B ppkt. 4.12, 4.13, 4.14, 4.16, 4.17 i 4.18 załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 są spełniane zgodnie z wymogami;
- d) materiały paszowe z ekologicznej metody produkcji nie wchodzi w skład produktu równocześnie z tymi samymi materiałami paszowymi wyprodukowanymi środkami konwencjonalnymi;
- e) materiały paszowe z produktów przechodzących konwersję na rolnictwo ekologiczne nie wchodzi w skład produktu równocześnie z tymi samymi materiałami paszowymi produkowanymi środkami konwencjonalnymi.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 4 i 5, odniesienia do ekologicznej metody produkcji określone w ust. 1 dokonuje się wyłącznie poprzez następujące wskazanie:

- a) „wyprodukowane ekologicznie”, gdzie zawartość ekologicznie wytworzonego materiału

paszowego wynosi co najmniej 95% suchej masy produktu;

- b) „może być stosowane w produkcji ekologicznej zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91” w przypadku gdy produkt zawiera zmienne ilości materiałów paszowych z ekologicznej metody produkcji i/lub materiałów paszowych z produktów przechodzących konwersję na rolnictwo ekologiczne i/lub materiałów konwencjonalnych.

Artykuł 4

1. Oznaczenia określone w art. 3 ust. 2:
 - a) muszą być oddzielone od sformułowań określonych w art. 5 dyrektywy 79/373/EWG lub w art. 5 ust. 1 dyrektywy 96/25/WE;
 - b) nie mogą być przedstawione w kolorze, formie lub rodzaju czcionki który przyciąga do nich więcej uwagi niż opis lub nazwa paszy zwierzęcej określone odpowiednio w art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 79/373/EWG lub art. 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy 96/25/WE;
 - c) musi im towarzyszyć, w tym samym polu widzenia, oznakowanie wagi suchej masy określające:
 - (i) procent materiałów paszowych z ekologicznej metody produkcji,
 - (ii) procent materiałów paszowych z produktów przechodzących konwersję na rolnictwo ekologiczne,
 - (iii) całkowity procent paszy dla zwierząt pochodzenia rolniczego,
 - d) musi im towarzyszyć nazwa i/lub numer kodu jednostki kontrolującej lub organu kontroli, któremu podlega podmiot gospodarczy który wykonał przetworzenie końcowe;
 - e) musi im towarzyszyć wykaz nazw materiałów paszowych z ekologicznej metody produkcji;

musi im towarzyszyć wykaz nazw materiałów paszowych z produktów przechodzących konwersję na rolnictwo ekologiczne.
2. Oznaczeniu określone w art. 3 ust. 2 może również towarzyszyć odniesienie do wymogu stosowania pasz zgodnie z zasadami ustanowionymi w części B załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie składu dziennych racji.
3. Państwa Członkowskie podejmują decyzję w sprawie nazwy i/lub numeru kodu dla jednostki kontrolującej lub organu kontroli określonych w ust. 1 lit. d i odpowiednio zawiadamiają Komisję.

Artykuł 5

Znaki towarowe i opisy handlowe noszące oznaczenia określone w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 mogą być stosowane tylko wtedy, jeżeli zawartość materiału paszowego z

ekologicznej metody produkcji wynosi, co najmniej 95% suchej masy produktu.

Artykuł 6

Bez względu na art. 3, 4 i 5, znaki towarowe noszące oznaczenia określone w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 mogą być nadal używane do dnia 1 lipca 2006 r. w etykietowaniu i reklamie produktów określonych w art. 1, które nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki.

- a) o rejestrację znaku towarowego wystąpiono przed dniem 24 sierpnia 1999 r. i znak towarowy jest zgodny z dyrektywą Rady 89/104/EWG⁸; i
- b) znak towarowy jest już powielany z wyraźnym, widocznym i czytelnym oznaczeniem że produkty nie są wytwarzane zgodnie z ekologiczną metodą produkcji jak ustanowiono w rozporządzenie (EWG) nr 2092/91.

Artykuł 7

W części B załącznika I i załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 6 sierpnia 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 lutego 2003 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁸ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

1. W części B załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 na końcu ppkt. 4.4 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Liczby te będą wyrażone w procentach suchej masy pasz pochodzenia rolniczego.”

2. W załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

- 2.1. W pkt. 2 przepisów ogólnych tekst otrzymuje brzmienie:

„podmioty gospodarcze już działające w dniu wymienionym w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2491/2001 również podlegają przepisom określonym w pkt. 3 i przepisom o kontroli wstępnej przewidzianym w sekcjach A, B, C, D i E przepisów szczegółowych niniejszego załącznika.”

- 2.2. W pkt. 4 przepisów ogólnych tekst otrzymuje brzmienie:

„odpowiedzialny podmiot gospodarczy musi zgłosić wszelkie zmiany w opisie lub środkach praktycznych określonych w pkt. 3 i w przepisach o wstępnej kontroli przewidzianych w sekcjach A, B, C, D i E przepisów szczegółowych niniejszego załącznika do jednostki kontrolującej lub organu kontroli w odpowiednim czasie.”

- 2.3. Po „artykule 11” w pkt. 3 akapit trzeci tiret pierwszym przepisów ogólnych dodaje się wyrazy w brzmieniu:

„i/lub rozporządzenia (WE) nr 223/2003.”

- 2.4. Na końcu w pkt. 6 tiret drugie przepisów ogólnych dodaje się, co następuje:

„i gdzie dotyczy, skład mieszanki paszowej.”

- 2.5. Pkt. 7 lit. b przepisów ogólnych otrzymuje brzmienie:

„nazwa produktu lub opis mieszanki paszowej wraz z odniesieniem do ekologicznej metody produkcji zgodnie z, gdzie stosowne, art. 5 niniejszego rozporządzenia lub art. 3 rozporządzenia (WE) nr 223/2003.”

- 2.6. W części C tytuł przepisów szczegółowych otrzymuje brzmienie:

„C. Przywóz roślin, produktów roślinnych, inwentarza żywego, produktów inwentarza żywego i środków spożywczych zawierających rośliny i/lub produkty inwentarza żywego, pasz zwierzęcych, mieszanek paszowych i materiałów paszowych z państw trzecich.”

- 2.7. Dodaje się część E w brzmieniu:

„E - JEDNOSTKI PRZETWÓRCZE DLA PASZ ZWIERZĘCYCH, MIESZANEK PASZOWYCH I MATERIAŁÓW PASZOWYCH

Niniejsza sekcja dotyczy wszelkich jednostek zaangażowanych w przetworzenie, jak określono w art. 4 pkt. 3, produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. c) na własny rachunek lub w imieniu strony trzeciej.

1. WSTĘPNA KONTROLA

Pełen opis jednostki określonej w pkt. 3 przepisów ogólnych niniejszego załącznika musi:

- wskazywać obiekty stosowane do przyjmowania, przetwarzania i składowania produktów przeznaczonych na paszę dla zwierząt przed i po działaniach ich dotyczących,
- wskazywać obiekty stosowane do składowania innych produktów używanych do przygotowania pasz,
- wskazywać obiekty stosowane do składowania produktów do czyszczenia i dezynfekcji,
- wskazywać w miarę potrzeby opis mieszanki paszowej, którą podmiot gospodarczy zamierza produkować, zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 79/373/EWG i gatunki lub klasę inwentarza żywego, dla którego przeznaczona jest mieszanka paszowa,
- wskazywać w miarę potrzeby nazwę materiałów paszowych, które podmiot gospodarczy zamierza przetworzyć.

Środki, jakie mają zostać podjęte przez podmioty gospodarcze, określone w pkt. 3 przepisów ogólnych niniejszego załącznika, w celu zagwarantowania zgodność z niniejszym rozporządzeniem muszą obejmować:

- w szczególności wskazanie środków ostrożności, jakie mają zostać podjęte w celu zmniejszenia ryzyka skażenia przez niezatwierdzone substancje lub produkty, wprowadzenie działań w celu czyszczenia i monitorowanie ich skuteczności,
- rozpoznanie wszystkich elementów ich działalności istotne dla zagwarantowania w każdym momencie, że produkty określone w art. 1 ust. 1 lit. c) przetworzone w takich jednostkach spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (WE) nr 223/2003,
- ustanowienie i zrealizowanie systemu zgodności z i aktualizacji właściwych procedur, opartych na zasadach systemu HACCP (Analizy Zagrożeń i Krytycznych Punktów Kontroli).

Jednostka kontrolująca lub organ kontroli stosują te procedury do dokonania ogólnej oceny zagrożeń towarzyszących każdej jednostce przetwórczej i do sporządzenia planu kontroli. Ten plan kontroli musi przewidywać minimalną ilość próbek losowych w zależności od potencjalnych zagrożeń.

2. Dokumentacja księgową

Do celów prawidłowej kontroli działań, dokumentacja księgową określona w pkt. 6 przepisów ogólnych niniejszego załącznika będzie obejmować informacje o pochodzeniu, charakterze i ilościach materiałów paszowych, dodatkach, sprzedaży i wyrobach gotowych.

3. Jednostki przetwórcze

Przetwarzając produkty, podmioty gospodarcze muszą zapewnić, że:

- a) pasze wyprodukowane ekologicznie lub pasze z nich pochodzące, pasze przechodzące konwersję lub pasze z nich pochodzące i pasze konwencjonalne są fizycznie skutecznie oddzielone;
- b) cały sprzęt używany w jednostkach przetwórczych do mieszanek paszowych objętych niniejszym rozporządzeniem jest całkowicie oddzielony od sprzętu używanego do mieszanek paszowych nie objętych niniejszym rozporządzeniem.

Bez względu na przepisy lit. b akapit pierwszy do dnia 31 grudnia 2007 r., działania mogą być prowadzone przy użyciu tego samego sprzętu pod warunkiem, że:

- zagwarantowane jest chronologiczne oddzielenie a odpowiednie działania w celu czyszczenia, których skuteczność została sprawdzona, zostały dokonane przed rozpoczęciem przetwarzania produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; podmioty gospodarcze muszą rejestrować te działania,
- podmioty gospodarcze zapewnią, że wprowadziły wszystkie właściwe środki w zależności od zagrożeń oszacowanych zgodnie z pkt. 1 i w miarę potrzeby zagwarantują, że produkty, które nie odpowiadają wymogom niniejszego rozporządzenia nie mogą być wprowadzone do obrotu z oznaczeniem odnoszącym się do rolnictwa ekologicznego.

Odstępstwo przewidziane w akapicie drugim zależy od wcześniejszego upoważnienia przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli. Takie upoważnienie mogłoby być przewidziane dla jednej lub więcej czynności przetwarzania.

Komisja rozpocznie badanie przepisów lit. b) akapit pierwszy przed dniem 31 grudnia 2003 r. Biorąc pod uwagę wyniki tego badania, data 31 grudnia 2007 r. może zostać zmieniona, jeżeli będzie to konieczne.

4. Wizyty kontrolne

Dodatkowo do pełnej rocznej wizyty, jednostka kontrolująca lub organ kontroli musi przeprowadzać wizyty ukierunkowane oparte na ogólnej ocenie

potencjalnych zagrożeń niezgodności z niniejszym rozporządzeniem; jednostka kontrolująca lub organ kontroli przykładają szczególną wagę do krytycznych punktów kontroli wskazanych podmiotowi gospodarczemu, w celu ustalenia czy działania nadzoru i sprawdzania są wykonywane tak jak powinny. Wszystkie pomieszczenia używane przez podmiot gospodarczy do prowadzenia jego działalności mogą być kontrolowane tak często jak wymagają tego istniejące zagrożenia.

5. Transport produktów do innych jednostek produkcyjnych / przetwórczych lub pomieszczeń składowych

Podmioty gospodarcze muszą zapewnić, że spełnione zostały następujące warunki:

- a) w czasie transportu pasze wyprodukowane ekologicznie lub pasze z nich pochodzące, pasze przechodzące konwersję lub pasze z nich pochodzące i pasze konwencjonalne muszą być fizycznie skutecznie oddzielone;
- b) pojazdy i/lub pojemniki które transportowały produkty które nie są objęte niniejszym rozporządzeniem mogą być wykorzystane do transportu produktów objętych niniejszym rozporządzeniem jeżeli:
 - właściwe działania w celu czyszczenia, których skuteczność została sprawdzona, zostały wprowadzone przed rozpoczęciem transportu produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; podmioty gospodarcze muszą rejestrować te czynności,
 - podmioty gospodarcze zapewnią, że wprowadziły wszystkie właściwe działania w celu czyszczenia w zależności od zagrożeń oszacowanych zgodnie z pkt. 1 i w miarę potrzeby, zagwarantują, że produkty, które nie odpowiadają wymogom niniejszego rozporządzenia nie mogą być wprowadzone do obrotu z oznaczeniem odnoszącym się do rolnictwa ekologicznego,
 - jednostka kontrolująca lub organ kontroli podmiotu gospodarczego zostały poinformowane o takich operacjach transportowych i zgodziły się na to. Taka zgoda może zostać udzielona na jedno lub więcej działań transportowych;
- c) wyroby gotowe określone w niniejszym rozporządzeniu są transportowane fizycznie oddzielnie lub chronologicznie od innych wyrobów gotowych;
- d) w czasie transportu, ilość produktów na początku i każda oddzielna ilość dostarczona w trakcie przesyłki dostaw musi być zarejestrowana.

6. Przyjmowanie produktów

W momencie przyjęcia produktu określonego w art. 1, podmioty gospodarcze muszą sprawdzić szczelność opakowania lub pojemnika tam gdzie to jest wymagane i obecność oznaczeń określonych w pkt. 7 przepisów ogólnych

niniejszego załącznika. Podmioty gospodarcze muszą dokonać porównania informacji na etykiecie określonej w pkt. 7 przepisów ogólnych z informacją na towarzyszących dokumentach. Wynik tej weryfikacji musi być wyraźnie podany w rachunkach księgowych określonych w pkt. 6 przepisów ogólnych.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1918/2002

z dnia 25 października 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1788/2001 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania przepisów dotyczących świadectwa kontroli w odniesieniu do przywozu z państw trzecich, na podstawie art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 473/2002², w szczególności jego art. 11 ust. 3 lit. b) i art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1788/2001³, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1113/2002⁴, ustanawia świadectwo kontroli w odniesieniu do przywożonych produktów i przewiduje, że świadectwa te będą stosowane od dnia 1 listopada 2002 r. do produktów przywożonych na podstawie procedury ustanowionej w art. 11 ust. 1 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- (2) Niektóre Państwa Członkowskie napotkały pewne techniczne trudności podczas próby stosowania rozporządzenia (WE) nr 1788/2001. Rozporządzenie to powinno więc zostać jaśniej sformułowane dla jasności i w celu uniknięcia nieporozumień.
- (3) W szczególności, odniesienia do zawieszających procedur celnych na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady⁶, oraz odniesienia do załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 powinny zostać uaktualnione. W tym względzie powinny zostać uaktualnione wzory świadectwa i wyciągu ze świadectwa określone w załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) 1788/2001.
- (4) Rozporządzenie (EWG) nr 1788/2001 należy więc stosownie zmienić.

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 21.

³ Dz.U. L 243 z 13.9.2001, str. 3.

⁴ Dz.U. L 168 z 27.6.2002, str. 31.

⁵ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

⁶ Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17.

- (5) Potrzeba dostosowania do zmienionych wzorów świadectwa oraz wyciągu wymaga okresu przejściowego, w którym będą mogły być używane poprzednie wzory.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1788/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 ust. 12 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Pierwszy odbiorca, z chwilą przyjęcia przesyłki, wypełnia pole 18 oryginału świadectwa kontroli, aby zaświadczyć, że przyjęcie przesyłki nastąpiło zgodnie z sekcją C pkt 6 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91”.

2. W art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy przesyłka przychodząca z państwa trzeciego jest przeznaczona do składu celnego lub uszlachetniania czynnego w formie systemu zawiesznień, jak przewidziano w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny^{*}, i podlega jednemu lub większej liczbie przygotowań, jak określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, przesyłka ta musi zostać poddana, przed wykonaniem pierwszego przygotowania, środkom określonym w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia”.

^{*}Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.”

- (ii) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Po tym przygotowaniu, przesyłce będzie towarzyszył potwierdzony oryginał świadectwa kontroli w celu okazania odnośnemu organowi Państwa Członkowskiego, sprawdzającemu przesyłkę ze względu na dopuszczenie jej do swobodnego obrotu”.

- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Po rozdzieleniu potwierdzony oryginał każdego wyciągu ze świadectwa kontroli towarzyszy odnośnej partii w celu okazania odnośnemu organowi Państwa Członkowskiego, sprawdzającemu partię ze względu na

dopuszczenie jej do swobodnego obrotu”.

(ii) akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Odbiorca partii w chwili jej przyjęcia wypełnia oryginał wyciągu ze świadectwa kontroli w polu 15, aby zaświadczyć, że przyjęcie partii nastąpiło zgodnie z sekcją B pkt 5 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Operacje przygotowywania i rozdzielania określone w ust. 1 i 2 wykonywane są zgodnie ze stosownymi przepisami art. 8 i 9 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, przepisami ogólnymi określonymi w załączniku III do tego rozporządzenia i przepisami szczególnymi przedstawionymi w sekcjach B i C tego załącznika, w szczególności w sekcji C pkt 3 i 6. Operacje te są wykonywane zgodnie z art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.”

3. Załączniki I i II zastępuje się tekstem Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W sześciomiesięcznym okresie przejściowym od rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia dopuszczalne jest wystawianie świadectw kontroli odpowiadających wzorom załączników I i II do rozporządzenia (WE) nr 1788/2001, jeszcze niezmienionym niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 października 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wzór świadectwa kontroli w odniesieniu do przywozu produktów pochodzących z produkcji ekologicznej do Wspólnoty Europejskiej

Wzór świadectwa ustala się w odniesieniu do:

- treści,
- formatu - pojedyncza kartka,
- rozmieszczenia i wymiarów pól.

**ŚWIADECTWO KONTROLI W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU PRODUKTÓW
POCHODZĄCYCH Z PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ DO WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ**

1. Jednostka lub organ wystawiający świadectwo (nazwa i adres)	2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1788/2001 art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 6	
3. Numer seryjny świadectwa kontroli	4. Nr referencyjny zezwolenia na mocy art. 11 ust. 6	
5. Eksporter (nazwa i adres)	6. Jednostka lub organ kontrolujący (nazwa i adres)	
7. Producent lub przygotowujący produkt (nazwa i adres)	8. Kraj wysyłki	
	9. Kraj przeznaczenia	
10. Pierwszy odbiorca we Wspólnocie (nazwa i adres)	11. Nazwa i adres importera	
12. Oznaczenia i numery. Nr (numery) kontenera. Ilość i rodzaj. Znak fabryczny produktu	13. Kody CN	14. Zadeklarowana ilość
	<p>15. Deklaracja jednostki lub organu wystawiającego świadectwo określonego w polu 1.</p> <p>Niniejszym zaświadcza się, że to świadectwo zostało wystawione na podstawie kontroli wymaganych na mocy art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001 oraz że produkty wskazane powyżej zostały otrzymane zgodnie z zasadami produkcji i kontroli metody produkcji ekologicznej, uznanymi za równoważne zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.</p> <p>Data</p> <p>Nazwisko i podpis osoby upoważnionej</p> <p style="text-align: right;">Pieczeńć jednostki lub organu wystawiającego świadectwo</p>	

16. Deklaracja właściwego organu Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej lub organu przez niego wyznaczonego, który przyznał upoważnienie.

Niniejszym zaświadcza się, że produkty wskazane powyżej zostały dopuszczone do obrotu we Wspólnocie Europejskiej zgodnie z procedurą art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, z numerem zezwolenia wymienionym w polu 4.

Data

Nazwisko i podpis osoby upoważnionej

Pieczęć właściwego organu lub organu przez niego wyznaczonego w Państwie Członkowskim

17. Sprawdzenie przesyłki przez odnośny organ Państwa Członkowskiego.

Państwo Członkowskie:

Rejestracja przywozu (typ, numer, data i urząd, gdzie dokonano zgłoszenia celnego):

.....

Data:

Nazwisko i podpis osoby upoważnionej

Pieczęć

18. Deklaracja pierwszego odbiorcy.

Niniejszym zaświadcza się, że odbiór towarów został przeprowadzony zgodnie z przepisami sekcji C pkt 6 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

Nazwa spółki

Data

Nazwisko i podpis osoby upoważnionej

Uwagi

Pole 1: organ, jednostka lub inny wyznaczony organ lub jednostka, określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001. Jednostka ta wypełnia również pola 3 i 15.

Pole 2: to pole wskazuje rozporządzenia WE, które stosują się do wystawiania niniejszego świadectwa i posługiwania się nim: należy wskazać w odniesieniu do art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 stosowne przepisy: art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 6.

- Pole 3: numer seryjny świadectwa nadana przez jednostkę lub organ je wystawiający zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.
- Pole 4: numer zezwolenia w przypadku przywozu na mocy art. 11 ust. 6. To pole wypełnia jednostka wystawiająca lub, gdy informacja ta nie jest dostępna w chwili, gdy jednostka wystawiająca świadectwo dokonuje potwierdzenia w polu 15, przez importera.
- Pole 5: nazwa i adres eksportera.
- Pole 6: organ lub jednostka kontrolująca, która monitoruje zgodność ostatniej operacji (produkcja, przygotowanie, łącznie z pakowaniem i etykietowaniem, jak określono w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91) z zasadami metod produkcji ekologicznej w państwie trzecim wysyłającym.
- Pole 7: podmiot, u którego przesyłka została poddana ostatniej operacji (produkcja, przygotowanie, łącznie z pakowaniem i etykietowaniem, jak określono w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91) w państwie trzecim wymienionym w polu 8.
- Pole 9: przez kraj przeznaczenia rozumie się kraj pierwszego odbiorcy we Wspólnocie.
- Pole 10: nazwa i adres pierwszego odbiorcy przesyłki we Wspólnocie. Przez pierwszego odbiorcę rozumie się osobę fizyczną lub osobę prawną, do której przesyłka zostaje dostarczona i przez którą będzie ona obsługiwana w celu dalszego przygotowywania i/lub dalszego obrotu. Pierwszy odbiorca wypełnia również pole 18.
- Pole 11: nazwa i adres importera. Przez importera rozumie się osobę fizyczną lub osobę prawną w granicach Wspólnoty Europejskiej, która przedstawia przesyłkę w celu dopuszczenia jej do swobodnego obrotu do Wspólnoty Europejskiej, albo samodzielnie albo przez przedstawiciela.
- Pole 13: kody Nomenklatury Scalonej odnośnych produktów.
- Pole 14: zadeklarowana ilość, wyrażona we właściwych jednostkach (kg masy netto, litry, itd.).
- Pole 15: deklaracja jednostki lub organu wystawiającego świadectwo. Kolor podpisu i pieczęci musi się różnić od koloru druku.
- Pole 16: tylko dla przywozów na mocy procedury ustanowionej w art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Wypełnia właściwy organ w Państwie Członkowskim, który wydał zezwolenie, lub jednostka bądź organ przez niego wyznaczony w przypadku delegacji kompetencji zgodnie z art. 4 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001. Nie wypełnia się w przypadku odstępstwa od art. 4 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.

- Pole 17: wypełnia odnośny organ Państwa Członkowskiego albo w chwili sprawdzania przesyłki zgodnie z art. 4 ust. 1. albo przed przygotowaniem bądź operacją rozdzielania w okolicznościach określonych w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.
- Pole18: wypełnia pierwszy odbiorca w chwili przyjęcia produktów, po przeprowadzeniu kontroli przewidzianych w sekcji C pkt 6 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2491/2001*.

* Dz.U. L 337 z 20.12.2001, str. 9.

ZAŁĄCZNIK II

Wzór wyciągu ze świadectwa kontroli

Wzór wyciągu ustala się w odniesieniu do:

- treści,
- formatu,
- rozmieszczenia i wymiarów pól.

WYCIĄG NR ... ZE ŚWIADECTWA KONTROLI W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU
PRODUKTÓW POCHODZĄCYCH Z PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ DO WSPÓLNOTY
EUROPEJSKIEJ

1. Jednostka lub organ, który wystawił podstawowe świadectwo kontroli (nazwa i adres) <input style="width: 20px; height: 20px;" type="checkbox"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="checkbox"/>	2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1788/2001 art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 6	
3. Numer seryjny świadectwa kontroli	4. Nr referencyjny zezwolenia na mocy art. 11 ust. 6	
5. Podmiot, który podzielił oryginalną przesyłkę na partie (nazwa i adres)	6. Jednostka lub organ kontrolujący (nazwa i adres)	
7. Nazwa i adres importera oryginalnej przesyłki	8. Kraj wysyłający oryginalną przesyłkę	9. Całkowita zadeklarowana ilość znajdująca się w oryginalnej przesyłce
10. Odbiorca partii uzyskanej z rozdzielenia (nazwa i adres)		
11. Oznakowanie i numery. Nr (numery) kontenera. Ilość i rodzaj. Znak fabryczny produktu.	12. Kod CN	13. Zadeklarowana ilość w partii
14. Deklaracja odnośnego organu Państwa Członkowskiego potwierdzająca wyciąg ze świadectwa. Niniejszy wyciąg odpowiada partii określonej powyżej i uzyskanej z rozdzielenia przesyłki, której dotyczy oryginalne świadectwo kontroli z numerem seryjnym wymienionym w polu 3: Państwo Członkowskie: Data:		

Nazwisko i podpis osoby upoważnionej	Pieczęć
15. Deklaracja odbiorcy partii	
Niniejszym zaświadcza się, że odbiór partii został przeprowadzony zgodnie z przepisami sekcji B pkt 5 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.	
Nazwa spółki	
Data:	
Nazwisko i podpis osoby upoważnionej	

Uwagi

- Nr wyciągu ...: numer wyciągu odpowiada numerowi partii uzyskanej z rozdzielenia oryginalnej przesyłki.
- Pole 1: nazwa jednostki lub organu w państwie trzecim, który wystawił podstawowe świadectwo kontroli.
- Pole 2: pole to wskazuje rozporządzenia WE, które stosują się do wystawiania niniejszego świadectwa i posługiwania się nim: należy wskazać w odniesieniu do art. 11 tryb, w jakim podstawowa przesyłka została przywieziona, patrz pole 2 podstawowego świadectwa kontroli.
- Pole 3: numer seryjny świadectwa podstawowego, który został nadany przez jednostkę lub organ wystawiający zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.
- Pole 4: numer referencyjny zezwolenia przyznanego na mocy art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, patrz pole 4 podstawowego świadectwa kontroli.
- Pole 6: jednostka lub organ kontrolujący zobowiązany do sprawdzenia podmiotu, który rozdzielił przesyłkę.
- Pola 7, 8, 9: patrz stosowne informacje na podstawowym świadectwie kontroli.
- Pole 10: odbiorca partii (uzyskanej z rozdzielenia) we Wspólnocie Europejskiej.
- Pole 12: kody Nomenklatury Scalonej dla partii odnośnych produktów.
- Pole 13: zadeklarowana ilość, wyrażona we właściwych jednostkach (kg masy netto, litry, itd.).
- Pole 14: wypełnia odnośny organ Państwa Członkowskiego dla każdej z partii pochodzących z operacji rozdzielania określonej w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.
- Pole 15: wypełniane w chwili odbioru partii, po przeprowadzeniu przez odbiorcę kontroli przewidzianych w sekcji B pkt 5 załącznika III do rozporządzenia

(EWG) nr 2092/91, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2491/2001.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1162/2002

z dnia 28 czerwca 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 94/92 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 473/2002², w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wykaz państw trzecich, z których muszą pochodzić niektóre produkty rolne uzyskiwane metodą produkcji ekologicznej aby były wprowadzone do obrotu, przewidziany w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, wymieniony jest w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2589/2001⁴. Wykaz ten został sporządzony zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- (2) Nowa Zelandia złożyła do Komisji wnioski o włączenie do wykazu przewidzianego w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Jej władze przedstawiły informacje wymagane zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 94/92.
- (3) Zbadanie tej informacji oraz wynikła dyskusja z władzami Nowej Zelandii doprowadziły do konkluzji, iż w tym kraju zasady produkcji i kontroli produktów rolnych są równoważne z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91.
- (4) Przywóz z Nowej Zelandii do Wspólnoty Europejskiej ma obecnie miejsce zgodnie z art. 11 ust. 6 (EWG) rozporządzenia nr 2092/91. Producenci i eksporterzy będą potrzebowali okresu przejściowego w celu dostosowania się do Oficjalnego Programu Ekologicznego Zabezpieczenia Żywności.
- (5) Okres włączenia Nowej Zelandii do wykazu powinien być uzależniony od wyników kontroli na miejscu dotyczącej zasad produkcji i środków kontroli obecnie stosowanych

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 21.

³ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

⁴ Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 18.

w Nowej Zelandii, przewidzianych w art. 11 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

- (6) Władze Nowej Zelandii udzieliły Komisji wszystkich niezbędnych gwarancji i informacji spełniających wymóg, że organy kontroli spełniają kryteria ustanowione w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- (7) Rozporządzenie (EWG) nr 94/92 powinno więc zostać odpowiednio zmienione.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 wprowadza się zmiany zgodnie z treścią Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Podczas okresu przejściowego wygasającego z dniem 30 czerwca 2003 r., Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa Nowej Zelandii może także wydać świadectwo określone w art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 dla produktów, dla których pozwolenia przywozowe zostały przyznane i zgłoszone zgodnie z art. 11 ust. 6 tego rozporządzenia pod warunkiem, że pozwolenia zostały przyznane przed dniem 1 lipca 2002 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 czerwca 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 94/92 po tekście odnoszącym się do Szwajcarii dodaje się następujący tekst:

„Nowa Zelandia

1. Kategorie produktów:

- a) nieprzetworzone produkty rolne pochodzenia roślinnego, produkty pochodzące od zwierząt gospodarskich oraz nieprzetworzone produkty pochodzące od zwierząt gospodarskich w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, z wyjątkiem:
 - zwierząt gospodarskich i produktów pochodzących od zwierząt gospodarskich, które noszą lub mają nosić oznaczenie odnoszące się do konwersji,
 - produktów akwakultury;
- b) przetworzone produkty rolne pochodzenia roślinnego oraz produkty pochodzące od zwierząt gospodarskich przeznaczone do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 z wyjątkiem:
 - produktów pochodzących od zwierząt gospodarskich, które noszą lub będą nosić oznaczenie odnoszące się do konwersji,
 - produktów zawierających produkty akwakultury.

2. Pochodzenie:

Produkty kategorii określonej w ust. 1 lit. a) i produkowane ekologicznie składniki w produktach kategorii określonej w ust. 1 lit. b), wyprodukowane w Nowej Zelandii lub przywiezione do Nowej Zelandii:

- ze Wspólnoty Europejskiej,
- lub z państwa trzeciego w ramach uzgodnień, które uznaje się za równoważne według przepisów art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,
- lub z państwa trzeciego, którego zasady produkcji i system kontroli zostały uznane za równoważne w stosunku do Oficjalnego Programu Ekologicznego Zabezpieczenia Żywności Ministerstwa Rolnictwa i Leśnictwa na podstawie zapewnień i informacji dostarczonej przez właściwy organ tego kraju, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa i pod warunkiem, że przywożone są jedynie produkowane ekologicznie składniki przeznaczone do włączenia, najwyżej do 5% produktów pochodzenia rolnego, w produktach kategorii określonej w ust. 1 lit. b), przygotowanych w Nowej Zelandii.

3. Jednostki kontrolujące: BIO - GRO New Zealand; Certenz.
4. Jednostka wydająca świadectwo: Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa Nowej Zelandii (MAF).
5. Okres włączenia: dzień 30 czerwca 2006 r.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1113/2002

z dnia 26 czerwca 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1788/2001 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania przepisów dotyczących świadectwa kontroli w odniesieniu do przywozu z państw trzecich, na podstawie art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 473/2002², w szczególności jego art. 11 ust. 3 lit. b) i art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1788/2001³ ustanawia nowe świadectwo kontroli dla produktów przywożonych, zastępujące świadectwo ustanowione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3457/92⁴, oraz przewiduje, iż nowe świadectwo stosuje się od dnia 1 lipca 2002 r. do produktów przywożonych na mocy procedur ustanowionych w art. 11 ust. 1 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- (2) Podczas przygotowań na dzień 1 lipca 2002 r., w kilku Państwach Członkowskich pojawiły się jednakże pewne trudności techniczne i wątpliwości związane z wykonaniem rozporządzenia (WE) nr 1788/2001. Dla zapewnienia przejrzystości oraz w celu uniknięcia niezgodności, problemy te muszą zostać rozwiązane przed zastosowaniem nowego świadectwa.
- (3) Dlatego wskazane jest odroczenie daty, od której nowe świadectwo, ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1788/2001, będzie obowiązywało.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1788/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 8 datę „1 lipca 2002 r.” zastępuje się datą „1 listopada 2002 r.”.

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 75 z 16.3.2002, str. 21.

³ Dz.U. L 243 z 13.9.2001, str. 3.

⁴ Dz.U. L 350 z 1.12.1992, str. 56.

2. W art. 9 datę „1 lipca 2002 r.” zastępuje się datą „1 listopada 2002 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 czerwca 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 473/2002

z dnia 15 marca 2002 r.

zmieniające załączniki I, II i VI do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych, oraz ustalające szczegółowe zasady w odniesieniu do przekazywania informacji o zastosowaniu związków miedzi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2491/2001², w szczególności jego art. 13 tiret pierwsze i drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest dokładniejsze określenie czasu, w którym rozpoczyna się z reguły okres konwersji oraz określenie warunków, które należy spełnić w celu uznania z mocą wsteczną okresu sprzed rozpoczęcia, jako będącego częścią okresu konwersji.
- (2) W wyjątkowych okolicznościach, takich jak epidemia chorób zakaźnych, przypadkowe skażenia lub zjawiska naturalne, hodowcy mogą napotykać trudności z uzyskaniem dostaw paszy pochodzenia organicznego i musi zostać udzielone upoważnienie, na warunkach tymczasowych i w ograniczonym trybie, przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, w celu korzystania z pasz nie pochodzących z rolnictwa ekologicznego.
- (3) Część A załącznika II, dotycząca nawozów i odżywek glebowych, zapewnia możliwość korzystania z zakompostowanych odpadów z gospodarstw domowych podczas okresu tymczasowego, który upływa dopiero dnia 31 marca 2002 r. Wykorzystanie zakompostowanych odpadów z gospodarstw domowych spełnia rzeczywistą potrzebę w pewnych Państwach Członkowskich, a produkt ten jest ściśle regulowany, w zakresie pochodzenia odpadów, obsługi systemu gromadzenia, która musiała zostać zaakceptowana przez Państwo Członkowskie, oraz maksymalnej zawartości metali ciężkich, bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych wymagań w zakresie korzystania z tego produktu w rolnictwie ogólnym. Może zachodzić potrzeba ponownego rozważenia wymagań w ramach nowego wspólnego prawodawstwa w sprawie odpadów z gospodarstw domowych. Dlatego też obecne upoważnienie może zostać przedłużone na okres czterech lat.
- (4) Pyretroidy (deltametryna i lambdacyhalotryna) są stosowane w rolnictwie ekologicznym jedynie w pułapkach na owady, a ich wykorzystanie spełnia w ten sposób

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 337 z 20.12.2001, str. 9.

kryteria art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Wykazano spełnianie rzeczywistej potrzeby użycia tych substancji w przypadku pewnych upraw i dlatego też powinny zostać zatwierdzone na czas nieokreślony.

- (5) Niemcy zwróciły się o włączenie fosforanu żelaza do załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 tak, by wykorzystywać go jako muluskocyd w rolnictwie ekologicznym. Po rozpatrzeniu tego wniosku stwierdzono, że warunki ustanowione w art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia są spełnione. Ponadto, fosforan żelaza oceniano ostatnio pod względem zgodności z kryteriami dotyczącymi zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego zgodnie z dyrektywą Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin³, ostatnio zmienioną dyrektywą Komisji 2002/18/WE⁴. Stosownie produkt ten powinno się włączyć do części B załącznika II.
- (6) Metaldehyd jest zatwierdzony do wykorzystania jako muluskocyd w rolnictwie ekologicznym na okres upływający dnia 31 marca 2002 r. Okres ten powinno się przedłużyć na okres przejściowy czterech lat, który pozwoliłby zastąpić, w Państwach Członkowskich, metaldehyd jako muluskocyd przez ortofosforan żelaza (III).
- (7) Wykorzystanie miedzi w formie wodorotlenku miedzi (I), tlenochlorku miedzi, (trójzasadowych) siarczanów miedzi i tlenku miedziawego oraz wykorzystanie olejów mineralnych jako środków grzybobójczych jest uważane za tradycyjne praktyki rolnictwa ekologicznego zgodnie z przepisami art. 7 ust. 1a rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Okazuje się, że substancje te są, obecnie, niezbędne do uprawy różnych roślin, oraz że jedynie przy zwiększonych wysiłkach badawczych będzie możliwe znalezienie pośrednich lub długoterminowych, odpowiednich rozwiązań alternatywnych. Dlatego też substancje te należy zatwierdzić. Upoważnienie to zostanie poddane przeglądowi w świetle rozwoju i nowych dowodów w odniesieniu do dostępnych rozwiązań alternatywnych.
- (8) Wykorzystanie miedzi w powołanych powyżej formach może mieć długoterminowe konsekwencje z powodu jej nagromadzania się w glebie, co wydaje się sprzeczne z założeniem rolnictwa ekologicznego, zakładającego prowadzenie gospodarki przyjaznej środowisku. Warunki stosowania miedzi powinny, zatem zostać ograniczone przez ustalanie pułapu na wykorzystanie, wyrażonego w kilogramach miedzi na hektar rocznie. Pułap powinien zaczynać się na poziomie 8 kg miedzi na hektar i po okresie przejściowym czterech lat jest zmniejszony do 6 kg miedzi na hektar, chyba że zostanie wykazane, że dla pewnych upraw tak niski pułap nie jest efektywny. Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość stosowania tego pułapu średnio przez okres pięciu lat. Państwa Członkowskie, korzystając z tej możliwości powinny przygotowywać sprawozdanie o wdrożeniu tego środka oraz o ilościach wykorzystanych skutecznie, z zamiarem dokonania możliwego przeglądu w ramach tego systemu, tam, gdzie jest to konieczne.
- (9) Przedłużenie okresu stosowania środka ochrony roślin na mocy niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla decyzji podejmowanych odnośnie stosowania tych produktów w rolnictwie w ogóle jako części programu kontroli określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG. Komisja przedstawiła Radzie i

³ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1.

⁴ Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 29.

Parlamentowi do zbadania sprawozdanie określone w art. 8 ust. 2. Termin końcowy określony w niniejszym rozporządzeniu zostanie niezwłocznie poddany kontroli, jeżeli jest to konieczne w świetle konkluzji z badań sprawozdania.

- (10) Na podstawie art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 etykietowanie i reklamowanie produktu może odnosić się wyłącznie do metod uprawy ekologicznej jedynie, gdy produkt lub jego składniki pochodzenia rolnego nie były poddane procesom włączającym użycie substancji niewymienionych w sekcji B załącznika VI. Jednakże, wodorotlenek sodu jest wymieniony w tamtym Załączniku do wykorzystania w produkcji oleju z pestek winogron (*Brassica* spp.) w okresie upływającym dopiero dnia 31 marca 2002 r. Wykorzystanie tej substancji wprowadzono w celu spełnienia rzeczywistej potrzeby w produkcji pewnych rodzajów ekologicznego oleju z pestek winogron stosowanego do artykułów żywnościowych. Korzystanie z tego produktu jest zatem zatwierdzone na czas nieokreślony.
- (11) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 207/93⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2020/2000⁶ określa treść załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 oraz ustala warunki wdrożenia art. 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie zwracały się z prośbą o włączenie do części C załącznika VI, jelit zwierzęcych; po zbadaniu ustalono, że spełniono wymogi włączenia zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 207/93.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, II i VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Jeżeli Państwo Członkowskie decyduje się na wprowadzenie odstępstwa przewidzianego dla maksymalnych poziomów związków miedzi w załączniku II część B rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, przekazuje Komisji i innym Państwom Członkowskim, co następuje:

- przed dniem 30 czerwca 2002 r. informację o środkach podjętych w celu wdrożenia tego przepisu oraz aby zapewnić jego zgodność, w szczególności na poziomie poszczególnych gospodarstw,
- przed dniem 31 grudnia 2004 r. sprawozdanie o wdrożeniu oraz wynikach podjęcia tych środków, w szczególności ilości faktycznie wymagane w każdym okresie uprawy od czasu wejścia w życie tego przepisu.

Jeżeli jest to konieczne, Komisja podejmuje właściwe środki zgodnie z procedurą

⁵ Dz.U. L 25 z 2.2.1993, str. 5.

⁶ Dz.U. L 241 z 26.9.2000, str. 39.

przewidzianą w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Jednakże, Państwa Członkowskie mogą kontynuować stosowanie przepisów części A pkt 1 załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, które miały zastosowanie przed wejściem w życie obecnego rozporządzenia:

- dla działek rolnych, dla których okres konwersji rozpoczyna się przed dniem 31 grudnia 2002 r.,
- dla wszystkich działek rolnych, będących częścią planu konwersji, o maksymalnym okresie pięciu lat, uzgodnionym z właściwymi organami, a który rozpoczął się przed dniem 1 września 2002 r.; niniejsze odstępstwo nie ma zastosowania dla działek rolnych dołączonych do planu po jego początkowym uzgodnieniu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 marca 2002 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. W załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

1.1. W załączniku I część A pkt 1 „Rośliny i produkty roślinne” otrzymuje brzmienie:

„1.1. Zasady ustanowione zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a), b) i d) oraz w szczególności określone w niniejszym załączniku musiały być zwyczajowo stosowane na działkach w okresie konwersji przynajmniej dwa lata przed wysiewem lub, w przypadku łąki, co najmniej dwa lata przed jej wykorzystaniem jako paszy z rolnictwa ekologicznego, lub, w przypadku roślin wieloletnich innych niż rośliny łąkowe, przynajmniej trzy lata przed pierwszym zbiorem produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a). Okres konwersji rozpoczyna się najwcześniej z datą, z którą producent zgłosił swoją działalność zgodnie z art. 8 i przedstawił swe gospodarstwo systemowi kontroli określonemu w art. 9.

1.2. Jednakże, organ kontrolny lub jednostka kontrolna mogą zdecydować, w porozumieniu z właściwym organem, o uznaniu z mocą wsteczną jako części okresu konwersji poprzedniego okresu, w którym:

- a) działki gruntowe były częścią programu wprowadzonego w życie na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2078/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania obszarów wiejskich¹ lub rozdziale VI rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia², lub jako część innego oficjalnego programu, pod warunkiem, że programy te dotyczą gwarancji, że produkty nie wymienione w części A i B załącznika II nie zostały użyte na tych działkach rolniczych; lub
- b) działki rolnicze stanowiły obszary naturalne lub rolnicze, nie nawożone produktami nie wymienionymi w części A i B załącznika II. Niniejszy okres może zostać rozpatrzony z mocą wsteczną jedynie pod warunkiem, że organowi kontrolnemu lub jednostce kontrolnej dostarczono wystarczające dowody, aby stwierdzić, że warunki były spełnione przez okres co najmniej trzech lat.

1.3. Organ kontrolny lub jednostka kontrolna może, za zgodą właściwego organu, zdecydować, w pewnych przypadkach, o przedłużeniu okresu konwersji poza okres ustanowiony w ppkt 1.1 uwzględniając dotychczasowe wykorzystanie działek rolniczych.

1.4. W przypadku działek rolniczych już zaadaptowanych lub tych, które były w procesie przekształcenia do celów rolnictwa ekologicznego, a które nie są poddane działaniu produktu nie wymienionego w załączniku II, Państwo

¹ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 85.

² Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

Członkowskie może skrócić długość okresu konwersji do okresu mniejszego niż okres ustalony w ppkt. 1.1 w dwóch następujących przypadkach:

- a) działki rolnicze poddane działaniu produktu nie wymienionego w części B załącznika II jako części obowiązkowej oceny kontrolnej chorób lub szkodników, nałożonej przez właściwy organ Państwa Członkowskiego na jego własnym terytorium lub pewnych jego częściach dla konkretnej produkcji rolnej;
- b) działki rolnicze poddane działaniu produktu nie wymienionego w części A lub B załącznika II jako części testów naukowych zatwierdzonych przez właściwy organ Państwa Członkowskiego.

W tych przypadkach długość okresu konwersji wyznacza się uwzględniając wszystkie następujące punkty:

- proces degradacji danego środka ochrony roślin musi gwarantować, na końcu okresu konwersji, nieznaczny poziom jego pozostałości w glebie oraz, w przypadku zbioru roślin wieloletnich, w roślinie,
- plony po poddaniu działki rolniczej działaniu produktu nie mogą być sprzedawane z uwzględnieniem metod produkcji ekologicznej,
- dane Państwo Członkowskie musi poinformować inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o swojej decyzji aby żądać obowiązkowego zastosowania środków do uprawy.

* Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 85.

** Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.”

1.2. W części B „Zwierzęta gospodarskie oraz produkty zwierzęce z następujących gatunków: bydło (włącznie z gatunkami bawołu i bizona), trzoda chlewna, owce, kozy, koniowate, drób” wprowadza się następujące zmiany:

1.2.1. Tekst ppkt. 4.9 zastępuje się: „Przez odstępstwo od ppkt. 4.8, gdy produkcja paszy jest utracona lub gdy zostają nałożone ograniczenia, szczególnie w przypadku wyjątkowych warunków meteorologicznych, epidemii chorób zakaźnych, skażenia substancjami toksycznymi, lub w wyniku pożarów, właściwe organy Państwa Członkowskiego mogą zatwierdzić na czas określony i w stosunku do określonego obszaru wyższy procent pasz konwencjonalnych w przypadku, jeżeli takie zatwierdzenie jest uzasadnione. Po zatwierdzeniu przez właściwy organ, organ kontrolny lub jednostka kontrolna stosuje niniejsze odstępstwo dla pojedynczych podmiotów. Państwa Członkowskie informują się wzajemnie oraz Komisję o odstępstwach, które zostały przyznane”.

1.2.2. W ppkt. 7.4 po wyrazie „współpraca” dodaje się wyraz „wyłącznie”.

2. W załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

2.1. W części A „Nawozy i produkty do użyźniania gleby” wprowadza się następujące zmiany:

W tabeli datę wygaśnięcia „31 marca 2002 r.” dotyczącą wykorzystywania zakompostowanych lub sfermentowanych odpadów domowych zastępuje się datą „31 marca 2006 r.”.

2.2. W części B „pestycydy” wprowadza się następujące zmiany:

2.2.1. W tabeli III „Substancje w pułapkach na owady i/lub dozownikach”, skreśla się ograniczenie odnośnie używania pyretroidów w okresie upływającym w dniu 31 marca 2002 r.

2.2.2. W tabeli III „Substancje do wykorzystywania jedynie w pułapkach na owady i/lub dozownikach”, datę wygaśnięcia „31 marca 2002 r.” dla metaldehydu zastępuje się datą „31 marca 2006 r.”.

2.2.3. W tabeli IV „Substancje inne niż tradycyjnie stosowane w uprawie ekologicznej”, przepisy odnoszące się do miedzi otrzymują brzmienie:

Nazwa	Opis; wymagania składu; warunki stosowania
„Miedź w formie wodorotlenku miedzi, tlenochlorku miedzi, (trójzasadowy) siarczan miedzi, tlenek miedzi	Środek grzybobójczy Do dnia 31 grudnia 2005 r. maksymalnie do 8 kg miedzi na hektar rocznie, a od dnia 1 stycznia 2006 r. do 6 kg miedzi na hektar rocznie, bez uszczerbku dla bardziej ograniczonej ilości, jeżeli została ona ustalona zgodnie ze szczególnymi warunkami prawodawstwa ogólnego odnośnie środków ochrony roślin w Państwie Członkowskim w przypadku, gdy produkt ma zostać zastosowany w odniesieniu do roślin wieloletnich, Państwa Członkowskie mogą, w drodze odstępstwa od poprzedniego akapitu, ustanowić maksymalne poziomy mające następujące zastosowane: - maksymalna łączna ilość zastosowana od dnia 23 marca 2002 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. nie przekracza 38 kg miedzi na hektar - od dnia 1 stycznia 2007 r., maksymalną ilość, jaką można zastosować co roku na hektar oblicza się przez odjęcie ilości faktycznie zastosowanych w ciągu czterech poprzednich lat od, odpowiednio, 36, 34, 32 i 30 kg miedzi dla lat 2007, 2008, 2009 oraz 2010 i lat kolejnych Konieczność uznawana przez jednostkę kontrolną lub organ kontrolny”

2.2.4. W tabeli IV „Substancje inne niż tradycyjnie stosowane w rolnictwie ekologicznym”, skreśla się ograniczenie stosowania olejów mineralnych w okresie wygasającym dnia

31 marca 2002 r.

- 2.3. Dodaje się nową tabelę IIIa zatytułowaną „Przygotowanie odstępów między roślinami uprawnymi”, o następującej treści:

„Nazwa	Opis; wymagania składu; warunki stosowania
Ortofosforan żelaza (III)	Muluskocyd”

3. Załącznik VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:
- 3.1. W sekcji B „Środki przetwórcze i inne produkty do zastosowania w przetwarzaniu elementów upraw rolnych pochodzących z produkcji ekologicznej, wymienione w art. 5 ust. 3 lit. d) i art. 5 ust. 5a lit. e) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91” wprowadza się następującą zmianę: skreśla się ograniczenie odnośnie stosowania wodorotlenku sodu przez okres upływającego dnia 31 marca 2002 r.
- 3.2. W sekcji C „Elementy pochodzenia rolniczego, nie wyprodukowane ekologicznie, wymieniony w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91”, dodaje się do pkt. C.3: „Obudowy, tylko do dnia 1 kwietnia 2004 r.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2491/2001

z dnia 19 grudnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 436/2001², w szczególności jego art. 13 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Produkcja ekologiczna produktów rolnych rozwinęła się znacząco w ostatnich latach. W wielu przypadkach produkcja ekologiczna nie jest już ograniczona do produkcji lokalnej i lokalnego handlu, lecz przeciwnie, bardzo często obejmuje wiele podmiotów gospodarczych i działania, takie jak przywóz, transport, składowanie i pakowanie.
- (2) Załącznik III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 ustanawia minimalne wymagania kontrolne i środki ostrożności zgodnie z programem kontroli, omówionym w art. 8 i 9 tego rozporządzenia.
- (3) Załącznik III zawiera już przepisy dotyczące głównych podmiotów gospodarczych i różnych etapów działania w produkcji ekologicznej produktów rolnych. Jednakże w celu zapewnienia możliwości śledzenia ekologicznych produktów rolnych w różnych stadiach łańcucha handlowego i w rezultacie zgodności tych produktów z przepisami, ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 w świetle nowych osiągnięć niezbędne jest dostosowanie przepisów określonych w załączniku III.
- (4) Niezbędne jest skompletowanie przez Państwa Członkowskie środków określonych w załączniku III w celu zapewnienia, aby konsumenci otrzymali gwarancję, że produkty zostały wyprodukowane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91.
- (5) W związku z tym rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 należy odpowiednio zmienić.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu, określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 63 z 3.3.2001, str. 16.

Załącznik III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie sześćdziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

MINIMALNE WYMAGANIA KONTROLNE I ŚRODKI OSTROŻNOŚCI ZGODNIE Z PROGRAMEM KONTROLI, OKREŚLONYM W ART. 8 I 9

PRZEPISY OGÓLNE

1. Minimalne wymagania kontrolne

Stosuje się wymagania kontrolne niniejszego załącznika bez uszczerbku dla środków przyjętych przez Państwa Członkowskie, jako niezbędne dla zapewnienia możliwości śledzenia produktów, określonych w art. 9 ust. 12 lit. a) i c), podczas całego cyklu produkcji oraz do zapewnienia, aby przepisy niniejszego rozporządzenia były spełniane.

2. Wprowadzenie w życie

Podmioty gospodarcze już działające w dniu, wymienionym w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2491/2001 podlegają również przepisom, określonym w pkt. 3 oraz przepisom w zakresie kontroli wstępnej, przewidzianym w sekcjach A, B, C i D przepisów szczególnych niniejszego załącznika.

3. Kontrola wstępna

Kiedy zasady kontrolne są wprowadzane w życie po raz pierwszy, odpowiedzialny podmiot gospodarczy musi sporządzić:

- pełny opis jednostki produkcyjnej i/lub obiektów, i/lub działalności,
- opis wszystkich praktycznych środków, które muszą zostać podjęte na poziomie jednostki produkcyjnej i/lub obiektów i/lub działalności, aby zapewnić zgodność z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności z wymaganiami niniejszego załącznika.

Opis oraz odpowiednie środki praktyczne muszą być zawarte w deklaracji, podpisywanej przez odpowiedzialny podmiot gospodarczy.

Ponadto ta deklaracja musi zawierać zobowiązanie podmiotu gospodarczego:

- do wykonania czynności zgodnie z art. 5, 6, 6a i odpowiednio art. 11,
- do zaakceptowania, w przypadku naruszenia lub nieprawidłowości, wprowadzenia środków, określonych w art. 9 ust. 9 i w stosowanych przypadkach, w art. 10 ust. 3, oraz
- do zaakceptowania obowiązku pisemnego powiadomienia kupujących produkt w celu zapewnienia, aby oznakowania odnoszące się do metody produkcji ekologicznej zostały usunięte z jego produkcji.

Deklaracja ta musi zostać zweryfikowana przez jednostkę lub organ kontrolny, wydający sprawozdanie stwierdzające ewentualne braki i niezgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia. Podmiot gospodarczy musi kontrasygnować to sprawozdanie oraz podjąć niezbędne środki naprawcze.

4. **Powiadamianie**

Odpowiedzialny podmiot gospodarczy musi w odpowiednim czasie zawiadomić jednostkę lub organ kontrolny o wszelkich zmianach w opisie lub w środkach praktycznych, określonych w pkt. 3 oraz w przepisach o kontroli wstępnej, przewidzianej w części A, B, C i D przepisów szczególnych niniejszego załącznika.

5. **Wizyty kontrolne**

Jednostka lub organ kontrolny musi przynajmniej raz w roku dokonać pełnej kontroli fizycznej jednostek produkcyjnych /przetwórczych lub innych obiektów. Jednostka lub organ kontrolny może pobierać próbki do testowania produktów niezatwierdzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub celem sprawdzenia technik produkcji, niezgodnych z niniejszym rozporządzeniem. Próbkę można także pobierać i analizować celem wykrycia ewentualnego skażenia produktami niezatwierdzonymi. Jednakże analizy takie muszą być wykonywane w przypadku podejrzenia zastosowania produktów niezatwierdzonych. Sprawozdanie kontrolne musi zostać sporządzone po każdej wizycie kontrolnej i kontrasygnowane przez osobę odpowiedzialną za jednostkę produkcyjną lub jej przedstawiciela.

Ponadto jednostka lub organ kontrolny dokonuje kontroli wyrywkowych, zapowiadanych lub niezapowiadanych. Kontrola obejmuje w szczególności takie gospodarstwa rolne lub sytuacje, w których może wystąpić szczególne ryzyko lub zamiana produktów z produkcji ekologicznej na inne produkty.

6. **Dokumentacja księgowa**

Ewidencja towarowa i dokumentacja finansowa musi być przechowywana w jednostce produkcyjnej lub w obiektach, aby umożliwić podmiotowi gospodarczemu oraz jednostce lub organowi kontrolnemu odnalezienie:

- dostawcy i, jeśli różny, sprzedawcy lub eksportera produktów,
- rodzaju i ilości produktów rolnych określonych w art. 1, dostarczonych do jednostki produkcyjnej i, kiedy to stosowne, wszystkich zakupionych materiałów oraz użycia tych materiałów,
- rodzaju, ilości i odbiorców oraz, jeśli różni, nabywców wszelkich produktów, określonych w art. 1, które opuściły jednostkę produkcyjną lub obiekty czy magazyny pierwszego odbiorcy,
- inne informacje, wymagane przez jednostkę lub organ kontrolny do celów należytej kontroli.

Dane księgowe muszą być udokumentowane odpowiednimi dokumentami

uzasadniającymi.

Księgowość musi wykazywać saldo dochodów i wydatków.

7. Pakowanie i transport produktów do innych jednostek lub obiektów produkcji / przetwórstwa

Podmioty gospodarcze zapewnią, że produkty, określone w art. 1, mogą być transportowane do innych jednostek, włączając hurtowników i detalistów, tylko w odpowiednim opakowaniu, pojemnikach lub pojazdach, zamkniętych w taki sposób, aby nie można było dokonać zamiany zawartości bez manipulowania lub uszkodzenia pieczęci oraz zaopatrzonych w etykiety, zawierające, bez uszczerbku dla innych oznakowań wymaganych przez prawo, co następuje:

- a) nazwę i adres podmiotu gospodarczego oraz, jeśli różny, właściciela lub sprzedawcy produktu;
- b) nazwę produktu łącznie z odniesieniem do metody produkcji ekologicznej, zgodnie z art. 5;
- c) nazwę i/lub numer kodowy jednostki lub organu kontrolnego, któremu podlega podmiot gospodarczy, oraz
- d) gdzie stosowne, znak identyfikacyjny partii towaru zgodnie z systemem znakowania, zatwierdzonym na poziomie krajowym albo uzgodnionym z jednostką lub organem kontrolnym, który pozwala powiązać partię towaru z dokumentacją księgową, określoną w pkt. 6.

Informacje jak w lit. a), b), c) i d) mogą być także zawarte w dokumencie towarzyszącym, jeśli dokument taki może być niezaprzeczalnie powiązany z opakowaniem, pojemnikiem lub pojazdem zawierającym produkt. Dokument towarzyszący zawierać będzie informację o dostawcy i/lub przewoźniku.

Jednakże zamknięcie opakowania, pojemników lub pojazdów nie jest wymagane, jeśli:

- transport odbywa się bezpośrednio między producentem i innym podmiotem gospodarczym, którzy obaj podlegają systemowi kontrolnemu określone w art. 9, oraz
- produktom towarzyszy dokument, zawierający informacje, wymagane na mocy poprzedniego akapitu, oraz
- jednostka lub organ kontrolny obu podmiotów gospodarczych, tj. wysyłającego i odbiorcy, został powiadomiony o takich działaniach transportowych i wyraził na nie zgodę. Zgoda taka może zostać udzielona na jedno lub więcej działań transportowych.

8. Składowanie produktów

Pomieszczeniami do składowania produktów należy zarządzać w taki sposób, aby

zapewnić identyfikację partii towaru i uniknąć mieszania się z lub zanieczyszczenia produktami i/lub substancjami, niespełniającymi wymagań niniejszego rozporządzenia.

9. Produkty, co do których zachodzi podejrzenie o niespełnianiu wymagań niniejszego rozporządzenia

Jeśli podmiot gospodarczy uważa lub podejrzewa, że produkt, który wyprodukował, przetworzył, wwiózł lub został mu dostarczony przez inny podmiot gospodarczy, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, uruchamia on procedury albo wycofania w stosunku do tego produktu wszelkiego odniesienia do ekologicznej metody produkcji albo wyodrębnienia i zidentyfikowania produktu. Podmiot gospodarczy może wprowadzić taki produkt do przetwórstwa lub pakowania lub do obrotu tylko po wyeliminowaniu tych wątpliwości, chyba że wprowadzi go do obrotu bez odniesienia, dotyczącego ekologicznej metody produkcji. W przypadku takiej wątpliwości podmiot gospodarczy niezwłocznie powiadamia jednostkę lub organ kontrolny. Jednostka lub organ kontrolny może wymagać, aby produkt nie był umieszczany na rynku z oznaczeniami, dotyczącymi ekologicznej metody produkcji do czasu uzyskania od podmiotu gospodarczego lub z innych źródeł zadowalającej informacji o wyeliminowaniu wątpliwości.

Jeżeli jednostka lub organ kontrolny posiada uzasadnione podejrzenia, że podmiot gospodarczy zamierza wprowadzić do obrotu produkt niezgodny z niniejszym rozporządzeniem, ale zaopatrzony w odniesienie do ekologicznej metody produkcji, to taka jednostka lub organ kontrolny może wymagać, aby podmiot gospodarczy tymczasowo nie mógł wprowadzać do obrotu produktu z takim odniesieniem. Decyzję tę uzupełnia się obowiązkiem usunięcia z tego produktu wszelkich odniesień dotyczących ekologicznej metody produkcji, o ile jednostka lub organ kontrolny jest pewien, że produkt nie spełnia wymagań niniejszego rozporządzenia. Jeśli jednak podejrzenie nie zostaje potwierdzone, powyższa decyzja zostaje anulowana najpóźniej w okresie, na jaki została podjęta. Okres ten określa jednostka lub organ kontrolny. Podmiot gospodarczy w pełni współpracuje z jednostką lub organem kontrolnym w usuwaniu podejrzeń.

10. Dostęp do obiektów

Do celów kontrolnych podmiot gospodarczy musi zapewnić jednostce lub organowi kontrolnemu dostęp do wszystkich części jednostki produkcyjnej i wszystkich obiektów jak również do dokumentacji księgowej i odnośnych dokumentów źródłowych. Podmiot gospodarczy musi dostarczyć jednostce lub organowi kontrolnemu wszelkie informacje uważane za niezbędne do celów kontroli.

Na żądanie jednostki lub organu kontrolnego, podmiot gospodarczy przedstawia wyniki dobrowolnej kontroli własnej oraz programy pobierania próbek.

Ponadto importerzy oraz pierwsi odbiorcy muszą przedłożyć zezwolenia na przywóz zgodnie z art. 11 ust. 6 oraz świadectwa kontroli dla przywozu z państw trzecich.

11. Wymiana informacji

W przypadkach, gdy podmiot gospodarczy i jego podwykonawcy są kontrolowani przez

różne jednostki lub organy kontrolne deklaracja, określona w pkt. 3, musi zawierać zgodę podmiotu gospodarczego, złożoną w imieniu własnym i w imieniu jego podwykonawców, że odrębne jednostki lub organy kontrolne mogą wymieniać informacje o działaniach będących przedmiotem ich kontroli oraz zgodę na sposób wymiany informacji.

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

A. *Produkcja roślin, produktów roślinnych, zwierząt gospodarskich i /lub produktów zwierzęcych*

Niniejsza część ma zastosowanie do każdej jednostki produkcyjnej, zajmującej się, na własnych rachunek lub na rachunek strony trzeciej, produkcją określoną w art. 4 ust. 2 produktów, określonych w art. 1 ust. 1 lit. a).

Produkcja musi mieć miejsce w jednostce, w której obiekty produkcyjne, grunty rolne, pastwiska, obszary na wolnym powietrzu do przepędu zwierząt, wybiegi na otwartym powietrzu, budynki dla zwierząt gospodarskich, a tam gdzie to stosowne, także obiekty do składowania roślin uprawnych, produktów upraw, produktów pochodzenia zwierzęcego, surowców i środków produkcji są wyraźnie odseparowane od takich obiektów innej jednostki, nieprodukującej zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Przetwarzanie, pakowanie i/lub wprowadzanie do obrotu może mieć miejsce w jednostce produkcyjnej, w której działalność ta ograniczona jest do własnej produkcji rolnej.

Ilości sprzedawane bezpośrednio do ostatecznego konsumenta należy księgować codziennie.

Zabrania się składowania w jednostce produkcyjnej środków produkcji innych niż dopuszczone przez art. 6 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 6 ust. 3 lit. a).

Przyjmując produkt, określony w art. 1, podmiot gospodarczy sprawdza zamknięcie opakowania lub pojemnika, gdzie jest to wymagane, oraz obecność oznakowań, określonych w pkt. 7 przepisów ogólnych niniejszego załącznika. Wynik sprawdzenia należy wyraźnie podać w dokumentacji księgowej określonej w pkt. 6 przepisów ogólnych.

A.1. *Rośliny i produkty z roślin uprawnych lub dziko rosnących*

1. **Kontrola wstępna**

Pełny opis jednostki produkcyjnej określony w pkt. 3 przepisów ogólnych niniejszego załącznika, musi:

- zostać sporządzony, nawet gdy producent ogranicza swoją działalność do zbierania roślin dziko rosnących,
- przedstawiać obiekty składowania i produkcji oraz grunty rolne i /lub

obszary zbierania, a także, gdzie stosowne, obiekty, w których mają miejsce niektóre czynności przetwórstwa i/lub pakowania, oraz

- określić datę ostatniego stosowania produktów, których użycie jest niezgodne z art. 6 ust. 1 lit. b) na gruntach rolnych i/lub obszarach zbierania

W przypadku zbierania roślin dziko rosnących praktyczne środki, określone w pkt. 3 przepisów ogólnych niniejszego Załącznika, muszą obejmować gwarancję strony trzeciej, którą producent ma przedstawić, aby zapewnić, że zostały spełnione przepisy części A pkt 4 załącznika I.

2. **Powiadamianie**

Każdego roku, przed datą wskazaną przez jednostkę lub organ kontrolny, producent musi powiadomić jednostkę lub organ kontrolny o harmonogramie produkcji produktów upraw, w rozbiciu na działkę.

3. **Kilka jednostek produkcyjnych, prowadzonych przez ten sam podmiot gospodarczy**

Jeśli podmiot gospodarczy prowadzi kilka jednostek produkcyjnych na tym samym terenie to jednostki produkujące rośliny uprawne lub produkty upraw nieobjęte art. 1, łącznie z obiektami składowania środków produkcji (takich jak nawozy, środki ochrony roślin, nasiona), muszą także podlegać zasadom kontroli ogólnej, ustanowionym w przepisach ogólnych niniejszego Załącznika jak również określonym przepisom kontrolnym odnośnie do pkt. 1, 2, 3, 4 i 6 przepisów ogólnych.

Ta sama odmiana lub odmiana, która nie może być łatwo odróżniona od odmian produkowanych w jednostce produkcyjnej wymienionej w drugim akapicie część A, nie może być produkowana w tych jednostkach produkcyjnych.

Jednakże producenci mogą odstępować od reguły określonej w ostatnim zdaniu poprzedniego akapitu:

- a) w przypadku produkcji produktów upraw wieloletnich (drzewa o owocach jadalnych, winorośl i chmiel) pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
 1. dana produkcja stanowi część planu konwersji, w odniesieniu do którego producent podejmuje zdecydowane zobowiązanie i, który przewiduje rozpoczęcie konwersji ostatniej części danego obszaru na rolnictwo ekologiczne w możliwie najkrótszym okresie, który w żadnym przypadku nie może przekroczyć pięciu lat,
 2. zostały podjęte odpowiednie środki, aby zapewnić stałe odseparowanie produktów pozyskanych z każdej danej jednostki produkcyjnej,
 3. jednostka lub organ kontrolny informowany jest o zbiorach każdego

danego produktu przynajmniej z 48 godzinnym wyprzedzeniem,

4. niezwłocznie po zakończeniu zbiorów producent zawiadamia jednostkę lub organ kontrolny o dokładnych ilościach zebranych w danych jednostkach produkcyjnych, podając jednocześnie szczególne cechy odróżniające (takie jak jakość, barwa, średnia waga itd.) i potwierdza, że zastosowano środki celem rozdzielenia produktów,
 5. plan konwersji i środki, określone w pkt. 1 i 3 przepisów ogólnych, zostały zatwierdzone przez jednostkę lub organ kontrolny. Zatwierdzenie to musi być potwierdzane każdego roku po rozpoczęciu realizacji planu konwersji.
- b) w przypadku terenów przeznaczonych do badań rolniczych, uzgodnionych przez właściwe organy Państw Członkowskich, pod warunkiem, że zostały spełnione warunki 2, 3 i 4 oraz odpowiednia część warunku 5, określonych w lit. a);
 - c) w przypadku produkcji nasion, wegetatywnego materiału rozmnożeniowego i transplantów, pod warunkiem, że zostały spełnione warunki 2, 3 i 4 oraz odpowiednia część warunku 5 określonych w lit. a);
 - d) w przypadku łąk używanych wyłącznie do wypasu.

A.2. *Zwierzęta gospodarskie i produkty zwierzęce produkowane w hodowli zwierząt*

1. **Kontrola wstępna**

Kiedy zostaje wprowadzony system kontroli ściśle dla produkcji zwierząt, pełny opis jednostki produkcyjnej, określonej w pkt. 3 przepisów ogólnych niniejszego załącznika, musi zawierać:

- pełny opis budynków dla zwierząt gospodarskich, pastwiska, obszarów na wolnym powietrzu do przepędu zwierząt, wybiegów na otwartym powietrzu itd., i gdzie to stosowne, obiektów do składowania, pakowania i przetwarzania zwierząt gospodarskich, produktów zwierzęcych, surowców i środków produkcji,
- pełny opis instalacji do składowania obornika zwierzęcego.

Środki praktyczne, określone w pkt. 3 przepisów ogólnych niniejszego załącznika, muszą obejmować:

- plan rozrzucania obornika, uzgodniony z jednostką lub organem kontrolnym, łącznie z pełnym opisem obszarów, przekazanych pod produkcję roślinną,
- tam gdzie to stosowne, w odniesieniu do rozrzucania obornika, pisemne uzgodnienia z innymi gospodarstwami rolnymi dostosowane do niniejszego rozporządzenia,

- plan zarządzania jednostką ekologicznej produkcji zwierzęcej (np. zarządzanie karmieniem, reprodukcją, zdrowiem itp.).

2. **Identyfikacja zwierząt gospodarskich**

Zwierzęta gospodarskie muszą być stale identyfikowane, z zastosowaniem techniki dostosowanej do poszczególnych gatunków, oddzielnie w przypadku dużych ssaków i oddzielnie lub w stadzie w przypadku drobiu i małych ssaków.

3. **Ewidencja zwierząt gospodarskich**

Rejestry zwierząt gospodarskich należy zestawiać w formie rejestru i przechowywać w siedzibie gospodarstwa rolnego tak, aby były przez cały czas dostępne dla jednostki lub organu kontrolnego.

Rejestry takie, zawierające pełny opis systemu zarządzania stadem, muszą zawierać następujące informacje:

- według gatunków, w zakresie zwierząt gospodarskich przybywających do gospodarstwa rolnego: pochodzenie i data przybycia, okres konwersji, znak identyfikacyjny i dokumentację weterynaryjną,
- w zakresie zwierząt gospodarskich opuszczających gospodarstwo rolne: wiek, liczebność, waga w przypadku uboju, znak identyfikacyjny i przeznaczenie,
- szczegóły każdego przypadku utraty zwierząt i jej przyczyny,
- w zakresie karmienia: typ łącznie z dodatkami pokarmowymi, proporcje rozmaitych składników w porcjach karmy oraz okresy dostępu do obszaru wolnego wypasu, okresy sezonowego wypasu bydła w przypadku stosowania ograniczeń,
- w zakresie zapobiegania i leczenia chorób oraz opieki weterynaryjnej: data leczenia, diagnoza, rodzaj środka leczniczego, metoda leczenia i zalecenia lekarskie dla opieki weterynaryjnej z uzasadnieniem i okresem karencji, obowiązującym zanim produkty pochodzenia zwierzęcego będą mogły zostać wprowadzone do obrotu.

4. **Kilka jednostek produkcyjnych prowadzonych przez ten sam podmiot gospodarczy**

Jeśli producent, zgodnie z sekcją B ppkt. 1.6 i sekcją C ppkt. 1.3 załącznika I zarządza kilkoma jednostkami produkcyjnymi to jednostki, które produkują zwierzęta gospodarskie lub produkty zwierzęce, nieobjęte art. 1, muszą również być przedmiotem systemu kontrolnego odnośnie do pkt. 1 niniejszej podsekcji dotyczącej zwierząt gospodarskich oraz produktów zwierzęcych, a także w zakresie przepisów w sprawie zarządzania zwierzętami gospodarskimi, ewidencji zwierząt gospodarskich oraz zasad regulujących składowanie zużytych produktów

hodowli zwierząt.

Odstępstwo w odniesieniu do wymagań rozmaitych gatunków w części B ppkt. 1.6 załącznika I, może zostać udzielone gospodarstwu rolnym, prowadzącym badania z zakresu rolnictwa, przez jednostkę lub organ kontrolny w porozumieniu z właściwym organem Państwa Członkowskiego, po spełnieniu następujących warunków:

- zostały podjęte właściwe środki, uzgodnione z jednostką lub organem kontrolnym, w celu zagwarantowania stałego odseparowania zwierząt gospodarskich, produktów zwierzęcych, obornika oraz pasz między poszczególnymi jednostkami produkcyjnymi,
- producent informuje z wyprzedzeniem jednostkę lub organ kontrolny o każdej dostawie lub sprzedaży inwentarza żywego lub produktów zwierzęcych,
- podmiot gospodarczy informuje jednostkę lub organ kontrolny o dokładnych ilościach, wyprodukowanych w jednostkach produkcyjnych łącznie z pełnymi charakterystykami, pozwalającymi na identyfikację produktów oraz potwierdza zastosowanie środków podjętych celem odseparowania produktów.

5. **Inne wymagania**

W drodze odstępstwa od tych przepisów zezwala się na składowanie w gospodarstwie rolnym alopacyjnych weterynaryjnych produktów leczniczych i antybiotyków, pod warunkiem, że zostały one przepisane przez lekarza weterynarii w związku z leczeniem, określonym w załączniku I oraz, że są składowane w nadzorowanym miejscu i wprowadzone do ewidencji gospodarstwa.

B. ***Jednostki dla przetwórstwa produktów roślinnych i zwierzęcych oraz środków spożywczych, składających się z produktów roślinnych i zwierzęcych***

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do każdej jednostki produkcyjnej zajmującej się, jak określono w art. 4 ust. 3, produktami określonymi w art. 1 ust. 1, na własny rachunek lub na rachunek strony trzeciej, włączając także w szczególności:

- jednostki zajmujące się pakowaniem i/lub przepakowywaniem takich produktów,
- jednostki zajmujące się znakowaniem i/lub ponownym znakowaniem takich produktów.

1. **Kontrola wstępna**

Pełny opis jednostki, określony w pkt. 3 przepisów ogólnych niniejszego Załącznika, musi wykazywać obiekty używane do przyjmowania, przetwarzania, pakowania, znakowania i składowania produktów rolnych przed i po działaniach ich dotyczących, jak również procedur dla transportu produktów.

2. **Dokumentacja księgową**

Dokumentacja księgową, określona w pkt. 6 przepisów ogólnych, obejmuje weryfikację, określoną w pkt. 5 niniejszej podsekcji

3. **Jednostki przetwórcze zajmujące się także produktami niepochodzącymi z rolnictwa ekologicznego**

Jeśli produkty, które nie są określone w art. 1 są również przetwarzane, pakowane lub składowane w danej jednostce przetwórczej:

- jednostka ta musi posiadać obszary fizycznie lub chronologicznie wydzielone w ramach obiektów do składowania produktów, określonych w art. 1, przed i po czynnościach,
- działania muszą być wykonywane w sposób ciągły aż do całkowitego zakończenia, fizycznie lub chronologicznie odseparowane od podobnych działań, wykonywanych na produktach, nieobjętych art. 1,
- jeżeli działania takie nie są wykonywane w określonym czasie lub w ustalonym dniu, należy o nich zawiadamiać z wyprzedzeniem, w terminie uzgodnionym z jednostką lub organem kontrolnym,
- należy podjąć wszelkie środki, aby zapewnić identyfikację partii i uniknąć pomieszania lub zamiany z produktami nieuzyskanymi zgodnie z przepisami, ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu,
- działania prowadzone na produktach, zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, muszą być wykonywane jedynie po oczyszczeniu urządzeń produkcyjnych. Skuteczność środków podjętych dla oczyszczenia urządzeń musi zostać sprawdzona i zarejestrowana.

4. **Pakowanie i transport produktów do jednostek przetwórczych**

Mleko, jaja i produkty jajczarskie, pochodzące z rolnictwa ekologicznego należy gromadzić oddzielnie od produktów, produkowanych niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Na zasadzie odstępstwa i z zastrzeżeniem uzyskania uprzedniej zgody jednostki lub organu kontrolnego może nastąpić jednoczesne gromadzenie, o ile podjęte zostały właściwe środki, zabezpieczające przed jakąkolwiek możliwością pomieszania lub zamiany z produktami, produkowanymi niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz zapewniające identyfikację produktów, produkowanych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Podmiot gospodarczy przechowuje informacje, dotyczące dni zbioru, godzin, rejonu i daty oraz czasu przyjęcia produktów, dostępne dla jednostki lub organu kontrolnego.

5. **Przyjmowanie produktów z innych jednostek produkcyjnych**

Podczas przyjmowania produktów, określonych w art. 1, podmiot gospodarczy sprawdza zamknięcie opakowań lub pojemników, gdzie jest to wymagane, oraz

obecność oznakowania, określonego w pkt. 7 przepisów ogólnych niniejszego załącznika. Podmiot gospodarczy porównuje informacje na etykiecie, określonej w pkt. 7 przepisów ogólnych, z informacjami w dokumentach towarzyszących. Wynik tej weryfikacji należy wyraźnie podać w dokumentacji księgowej, określonej w pkt. 6 przepisów ogólnych.

C. ***Przywóz z państw trzecich roślin, produktów roślinnych, zwierząt gospodarskich, produktów zwierzęcych oraz środków spożywczych złożonych z produktów roślinnych i /lub zwierzęcych***

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do każdego podmiotu gospodarczego, zarówno importera jak i/lub pierwszego odbiorcy, zajmującego się przywozem i/lub odbiorem, na własny rachunek lub na rachunek innego podmiotu gospodarczego, produktów, określonych w art. 10 pkt. 1. Do celów niniejszej sekcji:

- importer oznacza osobę fizyczną lub prawną w obrębie Wspólnoty Europejskiej, zgłaszającą samodzielnie lub przez przedstawiciela przesyłkę do dopuszczenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie Europejskiej;
- pierwszy odbiorca oznacza osobę fizyczną lub prawną, określoną w art. 11 ust. 3 lit. a), do której przesyłka jest dostarczana i, która otrzyma ją celem dalszego przetworzenia i /lub obrotu.

1. **Kontrola wstępna**

Importerzy

- Pełny opis jednostki produkcyjnej, określony w pkt. 3 przepisów ogólnych niniejszego Załącznika musi obejmować siedzibę importera i jego działalność przywózową, wskazując punkty wejścia produktów na terytorium Wspólnoty oraz wszelkie inne obiekty, których importer zamierza użyć do składowania przywożonych produktów do czasu ich dostawy do pierwszego odbiorcy,
- ponadto deklaracja, określona w pkt. 3 przepisów ogólnych musi obejmować przedsięwzięcia, podjęte przez importera w celu zapewnienia, aby wszelkie obiekty, których importer zamierza użyć do składowania produktów zostały poddane kontroli, która zostanie przeprowadzona przez jednostkę lub organ kontrolny albo, w przypadku, gdy miejsca składowania znajdują się w innym Państwie Członkowskim lub w innym regionie, przez jednostkę lub organ kontrolny zatwierdzony do kontroli w tym Państwie Członkowskim lub regionie.

Pierwszy odbiorca

- Pełny opis jednostki produkcyjnej, określony w pkt. 3 przepisów ogólnych musi wykazać obiekty używane do przyjmowania i składowania. Jeżeli mają miejsce inne działania, takie jak przetwarzanie, pakowanie, etykietowanie i składowanie produktów rolnych przed i po ich przetworzeniu jak również transport produktów,

to zastosowanie mają odpowiednie przepisy, zawarte w części B.

Jeżeli importer i pierwszy odbiorca to ta sama osoba prawna, działająca w jednej jednostce produkcyjnej, to sprawozdania, określone w pkt. 3 przepisów ogólnych mogą być zawarte w jednym sprawozdaniu.

2. Dokumentacja księgowa

Jeżeli importer i pierwszy odbiorca nie prowadzą działalności w jednej jednostce, to obie jednostki muszą prowadzić ewidencję towarową i dokumentację finansową.

Na żądanie jednostki lub organu kontrolnego należy określić szczegóły w sprawie organizacji transportu od eksportera w państwie trzecim do pierwszego odbiorcy oraz z siedziby lub miejsc składowania pierwszego odbiorcy do odbiorców w obrębie Wspólnoty.

3. Informacje w sprawie przywożonych przesyłek

Najpóźniej do czasu, gdy świadectwo jest przedstawione odpowiednim organom Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 4 pkt. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1788/2001 z dnia 7 września 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania przepisów dotyczących świadectwa kontroli w odniesieniu do przywozu z państw trzecich na podstawie art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, importer informuje jednostkę lub organ kontrolny o każdej przesyłce przewidzianej do przywozu do Wspólnoty, podając:

- nazwę i adres pierwszego odbiorcy,
- wszelkie szczegóły, których ta jednostka lub organ może zażądać, takie jak kopia świadectwa kontroli przywozu produktów rolnictwa ekologicznego. Na żądanie jednostki lub organu kontrolnego importera, importer musi przekazać te informacje jednostce lub organowi kontrolnemu pierwszego odbiorcy.

4. Importerzy i pierwsi odbiorcy, zajmujący się także produktami nie pochodzącymi z rolnictwa ekologicznego

Jeżeli przywożone produkty, określone w art. 1, składowane są w miejscach składowania, w których składowane są również inne produkty rolne lub środki spożywcze:

- to produkty, określone w art. 1, należy przechowywać oddzielnie od innych produktów rolnych i/lub środków spożywczych,
- należy podjąć wszelkie środki, aby zapewnić identyfikację przesyłek oraz

¹ Dz.U. L 243 z 13.9.2001, str. 3.

zapobiec pomieszaniu lub zamianom z produktami nieuzyskanymi zgodnie z przepisami, ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

5. Wizyty **kontrolne**

Jednostka lub organ kontrolny sprawdza ewidencję towarową i dokumentację finansową, wymienione w sekcji C pkt. 2 oraz świadectwa, określone art. 11 ust. 1 lit. b) i art. 11 ust. 3 oraz ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1788/2001.

Jeżeli importer wykonuje działania przywozowe w różnych jednostkach lub obiektach, musi on na żądanie udostępnić sprawozdania, przewidziane w pkt. 3 i 5 przepisów ogólnych niniejszego Załącznika dla każdego z tych pomieszczeń.

6. **Przyjmowanie produktów z państwa trzeciego**

Produkty, określone w art. 1, przywożone będą z państwa trzeciego w odpowiednim opakowaniu lub pojemnikach, zamkniętych w sposób zabezpieczający przed zastąpieniem zawartości i zaopatrzonych w identyfikator eksportera oraz wszelkie inne oznaczenia i numery, służące identyfikowaniu partii produktów ze świadectwem kontroli przywozowej z państw trzecich.

Otrzymując produkt, określony w art. 1, przywożonym z państwa trzeciego, pierwszy odbiorca sprawdza zamknięcia opakowania lub pojemnika i zgodność identyfikacji przesyłki ze świadectwem, określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1788/2001. Wynik takiego sprawdzenia należy wyraźnie przytoczyć w księgach, określonych w sekcji C pkt. 2.

D. *Jednostki, zajmujące się produkcją, przetwórstwem lub przywozem produktów, określonych w art. 1 ust. 1 i zlecające stronom trzecim część lub całość danych rzeczywistych działań*

Kontrola wstępna

W odniesieniu do działań, zleconych stronom trzecim, pełny opis określony w pkt. 3 przepisów ogólnych będzie zawierać:

- listę podwykonawców z opisem ich działalności oraz jednostek lub organów kontrolnych, którym podlegają; podwykonawcy ci muszą zgodzić się na poddanie gospodarstw rolnych systemowi kontroli według w art. 9, zgodnie z odpowiednimi sekcjami załącznika III.
- wszystkie środki praktyczne, włączając między innymi odpowiedni system dokumentacji księgowej, podejmowane na poziomie jednostki celem zapewnienia, że produkty, które podmiot gospodarczy wprowadza do obrotu, można śledzić na drodze do ich dostawców i, jeśli są różni, do sprzedawców, jak również do pierwszych odbiorców i, jeśli są różni, do nabywców.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1788/2001

z dnia 7 września 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonania przepisów dotyczących świadectwa kontroli w odniesieniu do przywozu z państw trzecich, na podstawie art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 436/2001², w szczególności jego art. 11 ust. 3 lit. b) i ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niezbędne jest ustalenie procedury w celu skoordynowania na poziomie wspólnotowym niektórych kontroli w odniesieniu do produktów przywożonych z państw trzecich, w związku ze znajdowaniem się tych produktów w obrocie z oznaczeniami odnoszącymi się do metody produkcji ekologicznej.
- (2) W odniesieniu do produktów przywożonych w ramach z procedury ustanowionej w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, treść świadectwa kontroli jest przewidziana w tym artykule. W odniesieniu do produktów przywożonych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, nie ma takiego przepisu. Z tego względu niezbędne jest rozszerzenie wykorzystania takiego świadectwa na produkty przywożone na podstawie art. 11 ust. 6 w celu zapewnienia, że produkty te zostały wytworzone zgodnie z zasadami produkcji równoważnymi z tymi, ustanowionymi w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, i zostały poddane środkom kontroli o równoważnej skuteczności do, tych określonych w art. 8 i 9, oraz że takie środki kontroli były stale i skutecznie stosowane w danym państwie trzecim.
- (3) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3457/92³ ustanowiło świadectwo kontroli dla produktów przywożonych z państw trzecich zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Dla przejrzystości, wspomniane rozporządzenie (EWG) nr 3457/92 zostanie zastąpione niniejszym rozporządzeniem.
- (4) Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla systemu kontroli zawartego w art. 8 i 9 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, oraz w sekcji B i C załącznika III do tego rozporządzenia.

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 63 z 3.3.2001, str. 16.

³ Dz.U. L 350 z 1.12.1992, str. 56.

- (5) Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla wspólnotowych przepisów celnych oraz dla innych przepisów dotyczących przywozu produktów określonych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do obrotu we Wspólnocie.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady odnoszące się do świadectwa kontroli wymaganego zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) i ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 oraz odnoszące się do przedłożenia takiego świadectwa przy przywozie podejmowanym zgodnie z przepisami art. 11 ust. 6 tego samego rozporządzenia.
2. Niniejszego rozporządzenie nie stosuje się do produktów, które:
 - nie są przeznaczone do dopuszczenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie w stanie niezmienionym lub po przetworzeniu,
 - są zwolnione z należności przywozowych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 918/83⁴ ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych. Jednakże rozporządzenie stosuje się do produktów zwolnionych z należności przywozowych zgodnie z art. 39 i 43 rozporządzenia (EWG) nr 918/83.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. „świadectwo kontroli” oznacza świadectwo kontroli, które obejmuje przesyłkę i jest przewidziane w art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 oraz w art. 3 i 4 i w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
2. „przesyłka” oznacza ilość produktów w ramach jednego lub większej ilości kodów Nomenklatury Scalonej, objętych jednym świadectwem kontroli, przewożonych tymi samymi środkami transportu i pochodzącymi z tego samego państwa trzeciego;
3. „sprawdzenie przesyłki” oznacza sprawdzenie przez odpowiednie władze Państw Członkowskich świadectwa kontroli w celu spełnienia przepisów art. 4 ust. 2, oraz, w przypadku gdy władze te uznają to za właściwe, produktów w odniesieniu do wymagań rozporządzenia (EWG) nr 2092/91;
4. „dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie” oznacza odprawę dokonywaną przez organy celne w celu zezwolenia na swobodny przepływ przesyłki we Wspólnocie;
5. „odpowiednie organy Państw Członkowskich” oznaczają organy celne lub inne władze określone przez Państwo Członkowskie.

⁴ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 1.

Artykuł 3

Art. 11 ust. 1 lit. b), dotyczący do wymagań w zakresie wystawiania świadectwa kontroli oraz art. 11 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 stosuje się w odniesieniu do dopuszczenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie produktów określonych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, w zależności od tego czy produkty te są przywożone w celu wprowadzenia ich do obrotu zgodnie z art. 11 ust. 1 lub [art. 11 ust. 6](#) tego rozporządzenia.

Artykuł 4

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie przesyłki produktów określonych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 uzależnione jest od:

- a) przedłożenia oryginału świadectwa kontroli organowi odpowiedniemu Państwu Członkowskiemu, oraz
- b) sprawdzenia przesyłki przez odpowiedni organ Państwa Członkowskiego oraz potwierdzenia świadectwa kontroli zgodnie z ust. 11.

2. Oryginał świadectwa kontroli przygotowuje się zgodnie z ust. 3-10 poniżej oraz ze wzorem i uwagami znajdującymi się w załączniku I.

3. Świadectwo kontroli jest wystawiane przez:

- a) organ lub jednostkę w państwie trzecim wymienionym w odniesieniu do danego państwa trzeciego w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 94/92⁵, lub
- b) organ lub jednostka, które zostały przyjęte w odniesieniu do wystawiania świadectw kontroli zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

4. Organ lub jednostka wystawiająca świadectwo kontroli:

- a) jedynie wystawia świadectwo kontroli i potwierdza oświadczenie wpisywane w rubryce 15, po przeprowadzeniu kontroli dokumentów na podstawie wszystkich odpowiednich dokumentów kontroli, w tym w szczególności planów produkcji w odniesieniu do produktów, dokumenty transportowe i handlowe, oraz po dokonaniu przez organ lub jednostkę fizycznej kontroli danej przesyłki przed jej wysłaniem z danego państwa trzeciego lub po otrzymaniu jasnego oświadczenia eksportera stwierdzającego, że odpowiednia przesyłka została wyprodukowana i/lub przygotowana zgodnie z przepisami stosowanymi przez odpowiedni organ lub jednostkę w odniesieniu do przywozu i wprowadzenia do obrotu we Wspólnocie Europejskiej produktów określonych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 zgodnie z art. 11 ust. 1 lub 6 tego rozporządzenia;
- b) nadaje numer seryjny każdemu wystawionemu świadectwu i prowadzi rejestr wydanych świadectw.

⁵ Dz.U. L 11 z 17.1.1992, str. 14.

5. Świadczenie kontroli sporządzane jest w jednym z języków urzędowych Wspólnoty i wypełniane jest w całości, z wyjątkiem pieczęci oraz podpisów, albo całkowicie drukowanymi literami albo też w formie maszynopisu.

Wskazane jest, aby świadectwo kontroli zostało sporządzone w jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, miejsca przeznaczenia. W miarę potrzeby, odpowiednie władze Państwa Członkowskiego mogą zażądać przetłumaczenia świadectwa kontroli na jeden z urzędowych języków tego Państwa Członkowskiego.

Niepoświadczony zmiany lub skreślenia powodują unieważnienie świadectwa.

6. Świadczenie kontroli sporządza się w jednym oryginale.

Pierwszy odbiorca, adresat lub, w przypadku gdy jest to stosowne, importer mogą wykonać kopię do celów powiadomienia organu kontrolującego lub jednostki kontrolującej zgodnie z sekcją C pkt 3 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Wszystkie takie kopie oznaczają się wyrazem „KOPIA” lub „DUPLIKAT”, które może zostać nadrukowane lub też naniesione za pomocą pieczęci.

7. Świadczenie kontroli wymienione w ust. 3 lit. b) w chwili jego przedłożenia zgodnie z ust. 1, zawiera w rubryce 16 oświadczenie właściwego organu Państwa Członkowskiego, który udzielił zezwolenia zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

8. Właściwy organ Państwa Członkowskiego, który udzielił zezwolenia, może przekazać kompetencje w odniesieniu do oświadczenia w rubryce 16 organowi kontrolującemu lub jednostce kontrolującej importera zgodnie z art. 8 i 9 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, lub władzom określonym jako odpowiednie organy Państwa Członkowskiego.

9. Oświadczenie w rubryce 16 nie jest wymagane:

a) kiedy importer przedstawia oryginał dokumentu wystawiony przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, który udzielił zezwolenia zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wykazując, że przesyłka jest objęta tym zezwoleniem, lub

b) kiedy organ Państwa Członkowskiego, który udzielił zezwolenia, przedstawionego w art. 11 ust. 6, dostarczył wystarczających dowodów na to, że przesyłka jest objęta tym zezwoleniem, bezpośrednio organowi odpowiedzialnemu za sprawdzenie przesyłki. Ta procedura bezpośredniego powiadomienia jest fakultatywna w odniesieniu do Państwa Członkowskiego, które udzieliło zezwolenia.

10. Dokument podający dowody wymagane w ust. 9 lit. a) i b) zawiera:

- numer referencyjny zezwolenia na przywóz oraz datę wygaśnięcia tego zezwolenia,
- nazwę (nazwisko) i adres importera,
- państwo trzecie pochodzenia,

- dane dotyczące organu lub jednostki wystawiającej świadectwo, oraz, jeżeli dane te są różne, dane jednostki kontrolującej lub organu kontrolującego w państwie trzecim,
- nazwy danych produktów.

11. Przy sprawdzaniu przesyłek produktów określonych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, oryginał świadectwa kontroli potwierdzany jest przez odpowiednie władze Państwa Członkowskiego w rubryce 17 i zwracany osobie, która przedłożyła świadectwo.

12. Pierwszy odbiorca, adresat przy odbiorze przesyłki, wypełnia rubrykę 18 oryginału świadectwa kontroli w celu poświadczenia, że odbiór przesyłki został przeprowadzony zgodnie z sekcją C pkt 7 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

Pierwszy odbiorca, adresat następnie przesyła oryginał świadectwa kontroli importerowi wymienionemu w rubryce 11 świadectwa do celów wymagań zawartych w art. 11 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, chyba że świadectwo będzie musiało dalej towarzyszyć przesyłce podczas przygotowania, określonego w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

1. W przypadku gdy w ramach celnej procedury zawieszającej na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁶ ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, przesyłka pochodząca z państwa trzeciego przeznaczona jest do przedłożenia w Państwie Członkowskim, przed jej dopuszczeniem do swobodnego obrotu we Wspólnocie, jednej z czynności w ramach przygotowania, określonego w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 i która może zostać przeprowadzona zgodnie z art. 522 ust. 1 i art. 552 ust. 1 lit. a) (iv) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁷ ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, przesyłka musi zostać poddana, przed przeprowadzeniem pierwszego przygotowania, środkom określonym w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Przygotowanie może obejmować następujące działania:

- pakowanie lub przepakowywanie, lub
- etykietowanie dotyczące przedstawienia metody produkcji ekologicznej.

Po tym przygotowaniu potwierdzony oryginał świadectwa kontroli towarzyszy przesyłce i zostanie przedstawiony odpowiedniemu organowi Państwa Członkowskiego w celu spełnienia wymagań art. 4 ust. 1 w związku z dopuszczenia przesyłki do swobodnego obrotu.

Po tej procedurze, oryginał świadectwa kontroli, w przypadku gdy jest to stosowne, jest zwracany importerowi przesyłki, wymienionemu w rubryce 11 świadectwa w celu wypełnienia wymagań zawartych w art. 11 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

2. W przypadku gdy w ramach zawieszającej procedury celnej na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, przesyłka pochodząca z państw trzeciego przeznaczona jest do przedłożenia w Państwie Członkowskim, przed jej dopuszczeniem do swobodnego obrotu we

⁶ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

⁷ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

Wspólnocie, poddawana jest podziałowi na części, przed dokonaniem podziału przesyłka ta musi być poddana środkom, określonym w art. 4 ust. 1.

W odniesieniu do każdej partii powstałej po podziale, wyciąg ze świadectwa kontroli zostanie przedkładany jest odpowiedniemu organowi Państwa Członkowskiego, zgodnie ze wzorem i uwagami przedstawionymi w załączniku II. Wyciąg ze świadectwa kontroli potwierdzany jest przez odpowiednie władze Państwa Członkowskiego w rubryce 14.

Kopia każdego potwierdzonego wyciągu ze świadectwa kontroli przechowywana jest wraz z oryginałem świadectwa kontroli przez osobę określoną jako importer pierwotny przesyłki i wymienioną w rubryce 11 świadectwa kontroli. Kopia taka posiada oznaczenie „KOPIA” lub „DUPLIKAT”, które może zostać nadrukowane lub też naniesione za pomocą pieczęci.

Po podzieleniu przesyłki, potwierdzony oryginał każdego wyciągu ze świadectwa kontroli towarzyszy danej partii i przedstawiony zostanie odpowiedniemu organowi Państwa Członkowskiego w związku z dopuszczeniem danej partii do swobodnego obrotu w celu spełnienia wymagań przepisów art. 4 ust. 1.

Odbiorca, adresat partii przy jej odbiorze wypełnia rubrykę 15 oryginału wyciągu ze świadectwa kontroli w celu poświadczenia, że odbiór tej partii towaru został przeprowadzony zgodnie z sekcją B pkt 6 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

Odbiorca, adresat partii zachowuje wyciąg ze świadectwa kontroli do wglądu przez jednostkę kontrolującą i/lub organ kontrolujący przez okres przynajmniej dwóch lat.

3. Czynności związane z przygotowaniem i podziałem określone w ust. 1 i 2, przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi przepisami zawartymi w art. 8 i 9 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 oraz w sekcji B i C załącznika III, do tego rozporządzenia, w szczególności w sekcji C pkt 3 i 7. Czynności te przeprowadza się zgodnie z art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

Artykuł 6

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków lub działań podjętych zgodnie z art. 9 ust. 9 i/lub art. 10a rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie produktów niespełniających wymagań zawartych w tym rozporządzeniu uzależnione jest od usunięcia z etykiet, reklam i dokumentów towarzyszących odniesień dotyczących ekologicznych metod produkcji.

Artykuł 7

Odpowiednie władze Państwa Członkowskiego oraz władze Państw Członkowskich odpowiedzialne za stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, a także jednostki oraz organy kontrolujące pomagają sobie nawzajem w stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

Przed dniem 1 kwietnia 2002 r. Państwa Członkowskie powiadomią siebie nawzajem oraz Komisję o władzach, które określiły w kontekście art. 2 ust. 5, a także o upoważnieniach jakich udzieliły w odniesieniu do wykonania art. 4 ust. 8 oraz o ewentualnych procedurach, przestrzeganych na podstawie art. 4 ust. 9 lit. b). Informacje te są uaktualniane przez Państwa Członkowskie, w razie wystąpienia zmian.

Artykuł 8

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3457/92 traci moc z dniem 1 lipca 2002 r.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i stosuje się od dnia 1 lipca 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 września 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WZÓR ŚWIADECTWA KONTROLI W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU PRODUKTÓW POCHODZĄCYCH Z EKOLOGICZNEJ PRODUKCJI DO WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Wzór świadectwa jest określony w odniesieniu do:

- treści,
- formatu, na pojedynczym arkuszu,
- układu i rozmiarów rubryk.

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA — ŚWIADECTWO KONTROLI PRZYWOŻONYCH
PRODUKTÓW EKOLOGICZNYCH

1. Jednostka lub organ wystawiający świadectwo (nazwa i adres) ☐ ☐ ☐	2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1788/2001 art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 6	
3. Numer seryjny świadectwa kontroli	4. Numer referencyjny zezwolenia na podstawie art. 11 ust. 6	
5. Eksporter (nazwa i adres)	6. Jednostka lub organ kontrolujący (nazwa i adres)	
7. Producent lub przygotowujący produkt (nazwa i adres)	8. Kraj wysyłki	
	9. Kraj przeznaczenia	
10. Pierwszy odbiorca we Wspólnocie (nazwisko i adres)	11. Nazwa i adres importera	
12. Oznaczenia i numery. Numer(-y) pojemników. Numer i rodzaj. Nazwa handlowa produktu.	13. Kody CN	14. Zgłaszana ilość
	15. Oświadczenie jednostki lub organu wystawiającego świadectwo określonej(-ego) w rubryce 1. Niniejszym poświadczam, że świadectwo to zostało wystawione na podstawie kontroli wymaganej na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001 oraz że produkty wyżej wymienione zostały uzyskane zgodnie z zasadami produkcji ekologicznej i kontroli produkcji ekologicznej, które uważa się za równoważne zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.	

Data	
Nazwisko i podpis osoby upoważnionej	Pieczęć jednostki lub organu wystawiającego

16. Oświadczenie właściwego organu Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, który udzielił zezwolenia lub jednostki przez niego wyznaczonej.

Niniejszym poświadczam się, że wyżej wymienione produkty mogą być wprowadzone do obrotu we Wspólnocie Europejskiej zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, pod numerem zezwolenia wymienionego w rubryce 4.

Data	
Nazwisko i podpis osoby upoważnionej	Pieczęć właściwego organu lub jednostki upoważnionej w Państwie Członkowskim

17. Sprawdzenie przesyłki przez odpowiedni organ Państwa Członkowskiego.

Państwo Członkowskie:

Rejestracja przywozu (rodzaj, numer, data i urząd deklaracji celnej):

Data:

Nazwisko i podpis osoby upoważnionej	Pieczęć
--------------------------------------	---------

18. Oświadczenie pierwszego odbiorcy

Niniejszym zaświadcza się, że odbiór towarów został dokonany zgodnie z przepisami sekcji C pkt 7 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

Nazwa przedsiębiorstwa	Data
------------------------	------

Nazwisko i podpis osoby upoważnionej

Uwagi

- Rubryka 1: Organ lub jednostka lub inny wyznaczony organ lub jednostka określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001. Jednostka ta wypełnia również rubrykę 3 i 15.
- Rubryka 2: Rubryka ta wskazuje rozporządzenia WE, które są odpowiednie w odniesieniu do wystawiania i wykorzystania niniejszego świadectwa; należy wskazać w odniesieniu do art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 właściwy przepis: art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 6.
- Rubryka 3: Numer seryjny świadectwa nadany przez jednostkę lub organ wystawiający świadectwo zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.
- Rubryka 4: Numer zezwolenia w przypadku przywozu na podstawie art. 11 ust. 6. Rubrykę tę wypełnia organ wystawiający świadectwo lub importer, jeżeli informacje nie są jeszcze dostępne w momencie, gdy organ wystawiający świadectwo potwierdza oświadczenie zawarte w rubryce 15.
- Rubryka 5: Nazwa i adres eksportera.
- Rubryka 6: Jednostka lub organ kontrolujący w odniesieniu do monitorowania zgodności ostatniej czynności (produkcja, przygotowanie, wraz z pakowaniem i etykietowaniem, jak wskazano w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 z zasadami produkcji ekologicznej w państwie trzecim, z którego dokonano wysyłki.
- Rubryka 7: Podmiot, który przeprowadził ostatnią czynność (produkcja, przygotowanie, wraz z pakowaniem i etykietowaniem, jak określono w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 na partii towaru w państwie trzecim wymienionym w rubryce 6.
- Rubryka 9: Kraj przeznaczenia oznacza kraj pierwszego odbiorcy we Wspólnocie.
- Rubryka 10: Nazwa i adres pierwszego odbiorcy partii we Wspólnocie. Pierwszy odbiorca oznacza osobę fizyczną lub prawną tam, gdzie partia towaru została dostarczona i gdzie zostanie poddana dalszemu przygotowaniu i/lub wprowadzona do obrotu. Pierwszy odbiorca wypełnia również rubrykę 18.
- Rubryka 11: Nazwa i adres importera. Importer oznacza osobę fizyczną lub prawną w ramach Wspólnoty Europejskiej, która, albo osobiście lub przez przedstawiciela, przedstawia partię do dopuszczenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie Europejskiej.
- Rubryka 13: Kody Nomenklatury Scalonej w odniesieniu do danych produktów.
- Rubryka 14: Zgłaszana ilość, wyrażona w odpowiednich jednostkach (kg, litry, itp.).
- Rubryka 15: Oświadczenie organu lub jednostki wystawiającej świadectwo. Podpis i pieczęć muszą być w innym kolorze niż druk.

- Rubryka 16: Jedynie w odniesieniu do przywozów na podstawie procedury ustanowionej w art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Wypełnia właściwy organ Państwa Członkowskiego, który udzielił zezwolenia lub wyznaczony organ lub jednostka w przypadku wyznaczenia zgodnie z art. 4 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001. Nie wypełniać w przypadku odstępstwa od art. 4 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.
- Rubryka 17: Wypełnia odpowiedni organ Państwa Członkowskiego przy sprawdzaniu partii zgodnie z art. 4 ust. 1 albo przed przygotowaniem lub podziałem partii w warunkach określonych w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.
- Rubryka 18: Wypełnia pierwszy odbiorca przy odbiorze produktów po przeprowadzeniu kontroli, przewidzianej w sekcji C pkt 7 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

ZAŁĄCZNIK II

WZÓR WYCIĄGU ZE ŚWIADECTWA KONTROLI

Wzór wyciągu jest określony w odniesieniu do:

- treści,
- formatu,
- układu i rozmiarów rubryk.

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA
WYCIĄG NR ZE ŚWIADECTWA KONTROLI

1. Jednostka lub organ wystawiający podstawowe świadectwo kontroli (nazwa i adres)	2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1788/2001 art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 6	
3. Numer seryjny podstawowego świadectwa kontroli	4. Numer referencyjny zezwolenia na podstawie art. 11 ust. 6	
5. Podmiot dokonujący podziału pierwotnej przesyłki na części (nazwa i adres)	6. Jednostka lub organ kontrolujący (nazwa i adres)	
7. Nazwa i adres importera pierwotnej partii.	8. Kraj wysyłki oryginalnej partii towaru	9. Zgłoszona ilość oryginalnej partii towaru ogółem
10. Odbiorca partii uzyskanej z podziału (nazwa i adres)		
11. Oznaczenia i numery. Numer(-y) pojemnika. Numer i rodzaj. Nazwa handlowa partii	12. Kod CN	13. Zgłoszona ilość części partii towaru
<p>14. Oświadczenie odpowiedniego organu Państwa Członkowskiego, który potwierdza wyciąg ze świadectwa</p> <p>Niniejszy wyciąg odpowiada wyżej opisanej partii powstałej po podziale partii objętej oryginałem świadectwa kontroli o numerze seryjnym wymienionym w rubryce 3.</p> <p>Państwo Członkowskie:</p> <p>Data:</p> <p>Nazwisko i podpis osoby upoważnionej Pieczeńć</p>		

15. Oświadczenie odbiorcy partii

Niniejszym zaświadcza się, że odbiór partii został dokonany zgodnie z przepisami określonymi w sekcji B pkt 6 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

Nazwa przedsiębiorstwa

Data:

Nazwisko i podpis osoby upoważnionej

Uwagi

- Nr wyciągu...: Numer wyciągu odpowiada numerowi partii uzyskanej po podziale partii pierwotnej.
- Rubryka 1: Nazwa jednostki lub organu w państwie trzecim wystawiających podstawowe świadectwo kontroli.
- Rubryka 2: Rubryka ta wskazuje rozporządzenia WE, które są odpowiednie w odniesieniu do wystawienia i wykorzystania niniejszego wyciągu. Należy wskazać w odniesieniu do art. 11 przepis, zgodnie z którym dokonano przywozu początkowej partii, patrz rubryka 2 podstawowego świadectwa kontroli.
- Rubryka 3: Numer seryjny podstawowego świadectwa nadany przez jednostkę lub organ wystawiający zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.
- Rubryka 4: Numer referencyjny zezwolenia udzielonego na podstawie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, patrz rubryka 4 podstawowego świadectwa kontroli.
- Rubryka 6: Jednostka lub organ kontroli odpowiedzialny za kontrolę podmiotu dokonującego podziału partii.
- Rubryka 7, 8, 9: Patrz odpowiednie informacje na podstawowym świadectwie kontroli.
- Rubryka 10: Odbiorca części partii (uzyskanej z podziału partii pierwotnej) we Wspólnocie Europejskiej.
- Rubryka 12: Kody Nomenklatury Scalonej dla partii produktów.
- Rubryka 13: Zgłaszana ilość, wyrażona w odpowiednich jednostkach (kg, litry, itp.).
- Rubryka 14: Wypełnia odpowiedni organ Państwa Członkowskiego w odniesieniu do każdej partii wynikającej z czynności podziału określonego w art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1788/2001.
- Rubryka 15: Wypełniana przy odbiorze partii po przeprowadzeniu przez odbiorcę kontroli, określonej w sekcji B pkt 6 załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 436/2001

z dnia 2 marca 2001 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) 2020/2000², w szczególności jego art. 13 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, od 1997 r. niektóre Państwa Członkowskie przedstawiły informacje mając na względzie zmianę niektórych przepisów załącznika II.
- (2) Kompostowane odpady z gospodarstw domowych i kompostowana mieszanina resztek roślinnych są produktami, które przed przyjęciem rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 były powszechnie używane zgodnie z kodeksami praktyki w rolnictwie ekologicznym stosowanymi we Wspólnocie. Produkty te są obecnie otrzymywane również w wyniku innego rodzaju fermentacji niż kompostowanie, w szczególności fermentacji beztlenowej wykorzystywanej w produkcji biogazu. Dokonanie zmian przepisów w odniesieniu do tych produktów jest sprawą pilną w świetle nadchodzącego sezonu prac polowych, podczas których mogłyby one zostać użyte do celów nawożenia, w ramach ograniczeń ustanowionych w załączniku I część A wspomnianego rozporządzenia. Fermentacja beztlenowa wykorzystywana w produkcji biogazu jest procesem zasadniczo zgodnym z zadaniami ochrony środowiska rolnictwa ekologicznego.
- (3) Należy poprawić stosowanie nazwy produktu „tomasyna” w kilku wersjach językowych, tak, aby odnosiła się ona do tej samej substancji. Ponadto, ponieważ produkt ten omyłkowo pominięto w portugalskiej wersji rozporządzenia Komisji (WE) nr 2381/94³, ustanawiającego część A załącznika II, brak ten musi zostać uzupełniony.
- (4) Doświadczenia z wykorzystywaniem wapna przemysłowego uzyskiwanego z produkcji cukru w rolnictwie ekologicznym wskazały na zasadność zezwolenia dalszego jego wykorzystywania po dniu 31 marca 2002 r.
- (5) Wiele preparatów pyretrum otrzymywanych ze złocienia dalmatyńskiego

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. L 241 z 26.9.2000, str. 39.

³ Dz.U. L 255 z 1.10.1994, str. 84.

(*Chrysanthemum cinerariaefolium*) zawiera butoksylan piperonylu o działaniu synergetycznym. W związku z powyższym uznaje się za zasadne zaostrenie warunków, które określają używanie wspomnianych preparatów.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 marca 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

1. W części zatytułowanej „A. PRODUKTY DO WYKORZYSTANIA W NAWOŻENIU I UŻYŻNIANIU GLEBY” wprowadza się następujące zmiany:

a) W tabeli przepisy dotyczące włączenia kompostowanych odpadów z gospodarstw domowych otrzymują brzmienie:

Nazwa	Opis; wymagania dotyczące składu; warunki użycia
„Kompostowane lub poddane fermentacji odpady z gospodarstw domowych	Produkt otrzymywany z segregowanych w gospodarstwach domowych odpadów, poddanych kompostowaniu lub beztlenowej fermentacji do produkcji biogazu Jedynie roślinne i zwierzęce odpady z gospodarstw domowych Jedynie produkowane w zamkniętym i monitorowanym systemie gromadzenia odpadów, zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie Dopuszczalne stężenie w mg/kg suchej substancji: kadm: 0,7; miedź: 70; nikiel: 25; ołów: 45; cynk: 200; rtęć: 0,4; chrom (całkowity): 70; chrom (VI): 0* Konieczność uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli Tylko w okresie do dnia 31 marca 2002 r.

* na granicy wykrywalności”

b) W tabeli przepisy dotyczące włączenia kompostowanej mieszaniny resztek roślinnych otrzymują brzmienie:

Nazwa	Opis; wymagania dotyczące składu; warunki użycia
„Kompostowana lub poddana fermentacji mieszanina resztek roślinnych	Produkt otrzymany z mieszaniny resztek roślinnych poddanych kompostowaniu lub fermentacji beztlenowej do produkcji biogazu Konieczność uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli”

c) W odpowiednio duńskiej, niemieckiej, greckiej, niderlandzkiej, szwedzkiej i fińskiej wersji językowej tabeli następujące nazwy otrzymują brzmienie:

- w języku duńskim nazwę „Thomasslagger” zastępuje się nazwą „Jernværksslagger”,
- w języku niemieckim nazwę „Thomasphosphat” zastępuje się nazwą „Schlacken der Eisen - und Stahlzubereitung”,
- w języku greckim nazwę „Σκωρίες αποφωσφατώσεως (σκωρίες του Θωμά)” zastępuje się nazwą „Σκωρίες αποφωσφατώσεως”,
- w języku niderlandzkim nazwę „Thomasslakkenmeel” zastępuje się nazwą „Metaalslakken”,
- w języku fińskim nazwę „Tuomaskuona” zastępuje się nazwą „Kuona”,
- w języku szwedzkim nazwę „Basisk slagg (Thomasslag)” zastępuje się nazwą „Basisk slagg”.

d) W portugalskiej wersji językowej tabeli po produkcie „Fosfato de aluminio e calcio” wprowadzany jest następujący produkt:

Nazwa	Opis; wymagania dotyczące składu; warunki użycia
„Escorias de desfosforação	Necessidade reconhecida pelo organismo de controlo ou pela autoridade de controlo”

e) W tabeli przepisy odnoszące się do wapna przemysłowego uzyskiwanego z produkcji cukru otrzymują brzmienie:

Nazwa	Opis; wymagania dotyczące składu; warunki użycia
„Wapno przemysłowe uzyskiwane w produkcji cukru	Konieczność uznania przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli”

2. W części „B. pestycydy”, w tabeli zatytułowanej „1. Substancje pochodzenia roślinnego i zwierzęcego” wprowadza się następujące zmiany: Zapis „Pyretrum otrzymywane ze złocienia dalmatyńskiego (*Chrysanthemum cinerariaefolium*)” otrzymuje brzmienie:

Nazwa	Opis; wymagania dotyczące składu; warunki użycia
„Pyretrum otrzymywane ze złocienia dalmatyńskiego (<i>Chrysanthemum cinerariaefolium</i>)	Środek owadobójczy Konieczność uznania przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI WE NR 2020/2000

z dnia 25 września 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 207/93 określające treść załącznika VI do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 oraz zmieniające sekcję C załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady EWG nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1437/2000², w szczególności art. 5, ust. 7 i 8 oraz art. 13, tego rozporządzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 207/93³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 345/97⁴, określające treść załącznika VI do rozporządzenia EWG nr 2092/91 oraz ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzania w życie przepisów art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia.
- 2) Szczegółowe zasady wprowadzania w życie systemu Państw Członkowskich określającego tymczasowe zezwolenia, zgodnie z art. 5, ust. 3 lit. b) i ust. 5a lit. b) rozporządzenia EWG nr 2092/91, przewidziane w art. 3 rozporządzenia EWG nr 207/93 muszą być sprawdzane, aby zostały uwzględnione niektóre trudności, jakich doświadczają obecnie Państwa Członkowskie.
- 3) Niektóre produkty określone w załączniku VI część C pochodzące z rolnictwa ekologicznego, są dostępne we Wspólnocie w wystarczającej ilości. Dlatego też produkty te powinny być wykreślone z załącznika VI część C.
- 4) Powinien być dozwolony okres zwłoki, dla niektórych wycofanych, zwykłych produktów w celu zezwolenia na utylizację istniejących zapasów i na dostosowanie branży do nowych wymagań.
- 5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 14 rozporządzenia EWG nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. 198 z 22.07.1991, str. 1.

² Dz.U. 161 z 1.07.2000, str. 62.

³ Dz.U. 25 z 2.02.1993, str. 5.

⁴ Dz.U. 58 z 27.02.1997, str. 38.

Artykuł 1

Art. 3 rozporządzenia EWG nr 207/93 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Tak długo jak składnik pochodzenia rolniczego nie jest objęty załącznikiem VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 sekcja C, składnik ten może być stosowany zgodnie z odstępstwem przewidzianym w art. 5 ust. 3 lit. b) i art. 5 ust. 5a lit. b) niniejszego rozporządzenia na następujących warunkach:

- a) podmiot gospodarczy zgłosił właściwemu organowi Państwa Członkowskiego wszelkie niezbędne dowody wykazujące, że wspomniany składnik spełnia warunki przewidziane w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91; oraz
- b) właściwy organ Państwa Członkowskiego tymczasowo zezwolił na jego stosowanie, zgodnie z wymaganiami art. 5 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, w okresie najwyżej trzech miesięcy, po sprawdzeniu, że podmiot gospodarczy podjął niezbędny kontakt z dostawcami we Wspólnocie, w celu upewnienia się, że dane składniki o wymaganej jakości, są niedostępne; bez uszczerbku dla przepisów ust. 6, Państwa Członkowskie mogą maksymalnie trzy razy przedłużyć okres ważności zezwolenia, za każdym razem na okres siedmiu miesięcy; oraz
- c) zgodnie z przepisami ust. 4 lub 6, nie została podjęta żadna decyzja o wycofaniu przyznanego zezwolenia w odniesieniu do danego składnika.

2. W przypadku, gdy zezwolenie określone w ust. 1 zostało przyznane, Państwo Członkowskie bezzwłocznie zgłasza innym Państwom Członkowskim i Komisji następujące informacje:

- a) datę wydania zezwolenia oraz, w przypadku przedłużonego zezwolenia, datę wydania pierwszego zezwolenia;
- b) nazwisko, adres, numer telefonu, gdzie jest to właściwe, numer faxu oraz adres poczty elektronicznej posiadacza zezwolenia; nazwę i adres organu, który wydał zezwolenie;
- c) nazwę i, gdzie jest to niezbędne, dokładny opis i wymagania co do jakości danego składnika pochodzenia rolniczego;
- d) rodzaj produktu dla którego przygotowania niezbędny jest dany składnik;
- e) wnioskowane ilości oraz ich uzasadnienie;
- f) przyczyny i przewidywany okres niedoboru;
- g) datę, w której Państwo Członkowskie zawiadomiło inne Państwa Członkowskie i Komisję.

Komisja i /lub Państwa Członkowskie mogą udostępnić te informacje do wiadomości publicznej.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie przedstawia Komisji i Państwu Członkowskiemu, które przyznało zezwolenie, uwagi, które wykazują, że rezerwy są dostępne w okresie trwania niedoboru, Państwo Członkowskie rozważa wycofanie zezwolenia lub skrócenie przewidzianego okresu ważności oraz, w ciągu piętnastu dni od daty otrzymania powyższych informacji, zawiadamia Komisję i inne Państwa Członkowskie, o podjętych działaniach.

4. Na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji sprawa jest przekazywana do zbadania komitetowi określonymu w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14, może być podjęta decyzja o cofnięciu przyznanego zezwolenia lub o zmianie okresu jego ważności, bądź, gdzie sytuacja tego wymaga, o objęciu tego składnika załącznikiem VI sekcja C.

5. W przypadku przedłużenia określonego w ust. 1b, będą stosowane procedury przewidziane w ust. 2 i 3.

6. Jeżeli Państwo Członkowskie żąda zapewnienia, że składniki pochodzące ze zwykłej produkcji mogą ciągle być używane po wydaniu trzeciego przedłużenia zezwolenia określonego w ust. 1b, to Państwo Członkowskie, razem z wnioskiem o wydanie trzeciego przedłużenia przyznanego zezwolenia, przedkłada wniosek o włączenie składnika do załącznika VI część C. Dopóki decyzja nie wejdzie w życie, zgodnie z procedurą określoną w art. 14, w celu włączenia składnika do załącznika VI część C lub w celu wycofania zezwolenia, Państwo Członkowskie może kontynuować przedłużenie zezwolenia w okresie siedmiu miesięcy, zachowując warunki ust. 1, 2 i 3”.

Artykuł 2

Załącznik VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 sekcja C, zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Po sześciu miesiącach od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, następujące produkty zbożowe mogą być używane na tych samych warunkach, co produkty wymienione w załączniku VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 sekcja C:

Acerola (*Malpighia punicefolia*), orzechy nerkowca (*Anacardium occidentale*), kozieradka pospolita (*Trigonella foenum-graecum*), papaje (*Carica papaya*), orzeszki pinii (*Pinus pinea*), ziele angielskie (*Pimenta dioica*), kardamon (*Fructus cardamomi (minoris), (malabariensis) Elettaria cadamomum*), cynamon (*Cinnamomum zellanicum*), goździk korzenny (*Syzygium aromaticum*), imbir (*Zingiber officinale*), curry sporządzone z: kolendry (*Coriandum sativum*), musztardy (*Sinapis alba*), koper włoski (*Foeniculum vulgare*), imbir (*Zingiber officinale*), jak również tłuszcze i oleje rafinowane lub nierafinowane, a nie modyfikowane chemicznie, z palmy, rzepaku, krokoszu barwierskiego, sezamu i soi.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 25 września 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SEKCJA C: SKŁADNIKI POCHODZENIA ROLNICZEGO NIE PRODUKOWANE METODAMI EKOLOGICZNYMI, OKREŚLONE W ART. 5, UST. 4 ROZPORZĄDZENIA EWG nr 2092/91

C1. Nieprzetworzone produkty roślinne oraz produkty z nich pozyskane w wyniku procesów określonych w definicji 2 a) wprowadzenia do tego Załącznika:

C1.1. Jadalne owoce, orzechy i nasiona:

żołędzie	<i>Quercus</i> spp.
orzechy kola	<i>Cola acuminata</i>
agrest	<i>Ribes uva-crispa</i>
maracuja (owoc męczennicy)	<i>Passiflora edulis</i>
maliny (suszone)	<i>Rubus ideaus</i>
porzeczki czerwone (suszone)	<i>Ribes rubrum</i>

C1.2. Jadalne przyprawy i zioła:

gałka muszkatałowa	<i>Myristica fragrans</i> , tylko do 31.12.200
pieprz czarny	<i>Piper nigrum</i> , tylko do 30.04.2001
pieprz (peruwiański)	<i>Schinus molle</i> L.
nasiona chrzanu	<i>A Armoracia rusticana</i>
galgant mniejszy	<i>Alpinia officinarum</i>
krokosz barwierski	<i>Cartamus tinctorius</i>
ziele rukwi wodnej	<i>Nasturtium officinale</i>

C1.3. Różne:

glony, włącznie z osterą morską, dopuszczone do przygotowywania środków spożywczych

C2. Produkty roślinne przetworzone zgodnie z definicją określoną w pkt.2 lit. b) wprowadzenia do Załącznika:

C2.1. Tłuszcze i oleje, rafinowane lub nierafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, pozyskane z innych roślin niż:

kakao	<i>Theobroma cacao</i>
kokos	<i>Cocos nucifera</i>
oliwki	<i>Olea europaea</i>
słoneczniki	<i>Helianthus annuus</i>
palma	<i>Elaeis guineensis</i>
rzepak	<i>Brassica napus, rapa</i>
krokosz barwierski	<i>Cartamus tinctorius</i>
sezam	<i>Sesazum indicum</i>
soja	<i>Glycine max</i>

C.2.2. Następujące cukry, skrobia; inne produkty ze zbóż i bulw:

cukier buraczany, jedynie do dnia 1.4.2003 r.

fruktoza

papier ryżowy

bezdrożdżowy papier chlebowy

skrobia z ryżu i kukurydzy woskowej, niemodyfikowana chemicznie

C.2.3. Przepisy różne:

kolendra wędzona, jedynie do dnia 31.12.2000 r. *Coriandrum sativum*,

białka grochu *Pisum spp.*

rum: uzyskiwany tylko z soku trzciny cukrowej

kirsch przygotowany na bazie owoców i przypraw, określonych w Załączniku część A.2.

mieszanki nasion dopuszczonych do zwykłej produkcji środków spożywczych, nadające kolor i właściwości smakowe wyrobom cukierniczym, tylko do produkcji „Gummi Bärchen”, jedynie do dnia 30.9.2000 r.

następujące mieszanki pieprzu: *Piper nigrum*, *Schinus molle* i *Schinus terebinthifolium*, tylko do dnia 31.12.2000 r.

C.3. Produkty zwierzęce:

organizmy wodne, nie pochodzące z akwakultur i dopuszczone do przygotowywania środków spożywczych.

maślanka w proszku tylko do dnia 31.8.2000 r.

żelatyna

miód tylko do dnia 28.2.2000 r.

laktoza tylko do dnia 31.8.2000 r.

serwatka w proszku „*herasuola*”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1437/2000

z dnia 30 czerwca 2000 r.

zmieniające załącznik VI sekcja C do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 25 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹ ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1073/2000², w szczególności jego art. 5 ust. 8 i art. 13,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 207/93 z dnia 29 stycznia 1993 r. określające treść załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych oraz ustanawiające szczegółowe zasady w celu wykonania przepisów art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia³, zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 345/97⁴, w szczególności jego art. 3 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 5 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 przewiduje, że składniki pochodzenia rolniczego mogą zostać ujęte w załączniku VI sekcja C tylko wtedy, gdy ich rolnicze pochodzenie zostanie poświadczone, a ilości produkowane we Wspólnocie nie są wystarczające, zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6, lub te składniki nie mogą być przywożone z państw trzecich zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 11.
- (2) Niektóre Państwa Członkowskie powiadomiły pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 207/93, że zezwolenia, które przyznano na stosowanie niektórych składników pochodzących z produkcji rolnej obecnie nie są ujęte w załączniku VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 sekcja C. Okazało się, że gałka muskatołowa, niektóre gatunki pieprzu i ich mieszanki, krokosz barwierski, mieszanki niektórych jadalnych roślin zawierających walory kolorystyczne i smakowe, kolendra wędzona oraz kirsch obecnie są niedostępne w produkcji ekologicznej. Zatem te produkty powinny zostać wpisane do załącznika VI sekcja C tego rozporządzenia.
- (3) Należy pilnie przedsięwziąć środki zaradcze, ponieważ możliwość przedłużenia zezwoleń na szczeblu krajowym dla niektórych produktów wygasła, zgodnie z art. 3 ust. 1

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.07.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 119 z 20.05.2000, str. 27.

³ Dz.U. nr L 25 z 2.02.1993, str. 5.

⁴ Dz.U. nr L 58 z 27.02.1997, str. 38.

rozporządzenia (EWG) nr 207/93.

- (4) W celu uzyskania przejrzystości, wskazane jest ponowne sformułowanie całego tekstu załącznika VI sekcja C.
- (5) Środki przewidziane niniejszym rozporządzeniem są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik VI [sekcja C](#) do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 ~~sekcja C~~ otrzymuje brzmienie |
Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 czerwca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„SEKCJA C – SKŁADNIKI POCHODZENIA ROLNICZEGO, KTÓRE NIE BYŁY PRODUKOWANE EKOLOGICZNIE, OKREŚLONE W ART. 5 UST. 4 ROZPORZĄDZENIA (EWG) NR 2092/91

C.1. Nieprzetworzone produkty roślinne oraz produkty z nich otrzymane w wyniku procesów określonych zgodnie z definicją w pkt. 2 lit a) we wstępie do niniejszego Załącznika:

C.1.1. Owoce jadalne, orzechy i nasiona:

Acerola	<i>Malpighia puniceifolia</i>
Żołędzie	<i>Quercus</i> spp.
Nerkowce	<i>Anacardium occidentale</i>
Orzeszki kola	<i>Cola acuminata</i>
Kozieradka pospolita	<i>Trigonella foenum-graecum</i>
Agrest	<i>Ribes uva-crispa</i>
Marakuja	<i>Passiflora edulis</i>
Papaja	<i>Carica papaya</i>
Orzeszki pinii	<i>Pinus pinea</i>
Maliny (suszone)	<i>Rubus ideaus</i>
Porzeczki czerwone (suszone)	<i>Ribes rubrum</i>

C.1.2. Jadalne przyprawy korzenne i zioła:

Ziele angielskie	<i>Pimenta dioica</i>
Kardamon	<i>Fructus cardamoni (minoris) (malabariensis)</i> <i>Elettaria cardamomum</i>
Cynamon	<i>Cinnamomum zeylanicum</i>
Goździk korzenny	<i>Syzygium aromaticum</i>
Imbir	<i>Zingiber officinale</i>
Gałka muszkatołowa	<i>Myristica fragrans</i> , tylko do dnia 31.12.2000 r.

Pieprz czarny	<i>Piper nigrum</i> , tylko do dnia 30.04.2001 r.
Pieprz (peruwiański)	<i>Schinus molle</i> L
Nasiona chrzanu	<i>Armoracia rusticana</i>
Gałgant chiński (alpina lekarska)	<i>Alpinia officinarum</i>
Krokosz barwierski	<i>Cartamus tinctorius</i>
Ziele rukwi wodnej	<i>Nasturtium officinale</i>

C.1.3. Różne:

Głony, włącznie z wodorostami, dopuszczone do wykorzystania podczas przygotowywania typowych środków spożywczych

C.2. Produkty roślinne przetworzone w procesach określonych zgodnie definicją w pkt.2 lit. b) we wstępie do niniejszego Załącznika:

C.2.1. Tłuszcze i oleje, również rafinowane, ale nie modyfikowane chemicznie, otrzymane z roślin innych niż:

Kakao	<i>Theobroma cacao</i>
Kokos	<i>Cocos nucifera</i>
Oliwki	<i>Olea europaea</i>
Słonecznik	<i>Helianthus annuus</i>

C.2.2. Następujące rodzaje cukru, skrobi oraz pozostałe produkty z roślin zbożowych i bulwiastych:

Cukier buraczany, tylko do dnia 1.4.2003 r.

Fruktoza

Papier ryżowy

Maca

Skrobia ryżowa i kukurydziana, nie zmodyfikowana chemicznie

C.2.3. Różne:

Przyprawa curry składająca się z:

- Kolendra *Coriandrum sativum*

- Musztarda *Sinapis alba*
 - Koper włoski *Foeniculum vulgare*
 - Imbir *Zingiber officinale*
- Kolendra, wędzona *Coriandrum sativum*, tylko do dnia 31.12.2000r.
- Białko grochu *Pisum spp.*

Rum: uzyskiwany tylko z soku trzciny cukrowej

Kirsch przygotowywany na bazie owoców i przypraw określonych w sekcji A.2 niniejszego Załącznika

Mieszanki roślin dopuszczonych do wykorzystania podczas przygotowywania typowych środków spożywczych, służące jako barwniki i nadające właściwości smakowe wyrobom cukierniczym, wyłącznie do produkcji „Gummi Bärchen”, tylko do dnia 30.09.2000 r.

Następujące mieszanki pieprzu: *Piper nigrum*, *Schinus molle* i *Schinus terebinthifolium*, tylko do dnia 31.12.2000 r.

C.3. Produkty zwierzęce:

Organizmy wodne, nie pochodzące z akwakultury i dopuszczone do wykorzystania podczas przygotowywania typowych środków spożywczych

Maślanka w proszku

Żelatyna

Miód

Laktoza

Serwatka w proszku „herasuola”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI WE NR 1073/2000

z dnia 19 maja 2000 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 331/2000², w szczególności jego art. 13 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Istnieje potrzeba rozszerzenia w załączniku I do rozporządzenia (EWG) 2092/91, możliwości użycia mikroorganizmów do celów aktywizacji kompostu, także w odniesieniu objęcia używania takich organizmów w celu poprawienia ogólnego stanu gleby i dostępności składników odżywczych w glebie lub uprawach. Niezbędne jest również wyłączenie genetycznie zmodyfikowanych mikroorganizmów z takiego użycia oraz wprowadzenie przepisów dotyczących użycia obornika pochodzącego od zwierząt gospodarskich, zgodnie z przepisami tego dotyczącymi w części B sekcja 7 tego Załącznika.
- (2) Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) 2092/91, niektóre Państwa Członkowskie przedłożyły informacje w związku z włączeniem, niektórych produktów z załącznika II, lub w związku ze zmianą niektórych przepisów tego Załącznika.
- (3) Zmiany załącznika II dotyczą produktów, które znajdowały się w powszechnym użyciu przed przyjęciem rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 zgodnie z kodeksami praktyki w sprawie rolnictwa ekologicznego przestrzeganyymi we Wspólnocie oraz z tego względu są zgodne z przepisami art. 7 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia. Zmiany w odniesieniu do niektórych z tych produktów mają charakter pilny w związku z nadchodzącym sezonem rolniczym.
- (4) Okazało się, że „gliceryna”, „dITLENEK KRZEMU” oraz „IZOPROPOANOL” mają zasadnicze znaczenie dla przygotowywania niektórych środków spożywczych. Z tego względu, produkty te mogą być włączone do załącznika VI, biorąc pod uwagę wymagania art. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 207/93³, zmienionego rozporządzeniem 345/97⁴,

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1

² Dz.U. L 48 z 19.2.2000, str. 1

³ Dz.U. L 25 z 2.2.1993, str. 5.

⁴ Dz.U. L 58 z 27.2.1997, str. 8

określające treść załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.

- (5) Niezbędne jest wyjaśnienie w ramach „Zasad ogólnych” załącznika VI, że wędzenie jest akceptowane w ekologicznej produkcji środków spożywczych.
- (6) Niezbędne jest wprowadzenie przepisów załącznika VI, w odniesieniu do genetycznie zmodyfikowanych organizmów i produktów otrzymywanych z tych organizmów, zgodnie z ogólnym zakazem przyjętym w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 1804/1999⁵.
- (7) Właściwe jest wprowadzenie drobnych zmian o charakterze technicznym lub redakcyjnym w odniesieniu do niektórych produktów. Niezbędne jest również wprowadzenie niektórych zmian redakcyjnych, w celu uwzględnienia zmian rozporządzenia (WE) nr 1804/99.
- (8) Środki, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, II i VI rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się zmiany zgodne z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się ze skutkiem natychmiastowym. Jednakże, przepisy ppkt. 2.1 i 2.2 części zatytułowanej „A. ROŚLINY I PRODUKTY ROŚLINNE” załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, stosuje się od dnia 24 sierpnia 2000 r.

Produkt „spopielone kości zwierzęce” wymieniony w części A załącznika II, rozporządzenia (EWG) 2092/91, może nadal być używany na uprzednio mających zastosowanie warunkach do wyczerpania istniejących zapasów, ale nie dłużej niż do dnia 30 września 2000 r.

Produkt „węglany wapnia” wymieniony w załączniku VI rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, na bardziej rygorystycznych warunkach, niż istniejące przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, może nadal być używany na uprzednio mających zastosowanie warunkach do wyczerpania zapasów, ale nie dłużej niż do dnia 30 września 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 2000 r.

⁵ Dz.U L 222 z 24.8.1999, str. 1.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

I. Ppkt 2.1. części zatytułowanej „A. ROŚLINY I PRODUKTY ROŚLINNE” załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 otrzymuje brzmienie:

„2.1. Żyzność i biologiczna aktywność gleby musi być utrzymywana lub podwyższana, w pierwszej kolejności, przez:

- a) uprawę roślin strączkowych, zielonek lub roślin głęboko korzeniących się, w odpowiednim wieloletnim płodozmianie;
- b) włączenie nawozu pochodzącego od zwierząt gospodarskich z ekologicznej produkcji zwierzęcej zgodnie z przepisami i ograniczeniami części B ppkt 7.1. tego załącznika;
- c) włączenie innych materiałów organicznych, kompostowanych lub niekompostowanych, z gospodarstw produkujących zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia.

2.2. Inne nawozy organiczne lub mineralne, wymienione w załączniku II, mogą, wyjątkowo, być stosowane jako uzupełnienie w zakresie w jakim:

- odpowiednie odżywianie roślin objętych płodozmianem, lub użyźnianie gleby nie jest możliwe wykorzystując metody ustalone na podstawie, lit. a), b) i c), poprzedniego akapitu,
- w odniesieniu do produktów w załączniku II dotyczących się do obornika i/lub odchodów zwierzęcych: produkty te mogą być używane jedynie w zakresie w jakim, w połączeniu z obornikiem pochodzącym od zwierząt gospodarskich określonym w pkt. 2 ppkt 1 lit. b) powyżej, spełnione są ograniczenia określone w części B sekcja 7.1. tego Załącznika.

2.3. W odniesieniu do aktywacji kompostu mogą być używane odpowiednie preparaty na bazie roślin lub preparaty mikroorganizmów, niezmodyfikowanych genetycznie w rozumieniu art. 4. pkt. 12. Tak zwane „preparaty biodynamiczne” pochodzące z mączek skalnych, obornika gospodarskiego lub roślin mogą być również używane do celów objętych niniejszym ustępem i ust. 2.1.

2.4. Odpowiednie preparaty mikroorganizmów genetycznie niezmodyfikowanych w rozumieniu art. 4 pkt. 12 i dopuszczonych ogólnie do używania w rolnictwie w zainteresowanym Państwie Członkowskim, mogą być używane do poprawy ogólnego stanu gleby lub dostępności składników odżywczych w glebie lub uprawach, w przypadku, gdy potrzeba takiego użycia środków została uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący.”

II. W załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

1. W części zatytułowanej „A. PRODUKTY DO UŻYCIA W NAWOŻENIU I UŻYŻNIANIU GLEBY” wprowadza się następujące zmiany:

a) Ustęp wprowadzający między nagłówkiem a tabelą otrzymuje brzmienie:

„Ogólne warunki w odniesieniu do wszystkich produktów:

- użycie tylko zgodnie z przepisami załącznika I,
- użycie tylko zgodnie z przepisami prawodawstwa w sprawie wprowadzania do obrotu oraz używania danych produktów mających ogólne zastosowanie w rolnictwie w Państwie Członkowskim, gdzie produkt jest używany.”

b) W tabeli, w odniesieniu do „produkty lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub poniżej”, skreśla się produkt „spopielone kości zwierzęce”.

c) W tabeli, przepisy dotyczące włączenia „siarczanu potasu zawierającego sole magnezu” otrzymują następujące brzmienie:

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
„Siarczan potasu możliwie zawierający sole magnezu	Produkt uzyskiwany z surowych soli potasowych w drodze procesu fizycznego wydobycia, oraz możliwie zawierający także sole magnezu Wymaga uznania przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący”

2. W części zatytułowanej ‘B. PESTYCYDY’ w tabeli ‘1. Środki ochrony roślin’ wprowadza się następujące zmiany:

a) w tabeli zatytułowanej „I. Substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego” Przepisy dotyczące włączenia „azadirachtiny uzyskiwanej z *Azadirachta indica* (miodla indyjska)” otrzymują następujące brzmienie:

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
„Azadirachtina uzyskiwany z <i>Azadirachta indica</i> (miodla indyjska)	Insektycyd Wymaga uznania przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolny”

b) W tabeli zatytułowanej „III. Substancje, które mają być używane tylko w pułapkach i/lub dyspenserach” przepisy dotyczące włączenia „feromonów” otrzymują następujące brzmienie:

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
„Feromony	Atraktant; środek zakłócający

zachowania seksualne, tylko w pułapkach i dyspenserach”

- c) W tabeli zatytułowanej „IV. Inne substancje tradycyjnie używane w rolnictwie ekologicznym” przepisy dotyczące włączenia „siarczanu wapnia (wielosiarczek wapnia)” otrzymują następujące brzmienie:

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu; warunki użycia
„Siarczan wapnia (wielosiarczek wapnia)	Fungicyd, insektycyd, akarycyd Wymaga uznania przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolny”

- III. W załączniku VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

1. W akapicie trzecim części zatytułowanej „Zasady ogólne” zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie naruszając odniesienia do jakiegokolwiek składnika w sekcji A i C lub jakiegokolwiek pomocy stosowanej w przetwórstwie w sekcji B, przeprowadza się wszelkie praktyki przetwórcze, takie jak wędzenie, oraz wszelkie składniki oraz taka pomoc stosowana w przetwórstwie są używane jedynie zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym i/lub ustawodawstwem krajowym zgodnymi z Traktatem, a w przypadku ich braku, zgodnie z zasadami dobrej praktyki wytwórczej.”

2. W sekcji A wprowadza się następujące zmiany:

- a) Nagłówek otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA A – SKŁADNIKI POCHODZENIA NIEROLNICZEGO (OKREŚLONE W ART. 5 UST. 3 LIT. c) I ART. 5 UST. 5a LIT. d) ROZPORZĄDZENIA (EWG) nr 2092/91)”

- b) W tabeli, przepisy dotyczące „E 170 Węglanów wapnia” otrzymują następujące brzmienie:

Nazwa	Szczególne warunki
„E 170 Węglany wapnia	Wszystkie funkcje dopuszczone z wyjątkiem barwienia”

- c) W tabeli, po „E 416 guma karaganowa” wprowadza się następujący produkt i szczególne warunki z nim związane:

Nazwa	Szczególne warunki
„E 422 Glicerol	Ekstrakty roślinne”

- d) W tabeli, przepisy dotyczące włączenia „E 516 Siarczanu wapnia”

otrzymują następujące brzmienie:

Nazwa	Szczególne warunki
„E 516 Siarczan wapnia	Nośnik”

- e) W tabeli, po „E 524 Wodorotlenek sodu” wprowadza się następujący produkt i szczególne warunki z nim związane:

Nazwa	Szczególne warunki
„E 551 Dytlenek krzemu	Czynnik przeciwbrylający w odniesieniu do ziół i przypraw”

- f) W podsekcji A.4. „Preparaty mikroorganizmów”, skreśla się (ii).

3. W sekcji B wprowadza się następujące zmiany:

- a) Nagłówek otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA B – POMOCE STOSOWANE W PRZETWARZANIU ORAZ INNE PRODUKTY, KTÓRE MOGĄ BYĆ UŻYWANE W PRZETWÓRSTWIE SKŁADNIKÓW POCHODZENIA ROLNICZEGO Z PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ OKREŚLONE W ART. 5 UST. 3 LIT d) ORAZ UST. 5a) LIT. e) ROZPORZĄDZENIA EWG Nr 2092/91”

- b) W tabeli po „kwas siarkowy”, wprowadza się następujący produkt i związane z nim warunki:

Nazwa	Szczególne warunki
„Izopropanol (2-propanol)	W procesie krystalizacji w ramach przygotowywania cukru. Z należywym poszanowaniem przepisów dyrektywy 88/344 EWG ostatnio zmienionej dyrektywą 97/60/EWG Dla[...] terminu wygasającego dnia 31.12.2006 r.”

- c) Tekst na końcu sekcji zatytułowanej „Preparaty mikroorganizmów i enzymy” zastępuje się tekstem:

„Preparaty mikroorganizmów i enzymy:

Wszelkie preparaty mikroorganizmów i enzymów normalnie używane jako pomoc stosowana w przetwórstwie w przetwarzaniu żywności, z wyjątkiem mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie, w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 90/220/EWG oraz z wyjątkiem enzymów uzyskiwanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie, w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 90/220/EWG”

4. W podsekcji C.2.2 sekcji C, włączenie „cukru buraczanego” otrzymuje brzmienie:

„Cukier buraczany, do dnia 1.4.2003”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 331/2000

z dnia 17 grudnia 1999 r.

zmieniające załącznik V do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1804/1999², w szczególności jego art. 13, tiret trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 ustanawia możliwość używania logo, jeżeli zostało ono określone w załączniku V do rozporządzenia (EWG) 2092/91; podmioty gospodarcze mogą używać logo dobrowolnie na warunkach ustanowionych w niniejszym artykule;
- 2) logo wspólnotowe może towarzyszyć oznaczeniu, ustanowionemu w art. 10 oraz załączniku V, które stwierdza, iż produkt został objęty systemem kontroli;
- 3) do celów postrzegania przez konsumentów istotna jest informowanie za pomocą etykiety poprzez objęcie minimalnej ilości standardowych informacji; logo powinno być używane wyłącznie zgodnie z wymogami technicznymi dokładnie określonymi ustanowionymi w podręczniku graficznym;
- 4) logo umożliwia podmiotom gospodarczym zwiększenie zaufania wśród konsumentów do ich produktów na obszarze Unii Europejskiej, jak również lepszą identyfikację tych produktów;
- 5) wykorzystanie logo daje do zrozumienia, że oznaczone tym logo produkty poddane są, na każdym stadium, produkcji, przygotowaniu i obrotu systemowi kontroli, za który odpowiedzialne są Państwa Członkowskie. Ten system kontroli gwarantuje autentyczność produktów oraz zgodność z wymogami dotyczącymi metod produkcji ekologicznej;
- 6) logo stanowi dla podmiotów gospodarczych wydajną pomoc, którą mogą wykorzystać poprzez etykietowanie swoich produktów, gdy spełnione są wszystkie warunki dotyczące takiego wykorzystania;

¹ Dz.U. L 198 z 22.07.1991, str. 1.

² Dz.U. L 222 z 24.08.1999, str. 1.

- 7) środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu, określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik V rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Przedstawianie na etykiecie logo wspólnotowego, określonego w załączniku część B, wymaga zastosowania przepisów ustanowionych w art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 oraz w częściach B1- B4 Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 60 dni po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Oznaczenia, określone w załączniku V, ustanowione przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być nadal używane do czasu wyczerpania istniejących zapasów.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK V

CZEŚĆ A: OZNACZENIE, ŻE PRODUKT ZOSTAŁ OBJĘTY SYSTEMEM KONTROLI

Oznaczenie, że produkt został objęty systemem kontroli musi być przedstawione w tym samym języku lub językach i musi wystąpić na etykiecie.

ES: Agricultura Ecológica - Sistema de control CE

DA: Ökologisk Jordbruk - EF-kontrollordning

DE: Ökologischer Landbau - EG-Kontrollsystem or Biologische Landwirtschaft - EG-Kontrollsystem

EL: Βιολογική γεωργία - Σύστημα ελέγχου ΕΚ

EN: Organic Farming - EC Control System

FR: Agriculture biologique - Systeme de Controle CE

IT: Agricoltura Biologica - Regime di controllo CE

NL: Biologische lanbouw - EG-controlesysteem

PT: Agricultura Biologica - Sistema de Controlo CE

FI: Luonnonmukainen maataloustuotanto - EY:n valvontajärjestelmä

SV: Ekologiskt jordbruk - EG-kontrollsystem

CZEŚĆ B: LOGO WSPÓLNOTOWE

B.1. **Warunki dotyczące przedstawiania oraz wykorzystania logo wspólnotowego**

B.1.1. Określone powyżej logo wspólnotowe obejmuje wzory przedstawione w części B.2 niniejszego załącznika.

B.1.2. Oznaczenia, które muszą zostać zawarte w logo wymienione są w części B.3 niniejszego załącznika. Istnieje możliwość połączenia logo z oznaczeniem wspomnianym w części A niniejszego załącznika.

B.1.3. Aby korzystać z logo wspólnotowego oraz z oznaczeń, określonych w części B.3 niniejszego załącznika, spełnione muszą zostać techniczne wymogi ustanowione w podręczniku graficznym w części B.4 niniejszego załącznika.

B.2. Modele

Español

Dansk

Deutsch

Deutsch

Ελληνικά

English

Français

Italiano

Nederlands

Português

Suomi

Svenska

Nederlands/Français

Suomi/Svenska

Français/Deutsch

B.3. Oznaczenia dodawane do logo wspólnotowego

B.3.1. *Oznaczenia pojedyncze:*

ES: AGRICULTURA ECOLÓGICA

DA: ØKOLOGISK JORDBRUG

DE: BIOLOGISCHE LANDWIRTSCHAFT lub ÖKOLOGISCHER
LANDBAU

EL: ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

EN: ORGANIC FARMING

FR: AGRICULTURE BIOLOGIQUE

IT: AGRICOLTURA BIOLOGICA

NL: BIOLOGISCHE LANDBOUW

PT: AGRICULTURA BIOLÓGICA

FI: LUONNONMUKAINEN MAATALOUSTUOTANTO

SV: EKOLOGISKT JORDBRUK

B.3.2. *Połączenie dwóch oznaczeń:*

Zezwala się na połączenie dwóch oznaczeń w odniesieniu do języków wymienionych w B.3.1., pod warunkiem, że są one tworzone w sposób zgodny z następującymi przykładami:

NL/FR: BIOLOGISCHE LANDBOUW - AGRICULTURE BIOLOGIQUE

FI/SV: LUONNONMUKAINEN MAATALOUSTUOTANTO -
EKOLOGISKT JORDBRUK

FR/DE: AGRICULTURE BIOLOGIQUE - BIOLOGISCHE
LANDWIRTSCHAFT

B.4. Podręcznik graficzny

SPIS TREŚCI

	Strona
1. Wprowadzenie	8
2. Ogólne wykorzystanie logo	8
2.1. Logo wielobarwne (kolory bazowe)	8
2.2. Logo jednobarwne: logo czarno - białe	9
2.3. Kontrast z barwami w tle	10
2.4. Czcionka	10
2.5. Język	10
2.6. Rozmiary zredukowane	11
2.7. Szczegółowe warunki stosowania logo	11
3. Oryginalne bromki	12
3.1. Wybór dwóch kolorów	12
3.2. Linie zewnętrzne	27
3.3. Pojedynczy kolor: logo czarno-białe	27
3.4. Arkusze próbek kolorów	28

1. WPROWADZENIE

Podręcznik graficzny stanowi instrument przeznaczony dla podmiotów gospodarczych w celu reprodukcji logo.

2. OGÓLNE UŻYWANIE LOGO

2.1. LOGO WIELOBARWNE (kolory bazowe)

W przypadku stosowania logo kolorowego, kolory tego logo muszą być kolorami podstawowymi (Pantone) bądź muszą być uzyskane w drodze procesu czterobarwnego. Kolory bazowe zostały określone poniżej.

LOGO W PANTONE

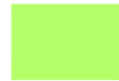

ZIELONY: Pantone 367

NIEBIESKI: Pantone
Niebieski odblaskowy

Tekst w kolorze niebieskim

LOGO UZYSKANE W DRODZE PROCESU CZTEROBARWNEGO

NIEBIESKI: 100% niebiesko-zielony +
80% fuksja

ZIELONY: 30,5% niebiesko-zielony +
60% niebieski

Tekst w kolorze niebieskim

2.2. LOGO JEDNOBARWNE: LOGO CZARNO-BIAŁE

Logo czarno - białe może być używane w następujący sposób:

2.3. KONTRAST Z BARWAMI W TLE

W przypadku, gdy stosowane jest kolorowe logo na kolorowym tle, które utrudnia czytelność, należy zastosować wokół logo okrąg dla wzmocnienia kontrastu z kolorami tła w następujący sposób:

LOGO NA TLE BARWNYM

2.4. CZCIONKA

Należy stosować skondensowany wyłuszczoney Frutiger, z wielkimi literami w słowach. Wielkość liter w słowach powinna zostać zredukowana zgodnie z normami określonymi w sekcji 2.6.

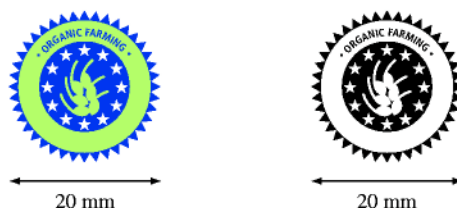
2.5. JĘZYK

Można dowolnie stosować wybraną samodzielnie wersję bądź wersje językowe zgodnie z instrukcją podaną w B.3.

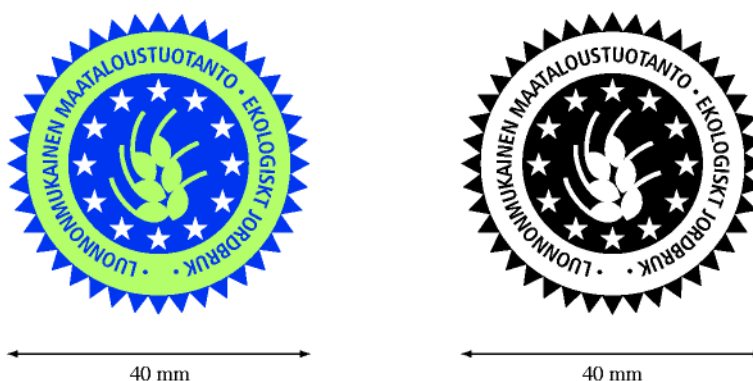
2.6. ROZMIARY ZREDUKOWANE

Wykorzystanie logo na etykietach różnego rodzaju sprawia, że konieczne jest jego zmniejszenie; rozmiarem minimalnym powinien być:

- a) Dla logo zawierającego pojedyncze oznaczenie: minimalny rozmiar wynosi 20 mm średnicy.

- b) Dla logo zawierającego połączenie dwóch oznaczeń: minimalny rozmiar wynosi 40 mm średnicy.

2.7. SZCZEGÓŁOWE WARUNKI STOSOWANIA LOGO

Wykorzystanie logo służy nadaniu produktom szczególnej wartości. Z tego powodu, najskuteczniejszym zastosowaniem logo jest użycie logo wielobarwnego, jako że w ten sposób ma ono lepszą prezencję i może być łatwiej i szybciej rozpoznane przez konsumenta.

Stosowanie logo jednobarwnego (czarno - białego), zgodnie z ustaleniami w sekcji 2.2, jest zalecane wyłącznie w tam, gdzie wykorzystanie logo wielobarwnego jest niepraktyczne.

3. ORYGINALNE BROMKI

3.1. WYBÓR DWÓCH KOLORÓW

- Oznaczenie pojedyncze we wszystkich językach

ESPAÑOL

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

DANSK

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

DEUTSCH

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

DEUTSCH

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

ENGLISH

PANTONE 367

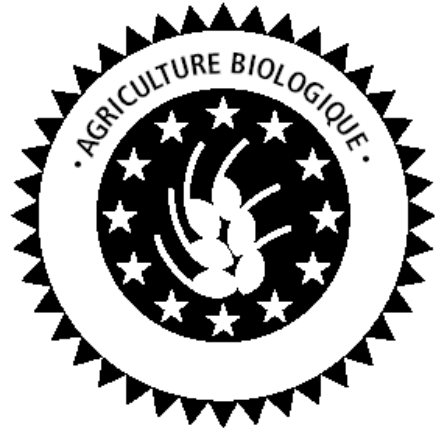
PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

FRANÇAIS

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

ITALIANO

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

NEDERLANDS

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

PORTUGÊS

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

SUOMI

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

SVENSKA

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

- Przykłady połączenia języków omówione w B.3.2

NEDERLANDS / FRANÇAIS

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

SUOMI / SVENSKA

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

FRANÇAIS / DEUTSCH

PANTONE 367

PANTONE NIEBIESKI
ODBLASKOWY

3.2. LINIE ZEWNĘTRZNE

3.3. POJEDYNCZY KOLOR: LOGO CZARNO - BIAŁE

3.4. ARKUSZE PRÓBEK KOLORÓW

PANTONE NIEBIESKI ODBLASKOWY

PANTONE 367

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1804/1999

z dnia 19 lipca 1999 r.

uzupełniające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych w celu włączenia produkcji zwierzęcej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) rozporządzenie (EWG) nr 2092/91⁴ przewiduje, że przed dniem 30 czerwca 1995 r. Komisja ma złożyć wnioski dotyczące zasad i szczególnych środków kontrolnych obejmujących ekologiczną produkcję zwierzęcą, nieprzetworzone produkty zwierzęce i produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, zawierające składniki pochodzenia zwierzęcego;
- (2) rośnie popyt na ekologicznie produkowane produkty rolne i takie produkty coraz bardziej przyciągają konsumentów;
- (3) produkcja zwierzęca umożliwia rozszerzenie zakresu produktów i pozwala na rozwój gospodarstw rolnych, prowadzących uzupełniającą działalność w ramach rolnictwa ekologicznego, które stanowi znaczną część ich dochodów;
- (4) niniejsze rozporządzenie harmonizuje zasady produkcji, etykietowania i kontroli większości podstawowych gatunków zwierząt gospodarskich; w przypadku gatunków, innych niż gatunki wodne, dla których w niniejszym rozporządzeniu nie wprowadzono zasad produkcji, w celu ochrony konsumenta właściwe jest zharmonizowanie przynajmniej wymagań dotyczących etykietowania i systemu kontroli; dla produktów akwakultury przepisy takie należy opracować możliwie jak najszybciej;
- (5) co więcej, produkcja zwierzęca ma zasadnicze znaczenie dla organizacji produkcji rolnej w gospodarstwach stosujących produkcję ekologiczną w stopniu, w jakim dostarczają one niezbędnej substancji organicznej i składników pokarmowych dla

¹ Dz.U C 293 z 5.10.1996, str. 23.

² Dz.U C 133 z 28.4.1997, str. 29.

³ Dz.U C 167 z 2.6.1997, str. 55.

⁴ Dz.U L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 330/1999 (Dz.U. L 40 z 13.2.1999, str. 23).

uprawianej ziemi i odpowiednio przyczynia się do poprawy gleby oraz rozwoju trwałego rolnictwa;

- (6) w celu uniknięcia skażenia środowiska, w szczególności zasobów naturalnych takich jak gleba i woda, ekologiczna produkcja zwierzęca musi z zasady przewidywać bliski związek między taką produkcją a ziemią, odpowiednim wieloletnim płodozmiannem a żywieniem zwierząt gospodarskich uprawami rolnictwa ekologicznego wytworzonymi w gospodarstwie;
- (7) w celu zapobieżenia skażeniu wody związkami azotowymi, gospodarstwa prowadzące ekologiczną produkcję zwierzęcą powinny posiadać odpowiednią zdolność magazynową oraz zaplanować odprowadzanie stałych i płynnych odchodów zwierzęcych;
- (8) hodowla pasterska prowadzona zgodnie z zasadami rolnictwa ekologicznego jest działalnością szczególnie nadającą się do utrzymania i eksploatacji potencjału opuszczonych terenów;
- (9) należy zachęcać do dużej różnorodności biologicznej, a przy wyborze ras należy brać pod uwagę zdolność przystosowania się do miejscowych warunków;
- (10) organizmy genetycznie zmodyfikowane (GMO) i produkty z nich otrzymane nie są zgodne z metodami produkcji ekologicznej; w celu utrzymania zaufania konsumenta do produkcji ekologicznej, w produktach znakowanych jako wyprodukowane metodami ekologicznymi nie należy używać organizmów genetycznie zmodyfikowanych, ich części ani produktów z nich otrzymanych;
- (11) konsumentom należy zagwarantować, że produkty wytworzono zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; tak dalece, jak jest to technicznie możliwe należy oprzeć się na możliwości śledzenia pochodzenia produktów zwierzęcych;
- (12) zwierzęta gospodarskie należy żywić trawą i paszami wytworzonymi zgodnie z zasadami rolnictwa ekologicznego;
- (13) w obecnych warunkach hodowcy mogą napotkać trudności z zapewnieniem dostaw pasz dla zwierząt gospodarskich hodowanych metodami ekologicznymi i dlatego też należy czasowo dopuścić możliwość stosowania w ograniczonych ilościach określonych pasz wytworzonych niezgodnie z zasadami rolnictwa ekologicznego;
- (14) ponadto w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb pokarmowych zwierząt gospodarskich, może być potrzebne użycie niektórych minerałów, pierwiastków śladowych i witamin pod ściśle określonymi warunkami;
- (15) zarządzanie zdrowiem zwierząt powinno opierać się na zapobieganiu, poprzez środki takie jak dobór właściwych ras i odmian, zrównoważonej, wysokiej jakości diecie i korzystnym środowisku, w szczególności w zakresie obsadu zwierząt w gospodarstwie, pomieszczeń inwentarskich i praktyk gospodarskich;
- (16) w rolnictwie ekologicznym nie wolno stosować syntetycznych alopacyjnych produktów leczniczych do celów zapobiegania;

- (17) jednakże w przypadku choroby lub zranienia zwierzęcia należy natychmiast przystąpić do leczenia, stosując przede wszystkim leki roślinne i homeopatyczne oraz ograniczając do minimum stosowanie syntetycznych alopacyjnych produktów leczniczych; w celu zagwarantowania konsumentom spójnej produkcji ekologicznej powinno być możliwe przyjęcie środków ograniczających, takich jak podwojenie okresu karencji po zastosowaniu syntetycznych alopacyjnych produktów leczniczych;
- (18) w większości przypadków zwierzętom gospodarskim należy zapewnić dostęp do wybiegu lub pastwiska, o ile pozwalają na to warunki pogodowe; grunty przeznaczone na wybieg powinny z zasady być objęte odpowiednim rotacją;
- (19) pomieszczenia dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich powinny zaspokajać potrzeby tych zwierząt w zakresie wentylacji, oświetlenia, przestrzeni i wygody, zwierzęta powinny mieć wystarczającą ilość miejsca do swobodnego poruszania się oraz rozwijania swoich naturalnych zachowań społecznych;
- (20) do minimum należy ograniczyć systematycznie powtarzające się działania powodujące stres, krzywdę, chorobę lub cierpienie zwierząt podczas produkcji, przetrzymywania, transportu lub uboju; jednakże, można zezwolić na szczególne działania interwencyjne niezbędne przy niektórych rodzajach produkcji; stosowanie pewnych substancji do stymulacji wzrostu lub modyfikacji cykli hodowlanych nie jest zgodne z zasadami rolnictwa ekologicznego;
- (21) specjalne cechy pszczelarstwa wymagają przepisów szczególnych, w szczególności w celu zapewnienia wystarczającej ilości źródeł odpowiedniej jakości pyłku kwiatowego i nektaru;
- (22) wszystkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu produkty pochodzące od zwierząt gospodarskich hodowanych metodami ekologicznymi należy poddawać regularnym i ujednoliconym kontrolom; w gospodarstwie należy prowadzić rejestr, w którym na bieżąco uaktualnia się szczegółowe dane dotyczące zwierząt gospodarskich przywożonych do gospodarstwa i je opuszczających oraz każdego zastosowanego leczenia;
- (23) regionalne różnice w warunkach rolnych i klimatycznych wymagają wprowadzenia określonych okresów przejściowych dla niektórych praktyk oraz w odniesieniu do właściwości, budynków i urządzeń inwentarskich;
- (24) obecne zróżnicowanie ustalonych praktyk w ekologicznej produkcji zwierzęcej między Państwami Członkowskimi wymaga, by państwa te mogły stosować bardziej surowe przepisy odnoszące się do zwierząt gospodarskich i produktów zwierzęcych wytwarzanych na ich terytorium;
- (25) znakowanie etykiet, materiałów reklamowych lub dokumentach handlowych, uznane przez konsumenta za odniesienie do metody produkcji ekologicznej, jest zastrzeżone w rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 dla produktów wytworzonych zgodnie z tym rozporządzeniem;
- (26) konsument uważa niektóre rodzaje znakowania jako odniesienie do metody produkcji

ekologicznej;

- (27) jednakże, właścicielom znaków towarowych należy zapewnić okres przejściowy na dostosowanie produkcji do wymagań rolnictwa ekologicznego przy założeniu, że taki okres przejściowy dozwolony jest wyłącznie dla znaków towarowych noszących wspomniane powyżej oznakowanie, dla którego wnioski o rejestrację złożono przed opublikowaniem rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, a konsument jest należycie poinformowany o tym, że produkty te nie są wytwarzane zgodnie z metodą produkcji ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących produktów, jeżeli są one lub mają być oznakowane odnośnie do metody produkcji ekologicznej:

- a) nieprzetworzone produkty rolne pochodzenia roślinnego; a także zwierzęta gospodarskie i nieprzetworzone produkty zwierzęce, w zakresie w jakim wprowadzono w załącznikach I i III odnośne zasady produkcji i szczególne reguły kontroli;
- b) przetworzone produkty rolne pochodzenia roślinnego i produkty zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi przygotowane głównie z jednego lub więcej składników pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego;
- c) pasze, mieszanki paszowe i materiały paszowe nieujęte w lit. a) od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, określonego w ust. 3.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy w załączniku I nie ustanowiono szczegółowych zasad produkcji dla niektórych gatunków zwierząt, dla tych gatunków i produktów pochodnych, z wyłączeniem akwakultury i produktów akwakultury, stosuje się przepisy art. 5 odnośnie etykietowania i art. 8 i 9 odnośnie kontroli. Do czasu wprowadzenia szczegółowych zasad produkcji stosuje się przepisy krajowe lub, w razie ich braku, własne normy przyjęte i uznane przez Państwa Członkowskie.

3. Komisja, nie później niż dnia 24 sierpnia 2001 r., zaproponuje przyjęcie rozporządzenia zgodnie z procedurą w art. 14 ustanawiającą wymagania dotyczące etykietowania, jak również wymagania dotyczące kontroli oraz środki ostrożności odnośnie dla produktów określonych w ust. 1 lit. c), w zakresie w jakim wymagania te wiążą się z metodą produkcji ekologicznej.

Do czasu przyjęcia rozporządzenia wskazanego w akapicie pierwszym, dla produktów

określonych w ust. 1 lit. c) stosuje się przepisy krajowe zgodnie z prawem wspólnotowym lub, w razie ich braku, własne normy przyjęte i uznane przez Państwa Członkowskie.”;

2. art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia, uznaje się, że oznakowanie produktu odnosi się do metody produkcji ekologicznej, jeżeli na etykiecie, w materiałach reklamowych lub dokumentach handlowych taki produkt, jego składniki lub materiały paszowe opisane są przez oznaczenia używane w każdym Państwie Członkowskim, sugerujące nabywcy, że produkt, jego składniki lub materiały paszowe uzyskano zgodnie z zasadami produkcji ustanowionymi w art. 6 i w szczególności następujące określenia, ich pochodne (takie jak bio, eco, itp.) lub zdrobnienia, samodzielnie lub w połączeniu, chyba że takie określenia nie są stosowane do produktów rolnych wchodzących w skład środków spożywczych lub pasza, lub jednoznacznie nie mają powiązania z metodą produkcji:

- w języku hiszpańskim: ecológico,
- w języku duńskim: økologisk,
- w języku niemieckim: ökologisch, biologisch,
- w języku greckim: βιολογικό,
- w języku angielskim: organic,
- w języku francuskim: biologique,
- w języku włoskim: biologico,
- w języku niderlandzkim: biologisch,
- w języku portugalskim: biológico,
- w języku fińskim: luonnonmukainen,
- w języku szwedzkim: ekologisk.”;

3. art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie stosuje się, bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych lub przepisów krajowych, zgodnie z prawem wspólnotowym, dotyczących produktów określonych w art. 1, takich jak przepisy regulujące produkcję, przygotowanie, wprowadzanie do obrotu, etykietowanie i kontrolę, włącznie z prawodawstwem w zakresie środków spożywczych i żywienia zwierząt.”;

4. w art. 4 ust. 3 definicja „przygotowanie” otrzymuje brzmienie:

„3) „przygotowanie” oznacza czynności konserwowania i/lub przetwarzania produktów rolnych (włącznie z ubojem i rozbiorem produktów zwierzęcych), a także pakowania i/lub wprowadzania zmian w etykietowaniu dotyczącym prezentacji metody produkcji ekologicznej świeżych, konserwowanych i/lub przetworzonych produktów;”

5. w art. 4 dodaje się definicje w brzmieniu:

„11. „produkcja zwierzęca” oznacza produkcję domowych lub udomowionych zwierząt lądowych (włącznie z owadami) lub gatunków wodnych hodowanych w wodzie słodkiej, słonej lub słonawej. Za produkcję ekologiczną nie uważa się produktów pochodzących z łowiectwa ani z rybołówstwa zwierząt dzikich;

12. „organizm genetycznie zmodyfikowany (GMO)” oznacza każdy organizm określony w art. 2 dyrektywy Rady 90/220/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych* ;

13. „pochodna GMO” oznacza substancję wyprodukowaną przez lub z GMO, ale niezawierającą GMO;

14. „użycie GMO lub pochodnych GMO” oznacza użycie ich jako środków spożywczych, składników żywnościowych (łącznie z dodatkami i przyprawami), środków pomocniczych używanych w przetwórstwie (łącznie z substancjami rozpuszczającymi), pasz, mieszanek paszowych, materiałów paszowych, dodatków paszowych, środków pomocniczych używanych w przetwórstwie pasz, niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt (zgodnie z dyrektywą 82/471/EWG)** , środków ochrony roślin, weterynaryjnych produktów leczniczych, nawozów, środków do użyźniania gleby, nasion, roślinnego materiału reprodukcyjnego i zwierząt gospodarskich;

15. „weterynaryjne produkty lecznicze” oznaczają produkty określone w art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych*** ;

16. „weterynaryjne homeopatyczne produkty lecznicze” oznaczają produkty określone w art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 92/74/EWG z dnia 22 września 1992 r., rozszerzającej zakres zastosowania dyrektywy 81/851/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych lub działań administracyjnych odnoszących się do weterynaryjnych produktów leczniczych i ustanawiająca dodatkowe przepisy w odniesieniu do weterynaryjnych homeopatycznych środków leczniczych**** ;

17. „pasze” oznaczają produkty określone w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszankami paszowymi***** ;

18. „materiały paszowe” oznacza produkty określone w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę 77/101/EWG^{*****};
19. „mieszanki paszowe” oznaczają produkty określone w art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 79/373/EWG;
20. „dodatki paszowe” oznaczają produkty określone w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącej dodatków paszowych^{*****};
21. „niektóre produkty stosowane w żywieniu zwierząt” oznaczają produkty pokarmowe w zakresie ustalonym dyrektywą Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotycząca niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt;
22. „jednostka / gospodarstwo / hodowla produkcji ekologicznej” oznacza jednostkę, gospodarstwo lub hodowlę zgodne z zasadami niniejszego rozporządzenia;
23. „pasze / materiały paszowe produkowane metodami ekologicznymi” oznaczają pasze / materiały paszowe produkowane zgodnie z zasadami produkcji ustanowionymi w art. 6;
24. „pasze / materiały paszowe w okresie konwersji” oznaczają pasze / materiały paszowe otrzymywane zgodnie z zasadami produkcji określonymi w art. 6, z wyłączeniem okresu konwersji, w którym zasady te obowiązują przez przynajmniej jeden rok przed zbiorem plonów;
25. „pasze konwencjonalne / materiały paszowe” oznaczają pasze / materiały paszowe nieobjęte kategoriami określonymi w ust. 23 i 24.”;

* Dz.U. L 117 z 8.5.1990, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/35/WE (Dz.U. L 169 z 27.6.1997, str. 72).

** Dz.U. L 213 z 21.7.1982, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/20/WE (Dz.U. L 80 z 25.3.1999, str. 20).

*** Dz.U. 22 z 9.2.1965, str. 369. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/39/EWG (Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 22).

**** Dz.U. L 297 z 13.10.1992, str. 12.

***** Dz.U. L 86 z 6.4.1979, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/87/WE (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, str. 43).

***** Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 35. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/67/WE (Dz.U. L 261 z 24.9.1998, str. 10).

***** Dz.U. L 270 z 14.12.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 45/1999 (Dz.U. L 6 z 21.1.1999, str. 3).”;

6. w art. 5 ust. 3 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) produkt wytworzono bez użycia organizmów genetycznie zmodyfikowanych i/lub produktów otrzymywanych z tych organizmów.”;

7. w art. 5 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W drodze odstępstwa od ust. 1-3, znaków towarowych z oznakowaniem określonym w art. 2 można nadal używać do dnia 1 lipca 2006 r. na etykietach i w reklamach produktów, które nie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem, że:

- o rejestrację znaku towarowego wystąpiono przed dniem 22 lipca 1991 r. – w Finlandii, Austrii i Szwecji przed dniem 1 stycznia 1995 r. – i znak towarowy jest zgodny z Pierwszą dyrektywą Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającą na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych^{*}, oraz
- znak towarowy zostanie wcześniej powielony z wyraźnym, dobrze widocznym i czytelnym oznakowaniem, że produkty nie są wytwarzane zgodnie z metodą produkcji ekologicznej, opisaną w niniejszym rozporządzeniu.

^{*} Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją 92/10/EWG (Dz.U. L 6 z 11.1.1992, str. 35).”;

8. w art. 5 początek ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Produkty roślinne etykietowane lub reklamowane zgodnie z ust. 1 lub 3 mogą nosić oznakowania odnoszące się do konwersji na metodę produkcji ekologicznej, pod warunkiem, że:”;

9. w art. 5 ust. 5 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) produkt zawiera tylko jeden składnik roślinny pochodzenia rolnego.”;

10. w art. 5 ust. 5 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) produkt wytworzono bez użycia organizmów genetycznie zmodyfikowanych i/lub produktów otrzymanych z takich organizmów.”;

11. w art. 5 ust. 5a dodaje się lit. i) w brzmieniu:

„i) produkt wytworzono bez użycia organizmów genetycznie zmodyfikowanych i/lub produktów otrzymanych z takich organizmów.”;

12. w art. 5 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W produkcie określonym w art. 1 ust. 1 lit. a) i b), składnik uzyskany zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 6 nie występuje łącznie z takim samym składnikiem uzyskanym z pominięciem tych zasad.”;

13. w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Metoda produkcji ekologicznej oznacza, że w produkcji produktów, określonych w art. 1 ust. 1 lit. a), innych niż nasiona oraz roślinny materiał rozmnożeniowy:

- a) powinny być spełnione co najmniej wymagania z załącznika I oraz, w miarę potrzeb, szczegółowe zasady odnoszące się do nich;

- b) mogą być stosowane produkty zawierające wyłącznie substancje określone w załączniku I lub wymienione w załączniku II jako: środki ochrony roślin, nawozy, kondycjonery, pasze, materiały paszowe, mieszanki paszowe, dodatki paszowe, substancje stosowane w żywieniu zwierząt zgodnie z dyrektywą 82/471/EWG, produkty czyszczące i dezynfekujące do budynków oraz urządzeń inwentarskich, środki do zwalczania szkodników i chorób w budynkach i urządzeniach inwentarskich, a także do każdego innego celu, gdy cel taki określony jest w załączniku II w odniesieniu do niektórych produktów. Użycie tych produktów wymaga spełnienia szczególnych warunków, określonych w załącznikach I i II, w zakresie, w jakim jest ono powszechnie zatwierdzone w rolnictwie zainteresowanych Państw Członkowskich, zgodnie ze stosownymi przepisami wspólnotowymi lub przepisami krajowymi, zgodnymi z prawem wspólnotowym;
- c) stosuje się wyłącznie nasiona oraz roślinny materiał rozmnożeniowy wyprodukowane metodami ekologicznymi, określonymi w ust. 2;
- d) nie wolno stosować organizmów genetycznie zmodyfikowanych i/lub produktów otrzymanych z tych organizmów z wyjątkiem weterynaryjnych produktów leczniczych.”;

14. w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Metoda produkcji ekologicznej oznacza, że roślinę mateczną w przypadku nasion i roślinę rodzicielską w przypadku materiału rozmnożeniowego uzyskano:

- a) bez użycia organizmów genetycznie zmodyfikowanych i/lub produktów otrzymanych z takich organizmów, oraz
- b) z roślin, które co najmniej przez jedno pokolenie, a w przypadku roślin wieloletnich co najmniej przez dwa sezony wegetacyjne, były uprawiane zgodnie z ust. 1 lit. a) i b).”;

15. w art. 6 ust. 3 lit. a) i b) datę „31 grudnia 2000 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2003 r.”;

16. w art. 6 ust. 4 datę „31 grudnia 1999 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2002 r.”;

17. w art. 7 ust. 1 oraz lit. a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Produkty niezatwierdzone w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia w celu wskazanym w art. 6 ust. 1 lit. b), mogą być umieszczone w załączniku II, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) jeżeli są one stosowane do celów zwalczania szkodników lub chorób roślin, czyszczenia i dezynfekcji budynków i urządzeń inwentarskich:
 - są istotne przy zwalczaniu organizmu szkodliwego lub określonej choroby, dla której nie ma dostępnych innych alternatyw biologicznych, kulturowych,

fizycznych ani hodowlanych, oraz

- warunki ich stosowania wykluczają bezpośredni kontakt z materiałem siewnym, rośliną, produktami roślinnymi lub zwierzętami gospodarskimi i produktami zwierzęcymi; jednakże w przypadku roślin wieloletnich, bezpośredni kontakt jest możliwy, ale wyłącznie poza sezonem wegetacyjnym jadalnych części (owoców), o ile takie stosowanie nie spowoduje pośrednio obecności pozostałości produktu w częściach jadalnych, oraz
- ich użycie nie prowadzi do nieakceptowalnych skutków oddziaływujących na środowisko lub nie przyczynia się do jego skażenia;”

18. w art. 7 dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W odniesieniu do minerałów i pierwiastków śladowych stosowanych w żywieniu zwierząt, w załączniku II można umieścić dodatkowe źródła tych produktów przy założeniu, że są one pochodzenia naturalnego, a w razie ich braku, że są to produkty syntetyczne w takiej samej postaci jak produkty naturalne.”

19. w art. 9 ust. 11 skreśla się wyrazy „z dnia 26 czerwca 1989 r.”.

20. w art. 9 dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

- „12. a) W przypadku mięsnej produkcji zwierzęcej Państwa Członkowskie gwarantują, bez uszczerbku dla przepisów załącznika III, przeprowadzanie kontroli na wszystkich etapach produkcji, uboju, rozbioru i innego rodzaju przygotowań aż do momentu sprzedaży konsumentowi w celu umożliwienia, tak dalece, jak jest to technicznie możliwe, śledzenia produktów zwierzęcych w całym łańcuchu produkcji, przetwarzania i innego rodzaju przygotowań od jednostki produkcji zwierzęcej do jednostki ostatecznego pakowania i/lub etykietowania. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przyjętych środkach i ich realizacji oraz składają sprawozdanie z nadzoru określonego w art. 15.
- b) W załączniku III zawarte zostaną dalsze przepisy w odniesieniu do produktów zwierzęcych innych niż mięso w celu zapewnienia, tak dalece jak jest to technicznie możliwe, możliwości śledzenia produktów.
- c) W każdym przypadku środki podjęte na podstawie art. 9 gwarantują konsumentom, że produkty zostały wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

21. w art. 11 ust. 6 lit. a) datę „31 grudnia 2002 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2005 r.”.

22. w art. 12 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże w odniesieniu do zasad określonych w części B załącznika I, dotyczących produkcji zwierzęcej, Państwa Członkowskie mogą stosować bardziej surowe przepisy odnoszące się do zwierząt gospodarskich i produktów zwierzęcych produkowanych na

ich terytorium, przy założeniu, że przepisy te są zgodne z prawem wspólnotowym i nie zabraniają ani nie ograniczają obrotu pozostałymi zwierzętami gospodarskimi i produktami zwierzęcymi, które spełniają wymagania niniejszego rozporządzenia.”;

23. art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 można przyjąć, co następuje:

- szczególne zasady stosowania niniejszego rozporządzenia;
- zmiany załączników I-IV i VI, VII i VIII;
- zmiany załącznika V w celu zdefiniowania wspólnotowego logo, które ma towarzyszyć lub zastępować oznakowanie produktów objętych systemem kontroli;
- ograniczenia i środki wykonawcze do celów stosowania odstępstw, określonych w art. 6 ust. 1 lit. d), w odniesieniu do weterynaryjnych produktów leczniczych;
- środki wykonawcze, zgodne ze wskazaniami naukowymi lub postępowaniem technicznym, do celów stosowania zakazu używania GMO i pochodnych GMO, w szczególności w odniesieniu do niskich progów nieuniknionych skażeń, których nie wolno przekraczać.”;

24. Po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

W odniesieniu do środków wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności tych wprowadzanych przez Komisję, do osiągnięcia celów ustanowionych w art. 9 i 11 oraz techniczne załączniki, każdego roku w ramach procedury budżetowej dokonuje się niezbędnych przydziałów.”;

25. Załączniki I, II, III i VI zostają zmienione, a załączniki VII i VIII dodane, zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Do celów przestrzegania okresów konwersji produkcji, określonych w sekcji B i C załącznika I, należy brać pod uwagę okres upływający dnia 24 sierpnia 2000 r., w przypadku gdy producent może wykazać w sposób zadowalający organowi kontroli lub jednostce kontrolującej, że w okresie tym produkował zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, lub w razie ich braku, własnymi normami przyjętymi lub uznanymi przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku*

Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 24 sierpnia 2000 r. Jednakże zakaz używania organizmów genetycznie zmodyfikowanych i ich pochodnych, ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności przepisy art. 5 ust. 3 lit. h), ust. 5 lit. f) i ust. 5a lit. i) i art. 6 ust. 1 lit. d) i ust. 2 lit. a) oraz sekcja B ppkt 4.18 załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, stosuje się z dniem opublikowania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 1999 r.

W imieniu Rady

K. HEMILÄ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

I. W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

1. w sekcji zatytułowanej „Rośliny i produkty roślinne”, skreśla się akapit dotyczący zwierząt i produktów zwierzęcych;
2. tytuł „Rośliny i produkty roślinne” zastępuje się tytułem „A. Rośliny i produkty roślinne”;
3. dodaje się tytuł i sekcje:

„B. ZWIERZĘTA GOSPODARSKIE I PRODUKTY ZWIERZĘCE NASTĘPUJĄCYCH GATUNKÓW: BYDŁO (WŁĄCZNIE Z GATUNKAMI *BUBALUS* I BIZON), TRZODA CHLEWNA, OWCE, KOZY, ZWIERZĘTA Z RODZINY KONIOWATYCH, DRÓB.

1. **Zasady ogólne**

- 1.1. Produkcja zwierzęca stanowi nieodłączną część wielu gospodarstw rolnych, które zajmują się rolnictwem ekologicznym.
- 1.2. Produkcja zwierzęca musi przyczyniać się do utrzymywania równowagi między rolnymi systemami produkcji poprzez zaspakajanie zapotrzebowania roślin uprawnych na składniki odżywcze i wzbogacanie materii organicznej gleby. W ten sposób może tworzyć i podtrzymywać układ wzajemnych zależności: między glebą a roślinami, roślinami a zwierzętami i zwierzętami a glebą. Jako część tej koncepcji, produkcja bezglebowa („production hors sol”) nie jest zgodna z zasadami niniejszego rozporządzenia.
- 1.3. Dzięki wykorzystaniu odnawialnych zasobów naturalnych (obornik zwierzęcy, rośliny strączkowe i pastewne), system uprawy/hodowlany i systemy wypasania pozwalają na utrzymanie i zwiększanie urodzajności gleby w perspektywie długofalowej i przyczyniają się do stałego rozwoju rolnictwa.
- 1.4. Ekologiczna hodowla jest działalnością związaną z ziemią. Wyjąwszy przypadki zatwierdzone w drodze wyjątku w niniejszym Załączniku, zwierzęta gospodarskie muszą mieć dostęp do wybiegów, a liczba zwierząt na jednostkę powierzchni musi być ograniczona w celu zagwarantowania zintegrowanego zarządzania produkcją zwierzęcą i roślinną w jednostce produkcyjnej, minimalizując w ten sposób zanieczyszczenia w każdej postaci, w szczególności gleby oraz wód powierzchniowych i gruntowych. Aby uniknąć problemów nadmiernego wypasu i erozji pastwisk oraz umożliwić rozrzucanie obornika zwierzęcego, unikając niekorzystnych skutków dla środowiska, liczba zwierząt gospodarskich musi być ściśle związana z wielkością dostępnego

obszaru. Szczegółowe zasady wykorzystania obornika wymieniono w sekcji. 7.

- 1.5. W ekologicznej hodowli, wszystkie zwierzęta gospodarskie w tej samej jednostce produkcyjnej muszą być traktowane zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- 1.6. Jednakże w gospodarstwie mogą przebywać zwierzęta gospodarskie niechowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia przy założeniu, że chów odbywa się w jednostkach, których budynki i grunty są wyraźnie oddzielone od jednostek, w których produkcja odbywa się zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, a zwierzęta należą do różnych gatunków.
- 1.7. W drodze odstępstwa od niniejszej zasady, zwierzęta gospodarskie niechowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia mogą każdego roku korzystać, w ograniczonym czasie, z pastwisk jednostki działającej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przy założeniu, że zwierzęta te pochodzą z gospodarki ekstensywnej (określonej w art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 950/97* lub, w odniesieniu do gatunków niewymienionych w tym rozporządzeniu, liczba zwierząt przypadająca na hektar odpowiada 170 kg azotu na hektar rocznie zgodnie z załącznikiem VII do niniejszego rozporządzenia) i w tym samym czasie nie ma na pastwisku innych zwierząt, które podlegają wymaganiom niniejszego rozporządzenia. Odstępstwo to wymaga uprzedniego zezwolenia organu kontroli lub jednostki kontrolującej.
- 1.8. W drodze drugiego odstępstwa od niniejszej zasady, zwierzęta chowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia można wypasać na wspólnym terenie przy założeniu, że:
 - a) na tych gruntach nie stosuje się innych produktów poza dozwolonymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia przynajmniej od ostatnich trzech lat;
 - b) zwierzęta korzystające z tych gruntów, a niepodlegające wymaganiom niniejszego rozporządzenia, pochodzą z produkcji ekstensywnej określonej w art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 950/97; lub w odniesieniu do gatunków niewymienionych w tym rozporządzeniu, liczba zwierząt przypadających na hektar odpowiada 170 kg azotu na hektar rocznie zgodnie z załącznikiem VII do niniejszego rozporządzenia;
 - c) nie uznaje się, że produkty zwierzęce wytworzone przez zwierzęta chowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i korzystające z tych gruntów, pochodzą z produkcji ekologicznej, chyba że organowi kontroli lub jednostce kontrolującej zostanie przedstawiony przekonujący

dowód wskazujący na odpowiednie odizolowanie od innych zwierząt niespełniających wymagań niniejszego rozporządzenia.

2. **Konwersja**

2.1. *Konwersja gruntów związana z ekologiczną produkcją zwierzęcą*

2.1.1. Podczas przekształcania jednostki produkcyjnej cała powierzchnia jednostki wykorzystywana do żywienia zwierząt musi spełniać zasady dotyczące rolnictwa ekologicznego, z wykorzystaniem okresów konwersji produkcji ustanowionych w części A niniejszego Załącznika, odnoszącej się do roślin i produktów roślinnych.

2.1.2. W drodze odstępstwa od niniejszej zasady, okres konwersji dla pastwisk, otwartych zagród lub wybiegów gatunkom nieroślinożernym, można skrócić do jednego roku. Okres ten można skrócić do sześciu miesięcy, jeżeli na danych gruntach w przeszłości nie stosowano produktów poza określonymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Odstępstwo to wymaga zatwierdzenia przez organ kontroli lub jednostkę kontrolującą

2.2. *Konwersja zwierząt gospodarskich i produktów zwierzęcych*

2.2.1. Jeżeli produkty zwierzęce mają być sprzedawane jako produkty ekologiczne, zwierzęta gospodarskie muszą być chowane zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu przez co najmniej:

- 12 miesięcy w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych i bydła (łącznie z gatunkami *bubalus* i bizon) przeznaczonych do produkcji mięsnej, a w każdym przypadku przez co najmniej trzy czwarte ich życia,
- sześć miesięcy w przypadku małych przeżuwaczy i świń; jednakże w trzyletnim okresie przejściowym wpływającym dnia 24 sierpnia 2003 r., okres dla świń trwa cztery miesiące,
- sześć miesięcy w przypadku zwierząt przeznaczonych do produkcji mlecznej; jednakże w trzyletnim okresie przejściowym wpływającym dnia 24 sierpnia 2003 r., okres ten trwa trzy miesiące,
- 10 tygodni dla drobiu do celów produkcji mięsnej, wprowadzonego przed trzecim dniem życia,
- sześć tygodni dla drobiu przeznaczonego do produkcji jaj.

2.2.2. W drodze drugiego odstępstwa od ppkt. 2.2.1, w celu utworzenia stada, cielęta i małe przeżuwacze przeznaczone do produkcji mięsnej można sprzedawać jako chowane metodami ekologicznymi w okresie przejściowym upływającym dnia 31 grudnia 2003 r. przy założeniu, że:

- pochodzą z gospodarki ekstensywnej,
- są chowane w jednostce produkcji ekologicznej do czasu uboju lub sprzedaży, przez co najmniej sześć miesięcy w przypadku cieląt i dwa miesiące w przypadku małych przeżuwaczy,
- pochodzenie zwierząt spełnia wymagania określone w ppkt. 3.4 tiret czwarte i piąte.

2.3. *Równoczesna konwersja*

2.3.1. Na zasadzie odstępstwa od ppkt. 2.2.1, 4.2 i 4.4, w przypadku równoczesnej konwersji całej jednostki produkcyjnej, obejmującej zwierzęta gospodarskie, pastwiska i/lub grunty wykorzystywane do żywienia zwierząt, łączny okres konwersji dla zwierząt, pastwisk i/lub gruntów wykorzystywanych do żywienia zwierząt, skraca się do 24 miesięcy, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) odstępstwo stosuje się tylko do istniejących zwierząt i ich potomstwa, a jednocześnie także do gruntów wykorzystywanych do pasz zwierzęcych / pastwisk przed rozpoczęciem konwersji;
- b) zwierzęta są karmione głównie produktami pochodzącymi z jednostki produkcyjnej.

3. **Pochodzenie zwierząt**

3.1. Przy wyborze ras lub odmian należy brać pod uwagę zdolność zwierząt do przystosowania się do miejscowych warunków; ich żywotność i odporność na choroby. Dodatkowo należy kierować się możliwością uniknięcia określonych chorób lub problemów zdrowotnych związanych z niektórymi rasami lub odmianami wykorzystywanych w intensywnej produkcji (np. zespół napięcia u świń, zespół PSE, nagła śmierć, spontaniczne poronienie, trudne porody wymagające cesarskiego cięcia, itp.) Pierwszeństwo należy dać rodzimym rasom i odmianom.

3.2. Zwierzęta gospodarskie muszą pochodzić z jednostek produkcyjnych, które spełniają wymagania dla różnych rodzajów produkcji zwierzęcej, ustanowione w art. 6 i niniejszym Załączniku. Ten system produkcji należy utrzymać w ciągu całego ich życia.

- 3.3. W drodze pierwszego odstępstwa, z zastrzeżeniem uzyskania uprzedniej zgody organu kontroli lub jednostki kontrolującej, można dokonać przekształcenia chowu zwierząt gospodarskich w danej jednostce produkcji zwierzęcej, który nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia.
- 3.4. W drodze drugiego odstępstwa, jeżeli podczas tworzenia po raz pierwszy stada brakuje wystarczającej liczby zwierząt gospodarskich chowanych metodami ekologicznymi, do jednostki ekologicznej produkcji zwierzęcej można wprowadzić inne zwierzęta gospodarskie, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:
- młode kury przeznaczone do produkcji jaj do 18 tygodnia życia,
 - kurczęta do produkcji broilerów poniżej trzeciego dnia życia w chwili, gdy opuszczają jednostkę produkcyjną, w której zostały wyprodukowane,
 - bawoły muszą być poniżej szóstego miesiąca,
 - cielęta i konie muszą być chowane zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia od czasu odsadzenia od matki, a w każdym przypadku poniżej szóstego miesiąca życia,
 - maciorki i kozy muszą być chowane zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia od czasu odsadzenia od matki, a w każdym przypadku poniżej czterdziestego piątego dnia życia,
 - prosięta muszą być chowane zgodnie z zasadami niniejszego rozporządzenia od czasu odsadzenia od matki i muszą ważyć mniej niż 25 kg.
- 3.5. Niniejsze odstępstwo, wymagające uprzedniego zatwierdzenia przez organ kontroli lub jednostkę kontrolującą, obowiązuje w okresie przejściowym upływającym dnia 31 grudnia 2003 r.
- 3.6. W drodze trzeciego odstępstwa, odnowienie lub odtworzenie stada zatwierdza organ kontroli lub jednostka kontrolująca, w przypadkach gdy brakuje zwierząt chowanych metodami ekologicznymi, oraz w następujących okolicznościach:
- a) wysoka śmiertelność zwierząt z przyczyn zdrowotnych lub w wyniku katastrofalnych okoliczności;
 - b) młode kury przeznaczone do produkcji jaj do osiemnastego tygodnia życia;

- c) drób przeznaczony do produkcji mięsnej poniżej trzeciego dnia życia oraz świnie odsadzone od matki o wadze poniżej 25 kg.

Przypadki z lit. b) i c) zatwierdza się na okres przejściowy wpływający dnia 31 grudnia 2003 r.

- 3.7. W przypadku świń, młodych kur i drobiu przeznaczonego do produkcji mięsnej, to przejściowe odstępstwo zostanie powtórnie zbadane przed upływem terminu jego obowiązywania w celu sprawdzenia, czy są podstawy do przedłużenia tego terminu.
- 3.8. W drodze czwartego odstępstwa, do stada można wprowadzać samice (nieródki) z gospodarstw hodowlanych produkujących metodami nieekologicznymi, nie więcej jednak niż 10% dorosłych zwierząt gospodarskich z gatunku koniowatych lub bydła (łącznie z gatunkami *bubalus* i bizon) i 20% dorosłej trzody chlewnej, owiec i kóz rocznie, w celu uzupełnienia naturalnego przyrostu lub odnowienia stada, gdy brak jest zwierząt gospodarskich chowanych metodami ekologicznymi i tylko pod kontrolą organu kontroli lub jednostki kontrolującej.
- 3.9. Wielkości procentowe ustanowione w powyższym odstępstwie nie mają zastosowania do jednostek produkcyjnych posiadających mniej niż 10 sztuk zwierząt z rodziny koniowatych lub bydła bądź mniej niż pięć sztuk trzody chlewnej, owiec czy kóz. W przypadku tych jednostek, odnowienie, o którym mowa powyżej, ogranicza się do maksymalnie jednego zwierzęcia w roku.
- 3.10. Te wielkości procentowe można zwiększyć do 40% po uzyskaniu opinii i zgody organu kontroli lub jednostki kontrolującej, w następujących specjalnych przypadkach:
- przeprowadzono powiększenie gospodarstwa hodowlanego na dużą skalę;
 - dokonano zmiany rasy;
 - wprowadzono nową specjalizację w chowie zwierząt gospodarskich.
- 3.11. W drodze piątego odstępstwa, można wprowadzać do hodowli samca z gospodarstw hodowlanych produkujących metoda nieekologiczną, przy założeniu że od tego czasu zwierzęta będą chowane i zawsze karmione zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- 3.12. Jeżeli zwierzęta gospodarskie pochodzą z jednostek niespełniających niniejszego rozporządzenia, to zgodnie z

warunkami i ograniczeniami określonymi w ppkt. 3.3-3.11 powyżej, okresów ustanowionych w ppkt. 2.2.1 trzeba przestrzegać, jeżeli produkty mają być sprzedawane jako pochodzące z produkcji ekologicznej i w okresach tych wymaga się przestrzegania wszystkich zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

- 3.13. Jeżeli zwierzęta gospodarskie pochodzą z jednostek niespełniających niniejszego rozporządzenia, szczególną uwagę należy zwrócić na środki dotyczące zdrowia zwierząt. Organ kontroli lub jednostka kontrolująca mogą zastosować, odpowiednio do miejscowych warunków, specjalne środki, takie jak badania przesiewowe i okresy kwarantanny.
- 3.14. Komisja przedstawi sprawozdanie w terminie do dnia 31 grudnia 2003 r. dotyczące dostępności pierwotnego chowu zwierząt gospodarskich, w celu złożenia Stałemu Komitetowi, stosownie do potrzeb, wniosku mającego na celu zagwarantowanie, że cała ekologiczna produkcja mięsna pochodzi ze zwierząt urodzonych i odchowanych w ekologicznych gospodarstwach produkcyjnych.

4. **Karmienie**

- 4.1. Celem karmienia jest zapewnienie jakości produkcji, a nie jej maksymalizacja, przy jednoczesnym zaspokojeniu potrzeb odżywczych zwierząt gospodarskich na różnym etapie ich rozwoju. Tucz jest dozwolony w takim zakresie, w jakim jest on odwracalny na każdym etapie procesu chowu. Zabronione jest wymuszone karmienie zwierząt.
- 4.2. Zwierzęta gospodarskie należy karmić paszami wytworzonymi metodami ekologicznymi.
- 4.3. Ponadto, chów zwierząt gospodarskich należy prowadzić zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym Załączniku, zaleca się stosowanie pasz pochodzących z jednostki lub, gdy nie jest to możliwe, z innych jednostek lub przedsiębiorstw, podlegających przepisom niniejszego rozporządzenia.
- 4.4. Przeciętnie do 30% składu pokarmu mogą stanowić pasze pochodzące z produkcji w okresie konwersji. Jeżeli pasze produkowane w okresie konwersji pochodzą z jednostki własnego gospodarstwa, udział ten można zwiększyć do 60%.
- 4.5. Podstawą żywienia młodych ssaków powinno być naturalne mleko, najlepiej mleko matki. Wszystkie ssaki należy karmić mlekiem naturalnym przez okres, który powinien wynosić, zależnie od gatunku, co najmniej trzy miesiące dla bydła (łącznie z gatunkami *bubalus* i bizon) i zwierząt z rodziny koniowatych, 45 dni dla owiec i kóz oraz 40 dni dla świń.

- 4.6. W stosownych przypadkach Państwa Członkowskie wyznaczają obszary lub regiony, gdzie praktykuje się pędzenie sezonowe zwierząt na nowe tereny wypasu (włącznie z przemieszczeniem zwierząt na wypas w górach), bez uszczerbku dla przepisów dotyczących żywienia zwierząt gospodarskich ustanowionego w niniejszym Załączniku.
- 4.7. System chowu dla zwierząt roślinożernych należy oprzeć na najwyższym wykorzystaniu pastwisk, stosownie do ich dostępności w różnych porach roku. Co najmniej 60% suchej masy dziennej dawki pokarmowej powinna stanowić pasza objętościowa, zielona, susz paszowy lub kiszonka. Niemniej jednak, organ kontroli lub jednostka kontrolująca może zezwolić na obniżenie udziału tych pasz do 50% dla zwierząt przeznaczonych do produkcji mlecznej na okres najwyżej trzech miesięcy we wczesnej laktacji.
- 4.8. Na zasadzie odstępstwa od ppkt. 4.2, w okresie przejściowym upływającym dnia 24 sierpnia 2005 r., dopuszcza się stosowanie konwencjonalnych pasz w ograniczonej proporcji, w przypadku gdy rolnik nie jest w stanie uzyskać paszy wyłącznie z produkcji ekologicznej. Dozwolony najwyższy procent paszy konwencjonalnej wynosi w stosunku rocznym 10% w przypadku zwierząt roślinożernych i 20% dla pozostałych gatunków. Wielkości te oblicza się w stosunku rocznym jako udział procentowy suchej masy pasz pochodzenia rolnego. Dozwolony udział paszy konwencjonalnej w dziennej dawce pokarmowej, poza okresem sezonowego wypasu, musi wynosić 25%, obliczony jako udział procentowy suchej masy.
- 4.9. Na zasadzie odstępstwa od ppkt. 4.8, w przypadku strat w produkcji paszy, w szczególności w wyniku wyjątkowych warunkach pogodowych, właściwe władze Państw Członkowskich mogą zatwierdzić stosowanie w ograniczonym czasie i w odniesieniu do określonego obszaru wyższego udziału pasz konwencjonalnych, gdy takie odstępstwo jest uzasadnione. Po udzieleniu zgody przez właściwe władze, organ kontroli lub jednostka kontrolująca stosuje to odstępstwo w odniesieniu do poszczególnych podmiotów gospodarczych.
- 4.10. Dla drobiu skład pokarmu w fazie tuczu powinien zawierać co najmniej 65% zbóż.
- 4.11. Do dziennej dawki pokarmowej świń i drobiu należy dodawać paszę objętościową, zieloną, susz paszowy lub kiszonkę.
- 4.12. Do kiszzonek, jako dodatki i środki pomocnicze używane w przetwórstwie, dopuszcza się stosowanie tylko produktów wymienionych w części D ppkt 1.5 i 3.1 załącznika II.

- 4.13. W żywieniu zwierząt można stosować tylko konwencjonalne materiały paszowe pochodzenia rolnego, wymienione w części C pkt 1 załącznika II (materiały paszowe pochodzenia roślinnego), z zastrzeżeniem ograniczeń ilościowych nałożonych w niniejszym Załączniku, i tylko wtedy, gdy są one wyprodukowane lub przygotowane bez użycia rozpuszczalników chemicznych.
- 4.14. Materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego (bez względu na to, czy wyprodukowano je metodami konwencjonalnymi czy ekologicznymi) można używać tylko wtedy, gdy są one wymienione w części C pkt 2 załącznika II, z zastrzeżeniem ograniczeń ilościowych nałożonych w niniejszym Załączniku.
- 4.15. Nie później niż dnia 24 sierpnia 2003 r., część C pkt 1, 2 i 3 i część D załącznika II zostaną poddane ponownej ocenie w celu usunięcia z nich, w szczególności tych tradycyjnych materiałów paszowych pochodzenia rolnego, które są produkowanych metodami ekologicznymi w dostatecznych ilościach we Wspólnocie.
- 4.16. W celu zaspokojenia potrzeb odżywczych zwierząt gospodarskich, w żywieniu zwierząt można stosować tylko produkty wymienione w części C pkt 3 Załącznika (materiały paszowe pochodzenia mineralnego), części D ppkt 1.1 (pierwiastki śladowe) i ppkt 1.2 (witaminy, prowitaminy i ściśle określone chemiczne substancje o podobnym działaniu).
- 4.17. W żywieniu zwierząt można stosować tylko produkty wymienione w części D ppkt 1.3 (enzymy), ppkt. 1.4 (drobnoustroje), ppkt. 1.6 (substancje wiążące, przeciwbrylające i koagulanty), pkt. 2 (niektóre produkty stosowane w żywieniu zwierząt) i pkt. 3 (środki pomocnicze używane w przetwórstwie pasz) załącznika II, do celów wskazanych w odniesieniu do wymienionych powyżej kategorii. W żywieniu zwierząt nie wolno stosować antybiotyków, kokcydiostatyków, substancji leczniczych, czynników wzrostowych ani innych substancji przeznaczonych do stymulowania wzrostu lub produkcji.
- 4.18. Pasz, materiałów paszowych, dodatków paszowych do mieszanek paszowych, środków pomocniczych używanych w przetwórstwie pasz i niektórych produktów używanych w żywieniu zwierząt nie wolno wytwarzać używając organizmów genetycznie zmodyfikowanych ani produktów z nich otrzymanych.

5. **Zapobieganie chorobom i leczenie weterynaryjne**

- 5.1. Zapobieganie chorobom w ekologicznej produkcji zwierzęcej opiera się na następujących zasadach:
- a) dobór odpowiednich ras i odmian, wyszczególnionych w pkt. 3;

- b) stosowanie praktyk gospodarskich odpowiednich do wymagań każdego gatunku, silnie wzmacniających odporność na choroby i zapobiegających infekcjom;
 - c) stosowanie wysokiej jakości paszy, wraz z zapewnianiem regularnego ruchu i dostępu do pastwiska, prowadzące do wzmocnienia naturalnej obrony immunologicznej zwierząt;
 - d) zapewnienie odpowiedniej obsady zwierząt gospodarskich, unikając w ten sposób zbyt dużego zagęszczenia zwierząt w gospodarstwie i wynikających stąd problemów zdrowotnych zwierząt.
- 5.2. Zasady określone powyżej powinny ograniczyć problemy zdrowotne zwierząt tak, aby można je było kontrolować, głównie poprzez zapobieganie.
- 5.3. Jeżeli pomimo wprowadzenia wszystkich powyższych środków zapobiegawczych zwierzę zachoruje lub ulegnie zranieniu, należy je natychmiast poddać leczeniu, w niezbędnych przypadkach odizolować, i zadbać o odpowiednie pomieszczenie.
- 5.4. Weterynaryjne produkty lecznicze stosowane w rolnictwie ekologicznym muszą spełniać następujące zasady:
- a) leki roślinne (np. wyciągi roślinne, z wyłączeniem antybiotyków, esencje, itp.), produkty homeopatyczne (np. substancje roślinne, zwierzęce lub mineralne) i pierwiastki śladowe oraz produkty wymienione w części C pkt 3 załącznika II mają pierwszeństwo przed syntetycznymi alopacyjnymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi lub antybiotykami, przy założeniu że ich działanie terapeutyczne jest skuteczne dla danego gatunku zwierząt i warunków, w jakich mają być one zastosowane;
 - b) jeżeli użycie opisanych powyżej środków okaże się nieskuteczne lub ich skuteczne działanie jest mało prawdopodobne w zwalczaniu choroby lub obrażeń, a leczenie jest konieczne w celu zapobieżenia cierpieniu lub ratowania życia zwierzęcia, dopuszcza się zastosowanie syntetycznych alopacyjnych weterynaryjnych produktów leczniczych lub antybiotyków na odpowiedzialność lekarza weterynarii;
 - c) zabronione jest profilaktyczne stosowanie syntetycznych alopacyjnych, weterynaryjnych produktów leczniczych lub antybiotyków;
- 5.5. Poza powyższymi stosuje się następujące zasady:

- a) zabronione jest stosowanie substancji przeznaczonych do stymulowania wzrostu lub produkcji, (m.in. antybiotyków, kokcydiostatyków i innych, sztucznych środków wspomagających wzrost), hormonów lub podobnych substancji do regulacji rozrodu (np. wywoływanie lub synchronizowanie rui) i do innych celów. Niemniej jednak dopuszcza się podawanie hormonów pojedynczym zwierzętom w ramach terapeutycznego leczenia weterynaryjnego;
- b) dopuszcza się leczenie weterynaryjne zwierząt lub stosowanie środków sanitarnych, w odniesieniu do budynków, sprzętu lub urządzeń, jeżeli są one obowiązkowe na podstawie przepisów krajowych lub wspólnotowych, włącznie ze z immunologicznymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi, jeżeli uznano, że na obszarze, na którym położona jest jednostka produkcyjna, dana choroba występuje.

- 5.6. W każdym przypadku, gdy mają zostać zastosowane weterynaryjne produkty lecznicze należy dokładnie zarejestrować rodzaj produktu, (ze wskazaniem aktywnych substancji farmakologicznych) łącznie ze szczegółową diagnozą; dawkowaniem, metodą podawania; czasem trwania kuracji, i prawnie obowiązującym okresem karencji. Informacje te należy podać organowi kontroli lub jednostce kontrolującej przed wprowadzeniem do obrotu zwierząt gospodarskich lub produktów zwierzęcych jako wyprodukowanych metodami ekologicznymi. Leczone zwierzęta gospodarskie należy dokładnie oznakować, w przypadku dużych zwierząt indywidualnie, a w przypadku drobiu i małych zwierząt indywidualnie lub partiami.
- 5.7. Okres karencji między podaniem zwierzęciu ostatniej dawki alopacyjnego weterynaryjnego produktu leczniczego w normalnych warunkach stosowania a wyprodukowaniem środków spożywczych metodami ekologicznymi ma być dwukrotnie dłuższy niż prawnie obowiązujący okres karencji, a w przypadku gdy taki okres nie został określony - 48 godzin.
- 5.8. Z wyjątkiem szczepień, leczenia chorób pasożytniczych i innych obowiązkowych programów eliminowania chorób, ustanowionych przez Państwa Członkowskie, w przypadku gdy zwierzę lub grupa zwierząt przechodzi więcej niż dwie lub najwyżej trzy kuracje syntetycznymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi lub antybiotykami rocznie (lub więcej niż jedną kurację, jeżeli ich cykl produkcyjny jest krótszy niż rok), dane zwierzęta gospodarskie ani produkty z nich otrzymane nie mogą być wprowadzane do obrotu jako wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a chów zwierząt gospodarskich musi zostać poddany konwersji w

okresie ustanowionym w pkt. 2 niniejszego Załącznika, zgodnie z ustaleniem organu kontroli lub jednostki kontrolującej.

6. Praktyki prowadzenia gospodarstwa, organizacja transportu i identyfikacja produktów zwierzęcych

6.1. Praktyki gospodarcze

- 6.1.1. Z zasady rozmnażanie zwierząt gospodarskich chowanych metodami ekologicznymi powinno opierać się na metodach naturalnych. Nie mniej jednak dopuszcza się sztuczną inseminację. Inne formy sztucznego lub wspomaganego rozrodu (na przykład przenoszenie zarodków) są zabronione.
- 6.1.2. W rolnictwie ekologicznym zabronione jest systematyczne wykonywanie takich działań jak mocowanie elastycznej taśmy do ogonów owiec, przycinanie ogona i piłowanie zębów, kształtowanie dziobów lub usuwanie rogów. Niektóre z tych czynności, za zgodą organu kontroli lub jednostki kontrolującej, mogą być wykonane ze względów bezpieczeństwa (na przykład usuwanie rogów u młodych zwierząt) lub w celu poprawy zdrowia, dobrostanu lub higieny zwierząt gospodarskich. Czynności takie musi wykonywać wykwalifikowany personel w najbardziej odpowiednim wieku zwierząt, ograniczając ich cierpienie do minimum.
- 6.1.3. Dopuszcza się przeprowadzanie zabiegów kastracyjnych w przypadkach uzasadnionych utrzymaniem jakości produktów i tradycyjnymi praktykami produkcyjnymi (świnie hodowane na mięso, woły, kapłony, itp.) ale wyłącznie zgodnie z warunkami określonymi w ppkt. 6.1.2. zdanie ostatnie.
- 6.1.4. Zabronione jest trzymanie zwierząt gospodarskich na uwięzi. Jednakże, w drodze odstępstwa od niniejszej zasady, na podstawie uzasadnienia podmiotu gospodarczego, organ kontroli lub jednostka kontrolująca może zezwolić na tę praktykę w odniesieniu do poszczególnych zwierząt, gdy jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo lub dobrostan zwierząt i tylko na czas ograniczony.
- 6.1.5. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ustanowionych w ppkt. 6.1.4, bydło można trzymać na uwięzi w budynkach istniejących wcześniej przed dniem 24 sierpnia 2000 r. przy założeniu, że mają one zapewniony regularny ruch, a chów odbywa się zgodnie z wymogami dobrostanu zwierząt, na wygodnie wyściełanych stanowiskach, jak również pod indywidualną opieką. Odstępstwo to, wymagające zgody organu kontroli lub jednostki kontrolującej, dopuszcza się tylko na okres przejściowy, upływający z dniem 31 grudnia 2010 r.
- 6.1.6. W drodze kolejnego odstępstwa, w małych gospodarstwach bydło

można trzymać na uwięzi, jeżeli nie ma możliwości podzielenia zwierząt na grupy odpowiednie do sposobu zachowania się przy założeniu, że przynajmniej dwa razy w tygodniu zwierzęta mają dostęp do pastwisk, otwartych zagród i wybiegów. Odstępstwo to, wymagające zgody organu kontroli lub jednostki kontrolującej, dopuszcza się dla gospodarstw, które spełniają wymogi naturalnych zasad dotyczących ekologicznej produkcji zwierzęcej skutecznych do dnia 24 sierpnia 2000 r., a wobec braku takich reguł, własnych norm przyjętych lub uznanych przez Państwa Członkowskie.

6.1.7. W terminie do dnia 31 grudnia 2006 r., Komisja przedstawi sprawozdanie z wykonania przepisów ppkt. 6.1.5.

6.1.8. Jeżeli chów zwierząt gospodarskich odbywa się w grupach, wielkość grupy należy uzależnić od etapu rozwoju i sposobu zachowania właściwego dla danego gatunku. Trzymanie zwierząt gospodarskich w warunkach, lub stosowanie diety, które mogą prowadzić do anemii, jest zabronione.

6.1.9. W przypadku drobiu, minimalny wiek ubojowy wynosi:

81 dni w przypadku kurcząt,

150 dni w przypadku kapłonów,

49 dni w przypadku kaczek pekińskich,

70 dni w przypadku samic kaczki piżmowej,

84 dni w przypadku samców kaczki piżmowej,

92 dni w przypadku kaczek mulard,

94 dni w przypadku perliczek,

140 dni w przypadku indyków i gęsi przeznaczonych do pieczenia.

W przypadku gdy producenci nie przestrzegają tych minimalnych wieków ubojowych, muszą hodować odmiany wolno rosnące.

6.2. *Transport*

6.2.1. Transport zwierząt gospodarskich musi odbywać się w taki sposób, by ograniczyć stres odczuwany przez zwierzęta, zgodnie z obowiązującymi odpowiednimi przepisami krajowymi lub wspólnotowymi. Załadunek i rozładunek musi odbywać się z zachowaniem ostrożności i bez stosowania przymusu z wykorzystaniem elektrycznej stymulacji. Stosowanie środków uspokajających, zarówno przed, jak i podczas transportu, jest zabronione.

6.2.2. Podczas prowadzenia na ubój i w czasie uboju zwierzęta gospodarskie należy traktować w taki sposób, by przeżywany przez nie stres ograniczyć do minimum.

6.3. *Identyfikowanie produktów zwierzęcych*

6.3.1. Na wszystkich etapach produkcji, przygotowania, transportu i obrotu zwierzęta gospodarskie i produkty zwierzęce mają zostać zidentyfikowane.

7. **Obornik**

7.1. W łącznej ilości obornika, określonego w dyrektywie 91/676/EWG**, zastosowanego w gospodarstwie w ciągu roku, ilość azotu przypadającego na 1 hektar użytków rolnych nie może przekroczyć 170 kg, tj. ilości określonej w załączniku III wspomnianej wyżej dyrektywy. W przypadkach koniecznych, łączną obsadę zwierząt w gospodarstwie należy zmniejszyć tak, by uniknąć przekroczenia wyznaczonego powyżej limitu.

7.2. W celu wyznaczenia właściwej obsady zwierząt gospodarskich, określonej powyżej, właściwe władze Państw Członkowskich ustalą jednostki inwentarskie odpowiadające 170 kg azotu rocznie na jeden hektar użytków rolnych dla różnych kategorii zwierząt, biorąc jako wytyczne, wartości ustanowione w załączniku VII.

7.3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji i innym Państwom Członkowskim informacje o wszelkich odchyleniach od tych wartości wraz z uzasadnieniem takich zmian. Wymóg ten dotyczy tylko obliczenia najwyższej liczby zwierząt gospodarskich, aby zagwarantować, że roczny limit 170 kg azotu pochodzącego z obornika na jeden hektar nie zostanie przekroczony. Nie może to naruszać norm obsady zwierząt w gospodarstwie ustanowionych do celów ich zdrowia i dobrostanu, ustanowionych w pkt. 8 i w załączniku VIII.

7.4. Gospodarstwa produkujące metodą ekologiczną mogą nawiązywać współpracę z innymi gospodarstwami i przedsiębiorstwami, które spełniają przepisy niniejszego rozporządzenia, w celu sprzedaży nadwyżek obornika pochodzącego z produkcji ekologicznej. W takich przypadkach najwyższy roczny limit 170 kg azotu pochodzącego z obornika na jeden hektar użytków rolnych oblicza się na podstawie wszystkich współpracujących jednostek produkcji ekologicznej.

7.5. Państwa Członkowskie mogą ustanowić niższe limity od podanych w ppkt. 7.1-7.4, biorąc pod uwagę właściwości danego obszaru, stosowanie innych nawozów azotowych i zasilanie roślin uprawnych azotem z gleby.

- 7.6. Pomieszczenia i urządzenia do magazynowania obornika zwierząt gospodarskich muszą mieć pojemność wykluczającą skażenie wody przez zrzut bezpośredni lub wyciek i przeniknięcie do gleby.
- 7.7. W celu zapewnienia należytego gospodarowania nawozem, pojemność takich pomieszczeń dla obornika zwierząt gospodarskich musi przekraczać zdolność składową wymaganą na najdłuższy okres w roku, w którym stosowanie nawozu do ziemi jest albo niewłaściwe (zgodnie z kodeksem dobrej praktyki rolniczej ustanowionym przez Państwa Członkowskie) albo zabronione, w przypadkach gdy jednostka produkcyjna znajduje się w wyznaczonej strefie narażonej na skażenie azotem.

8. **Wybiegi i pomieszczenia inwentarskie**

8.1. *Ogólne zasady*

- 8.1.1. Warunki w pomieszczeniach inwentarskich muszą zaspokajać potrzeby biologiczne i etologiczne zwierząt gospodarskich (np. dotyczące sposobu zachowania się w odniesieniu do właściwej swobody ruchu i komfortu). Zwierzęta gospodarskie muszą mieć łatwy dostęp do pożywienia i wody. Izolacja, ogrzewanie i wentylacja budynków muszą zapewniać utrzymanie obiegu powietrza, poziomu kurzu, temperatury, względnej wilgotności powietrza oraz stężenia gazów w granicach nieszkodliwych dla zwierząt. Budynek musi umożliwiać wydajną naturalną wentylację i dopływ naturalnego światła.
- 8.1.2. Otwarte wybiegi i zagrody muszą zapewniać wystarczającą ochronę przed deszczem, wiatrem, słońcem i ekstremalnymi temperaturami, odpowiednio do miejscowych warunków meteorologicznych i rodzaju zwierząt.

8.2. *Obsada zwierząt i unikanie nadmiernego wypasu*

- 8.2.1. Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich nie są obowiązkowe na terenach o odpowiednich warunkach klimatycznych umożliwiających zwierzętom przebywanie na otwartej przestrzeni.
- 8.2.2. Obsada zwierząt gospodarskich w budynkach musi zapewniać im komfort i dobrostan, które w szczególności, zależą od gatunku, rasy i wieku zwierząt. Należy także uwzględnić sposób zachowania zwierząt, który zależy w szczególności od wielkości grupy i płci zwierząt. Optymalna obsada zapewnia zwierzętom dobrostan poprzez udostępnienie im wystarczającej przestrzeni do naturalnego stania, łatwego kładzenia się, obracania, czyszczenia się, zakładając możliwość przyjmowania wszystkich naturalnych pozycji oraz wykonywania wszystkich naturalnych ruchów, takich jak przeciąganie się czy machanie skrzydłami.

- 8.2.3. Minimalne powierzchnie pomieszczeń i otwartych wybiegów, a także inne właściwości budynków odpowiednie dla różnych gatunków oraz kategorii zwierząt ustanowiono w załączniku VIII.
- 8.2.4. Obsada zwierząt gospodarskich trzymany na pastwisku, łące, wrzosowisku, terenie podmokłym i w innym naturalnym lub półnaturalnym siedlisku musi być na tyle niska, by zapobiec zryciu gleby i nadmiernemu wypasowi.
- 8.2.5. Pomieszczenia, kojce, sprzęt i wyposażenie należy prawidłowo czyścić i dezynfekować, aby zapobiec przenoszeniu infekcji i rozwojowi organizmów przenoszących choroby. Do takiego czyszczenia i dezynfekcji budynków oraz urządzeń inwentarskich można używać wyłącznie środków wymienionych w części E załącznika II. Odchody, mocz, niezjedzone lub rozsypane jedzenie należy usuwać tak często jak to jest niezbędne dla zminimalizowania odoru i uniknięcia gromadzenia się owadów lub gryzoni. Do likwidacji owadów i innych szkodników w pomieszczeniach i urządzeń dla zwierząt gospodarskich, można używać wyłącznie produktów wymienionych w części B pkt 2 załącznika II.
- 8.3. *Ssaki*
- 8.3.1. Z zastrzeżeniem przepisów ppkt. 5.3, wszystkim ssakom należy zapewnić dostęp do pastwiska, otwartego wybiegu lub zagrody, która może być częściowo zakryta. Zwierzęta te muszą mieć możliwość korzystania z tych obszarów w każdym przypadku, gdy zezwala na to kondycja fizjologiczna zwierzęcia, warunki meteorologiczne i stan gruntu, chyba że wymogi wspólnotowe lub krajowe dotyczące szczególnych problemów zdrowotnych zwierząt to uniemożliwiają. Zwierzęta roślinożerne muszą mieć dostęp do pastwiska w każdym przypadku, gdy pozwalają na to warunki.
- 8.3.2. W przypadkach gdy zwierzęta roślinożerne mają dostęp do pastwiska w okresie wypasu, a system pomieszczeń zimowych daje zwierzętom swobodę ruchu, można odstąpić od obowiązku zapewnienia im w okresie zimowym otwartych wybiegów lub zagród.
- 8.3.3. Nie naruszając ppkt. 8.3.1 zdanie ostatnie, byki ponadroczne muszą mieć dostęp do pastwiska, otwartej zagrody lub wybiegu.
- 8.3.4. Na zasadzie odstępstwa od ppkt. 8.3.1, końcowa faza tuczu bydła, świń i owiec przeznaczonych na produkcję mięsa może odbywać się w pomieszczeniu przy założeniu, że okres spędzony w pomieszczeniu zamkniętym nie przekracza jednej piątej życia tych zwierząt, a w żadnym przypadku trzech miesięcy.

- 8.3.5. W pomieszczeniach inwentarskich podłoga musi być gładka, ale nieśliska. Przynajmniej połowa podłogi musi być lita, to znaczy nie może być zbudowana z listew ani krat.
- 8.3.6. W pomieszczeniu musi być wystarczająco dużo wygodnej, czystej i suchej powierzchni do leżenia / wypoczynku o konstrukcji litej bez listew. Na powierzchni wypoczynkowej musi znajdować się obszerne, suche miejsce do leżenia wyłożone ściółką. Ściółka musi składać się ze słomy lub innego, odpowiedniego naturalnego materiału. Do ulepszenia lub wzbogacenia ściółki można używać produktów mineralnych zatwierdzonych do stosowania jako nawóz w rolnictwie ekologicznym zgodnie z częścią A załącznika II.
- 8.3.7. Jeśli chodzi o chów cieląt, od dnia 24 sierpnia 2000 r. wszystkie gospodarstwa, bez żadnych odstępstw, muszą spełniać wymogi dyrektywy 91/629/EWG*** ustanawiającej minimalne normy ochrony cieląt. Trzymanie cieląt w wieku powyżej tygodnia życia w indywidualnych boksach jest zabronione.
- 8.3.8. Jeśli chodzi o chów świń, od dnia 24 sierpnia 2000 r. wszystkie gospodarstwa bez wyjątku muszą spełniać wymogi dyrektywy 91/630/EWG*** ustanawiającej minimalne normy ochrony świń. Jednakże maciory należy trzymać w grupach, z wyjątkiem końcowego okresu ciąży i w okresie karmienia. Prosiąt nie wolno trzymać na płaskich podestach ani w klatkach. Wybiegi muszą umożliwiać zwierzętom załatwianie potrzeb i rycie. Do celów rycia można stosować różne podłoża.
- 8.4. *Drób*
- 8.4.1. Drób należy chować na otwartym terenie i nie wolno trzymać go w klatkach.
- 8.4.2. Domowe ptactwo wodne musi mieć dostęp do strumienia, stawu lub jeziora w każdym przypadku, gdy pozwalają warunki meteorologiczne, w celu przestrzegania dobrostanu zwierząt lub warunków higieny.
- 8.4.3. Kurniki muszą spełniać następujące minimalne wymagania:
- przynajmniej jedna trzecia powierzchni musi być lita, to znaczy nie może być zbudowana z listew ani krat, i pokryta ściółką, taką jak słoma, wióry drzewne, piasek lub torf;
 - w pomieszczeniach dla kur niosek, ptaki muszą mieć wystarczająco dużą część powierzchni podłogi do gromadzenia odchodów;
 - muszą być wyposażone w grzędy w ilości i rozmiarach proporcjonalnych do wielkości grupy i ptaków, jak

ustanowiono w załączniku VIII;

- muszą mieć otwory wejściowe / wyjściowe o rozmiarach dostosowanych do wielkości ptaków, łączna długość tych otworów musi wynosić przynajmniej 4 m na 100 m² powierzchni pomieszczeń przeznaczonych dla ptaków;
- w żadnym kurniku nie może przebywać więcej niż:
 - 4 800 kurcząt,
 - 3 000 kur niosek,
 - 5 200 perliczek,
 - 4 000 samic kaczki piżmowej lub kaczki pekińskiej lub 3 200 samców kaczki piżmowej lub kaczki pekińskiej bądź innych kaczek,
 - 2 500 kapłonów, gęsi lub indyków;
- powierzchnia użytkowa ogółem kurników dla drobiu przeznaczonego do produkcji mięsnej w jednej jednostce produkcyjnej nie może przekraczać 1 600 m².

8.4.4. W przypadku kur niosek światło naturalne można uzupełniać sztucznym maksymalnie do 16 godzin dziennie z przynajmniej ośmiogodzinnym, nieprzerwanym okresem wypoczynku nocnego bez sztucznego światła.

8.4.5. Drób musi mieć dostęp do otwartej zagrody w każdym przypadku, gdy zezwalają na to warunki pogodowe a, o ile tylko jest to możliwe, przynajmniej przez jedną trzecią życia. Otwarte zagrody muszą być pokryte głównie roślinnością oraz być wyposażone w urządzenia zabezpieczające oraz umożliwiać ptakom łatwy dostęp do poideł i karmników.

8.4.6. Ze względów zdrowotnych, budynki muszą być opróżniane z zwierząt gospodarskich przed wprowadzeniem nowej partii drobiu chowanego. W tym czasie budynki i urządzenia trzeba oczyścić oraz zdezynfekować. Ponadto, po zakończeniu chowu każdej partii drobiu zagrody należy pozostawić puste w celu odtworzenia roślinności, jak również ze względów zdrowotnych. Państwa Członkowskie określą okres, przez jaki zagrody muszą pozostawać puste i zawiadomią Komisję oraz pozostałe Państwa Członkowskie o swojej decyzji. Wymagania te nie dotyczą niewielkich ilości drobiu, który nie jest trzymany w zagrodach i porusza się swobodnie przez cały dzień.

8.5. *Ogólne odstępstwo w odniesieniu do pomieszczeń inwentarskich*

- 8.5.1. W drodze odstępstwa od wymagań określonych w ppkt. 8.3.1, 8.4.2, 8.4.3 i 8.4.5 i obsad ustanowionych w załączniku VIII, właściwe władze Państw Członkowskich mogą zezwolić na odstępstwa od wymagań ustanowionych w powyższych podpunktach i załączniku VIII na okres przejściowy upływający z dniem 31 grudnia 2010 r. Odstępstwo może być stosowane jedynie do gospodarstw prowadzących produkcję zwierzęcą w istniejących budynkach, wzniesionych przed dniem 24 sierpnia 1999 r., o ile są one zgodne z obowiązującymi przed tą datą krajowymi zasadami dotyczącymi ekologicznej produkcji zwierzęcej lub w razie braku takich uregulowań, z własnymi normami przyjętymi lub uznanymi przez Państwa Członkowskie.
- 8.5.2. Podmioty gospodarcze korzystające z tego odstępstwa przedstawią organowi kontroli lub jednostce kontrolującej plan rozwiązań, które w chwili ustania odstępstwa zagwarantują zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- 8.5.3. Przed dniem 31 grudnia 2006 r., Komisja przedstawi sprawozdanie z wykonania przepisów ppkt. 8.5.1.

C. PSZCZELARSTWO I PRODUKTY PSZCZELARSTWA

1. **Ogólne zasady**

- 1.1. Pszczelarstwo jest ważną działalnością, która dzięki zapyłaniu roślin przez pszczoły, przyczynia się do ochrony środowiska oraz produkcji rolnej i leśnej.
- 1.2. Kwalifikacja produktów pszczelarskich jako pochodzących z produkcji ekologicznej ściśle wiąże się ze sposobem pielęgnacji uli i jakością środowiska naturalnego. Kwalifikacja ta zależy także od warunków pozyskiwania, przetwarzania i przechowywania produktów pszczelarskich.
- 1.3. Jeżeli podmiot gospodarczy prowadzi kilka jednostek pszczelarskich na tym samym obszarze, wszystkie jednostki muszą spełniać wymogi niniejszego rozporządzenia. W drodze odstępstwa od niniejszej zasady, podmiot gospodarczy może mieć jednostki pszczelarskie niespełniające wymogów niniejszego rozporządzenia przy założeniu, że spełnione są wszystkie wymagania niniejszego rozporządzenia z wyjątkiem przepisów ustalonych w ppkt. 4.2, dotyczących umiejscowienia pasiek. W takim przypadku produktu nie wolno sprzedawać z odniesieniem do metod produkcji ekologicznej.

2. **Okres konwersji**

- 2.1. Produkty pszczelarskie wolno sprzedawać z odniesieniem do

metod produkcji ekologicznej tylko wtedy, gdy przez co najmniej przez jeden rok przestrzegane są przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. W okresie konwersji wosk należy wymienić zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w ppkt. 8.3.

3. Pochodzenie pszczół

- 3.1. Przy wyborze ras należy uwzględniać zdolność pszczół do przystosowania się do miejscowych warunków, ich żywotność i odporność na choroby. Pierwszeństwo przysługuje rasom europejskim *apis mellifera* i ich miejscowym ekotypom.
- 3.2. Przy tworzeniu pasiek należy stosować podział rodziny pszczelej lub nabycie rojów lub uli spełniających przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.
- 3.3. W drodze pierwszego odstępstwa, z zastrzeżeniem uzyskania uprzedniej zgody organu kontroli lub jednostki kontrolującej, dopuszcza się konwersję pasiek istniejących już w jednostce produkcyjnej, ale niespełniających wymagań niniejszego rozporządzenia.
- 3.4. W drodze drugiego odstępstwa, w okresie przejściowym upływającym w dniu 24 sierpnia 2002 r. dopuszcza się pozyskiwanie samych rojów od pszczelarzy nieprodukujących zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, z zastrzeżeniem okresu konwersji.
- 3.5. W drodze trzeciego odstępstwa, organ kontroli lub jednostka kontrolująca zezwala na odtworzenie pasiek, gdy nie są dostępne pasieki zgodne z niniejszym rozporządzeniem, w przypadku wysokiej śmiertelności pszczół z przyczyn zdrowotnych lub w wyniku katastroficznych okoliczności, z zastrzeżeniem okresu konwersji.
- 3.6. W drodze czwartego odstępstwa, przy odnowie pasiek dopuszcza się włączanie do jednostki produkcji ekologicznej rocznie 10% królowych i rojów niespełniających wymagań niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem że te królowe i roje zostaną umieszczone w ulach zawierających plastry lub węzy pochodzące z jednostek produkcji ekologicznej. W takim przypadku nie ma zastosowania okres konwersji.

4. Lokalizacja pasiek

- 4.1. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć regiony lub obszary, w których nie praktykuje się pszczelarstwa zgodnego z niniejszym rozporządzeniem. Pszczelarz dostarczy organowi kontroli lub jednostce kontrolującej mapę w odpowiedniej skali pokazującą lokalizację uli zgodnie z częścią A1 pkt 2 tiret pierwsze

załącznika III. W przypadku gdy obszary takie nie są zidentyfikowane, pszczelarz musi dostarczyć organowi kontroli lub jednostce kontrolującej stosowną dokumentację wraz z dowodami, w razie konieczności także odpowiednie analizy, że obszary dostępne dla jego rodziny pszczelej spełniają warunki wymagane w niniejszym rozporządzeniu.

4.2. Pasieka musi być tak zlokalizowana, aby:

- a) zapewnić pszczołom wystarczającą ilość źródeł naturalnego nektaru, spadzi i pyłku oraz dostęp do wody;
- b) w promieniu 3 km od lokalizacji pasieki źródłami nektaru i pyłku były zasadniczo rośliny uprawiane metodami ekologicznymi i/lub roślinność naturalna, zgodnie z wymaganiami art. 6 i załącznika I do niniejszego rozporządzenia, oraz rośliny niepodlegające przepisom niniejszego rozporządzenia, ale uprawiane metodami o niewielkim wpływie na środowisko, takimi jak na przykład opisane w programach opracowanych w ramach rozporządzeniu (EWG) nr 2078/92^{****}, nie mogące w istotny sposób wpłynąć na kwalifikację produkcji pszczelarskiej jako ekologicznej;
- c) znajdowała się w wystarczającej odległości od źródeł produkcji nierolniczej, mogących prowadzić do skażenia, na przykład: ośrodków miejskich, autostrad, obszarów przemysłowych, składowisk śmieci, spalarni śmieci, itp. Organy kontroli lub jednostki kontrolujące ustanowią środki w celu spełnienia tego wymagania.

Powyższy wymóg nie dotyczy obszarów, w których nie ma kwitnienia lub ule są w stanie uśpienia.

5. **Dokarmianie**

- 5.1. Na zakończenie sezonu produkcyjnego ule należy pozostawić z zapasem miodu i pyłku wystarczających do przetrwania zimy.
- 5.2. Dopuszcza się sztuczne dokarmianie rodziny pszczelej, gdy przetrwanie ula jest zagrożone ekstremalnymi warunkami klimatycznymi. W sztucznym dokarmianiu stosuje się miód wyprodukowany metodami ekologicznymi, najlepiej z tej samej jednostki produkcji ekologicznej.
- 5.3. W drodze pierwszego odstępstwa od ppkt. 5.2, właściwe władze Państw Członkowskich mogą dopuścić stosowanie w sztucznym dokarmianiu syropu cukrowego lub melasy cukrowej wyprodukowanej metodami ekologicznymi zamiast miodu uzyskanego metodami ekologicznymi, w szczególności gdy

wymagają tego warunki klimatyczne wywołujące krystalizację miodu.

- 5.4. W drodze drugiego odstępstwa, organ kontroli lub jednostka kontrolująca może dopuścić stosowanie w sztucznym dokarmianiu syropu cukrowego, melas cukrowych i miodu, nieobjętych niniejszym rozporządzeniem w okresie przejściowym upływającym z dniem 24 sierpnia 2002 r.
- 5.5. Do rejestru pasiek, w odniesieniu do sztucznego dokarmiania, należy wprowadzać następujące informacje: rodzaj produktu, daty, ilości i ule, w których zostało ono zastosowane.
- 5.6. Innych produktów niż określone w ppkt. 5.1-5.4 nie wolno stosować w pszczelarstwie prowadzonym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- 5.7. Sztuczne dokarmianie może mieć miejsce wyłącznie w okresie po ostatnim zbiorze miodu i na 15 dni przed rozpoczęciem okresu wydzielania nektaru przez rośliny lub wytwarzania spadzi.

6. **Zapobieganie chorobom i leczenie weterynaryjne**

- 6.1. Zapobieganie chorobom w pszczelarstwie opiera się na następujących zasadach:
 - a) dobór odpowiednio odpornych ras;
 - b) stosowanie niektórych praktyk zwiększających odporność na choroby i zapobiegających infekcjom, takich jak: regularne odnawianie królowych, systematyczna kontrola uli w celu wykrycia wszelkich nieprawidłowości chorobowych, kontrola czerwi w ulach, systematyczne dezynfekowanie materiałów i sprzętu, niszczenie skażonego materiału lub źródeł, regularne odnawianie wosku oraz dostatecznych zapasów pyłku i miodu w ulach.
- 6.2. Jeżeli pomimo powyższych środków zapobiegawczych rodziny pszczele zachorują lub zostaną zainfekowane, należy natychmiast przystąpić do ich leczenia i, w razie konieczności, umieścić w izolowanych pasiekach.
- 6.3. Podczas stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych w pszczelarstwie prowadzonym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem należy przestrzegać następujących zasad:
 - a) można je stosować w zakresie, w jakim ich stosowanie jest dopuszczone w Państwie Członkowskim, zgodnie ze stosownymi przepisami wspólnotowymi lub przepisami krajowymi zgodnymi z prawem wspólnotowym;

- b) produkty roślinne i homeopatyczne mają pierwszeństwo przed syntetycznymi alopaticznymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi przy założeniu, że ich działanie lecznicze jest skuteczne w warunkach, w jakich mają zostać zastosowane;
 - c) jeżeli użycie opisanych powyżej środków okaże się nieskuteczne lub ich skuteczne działanie jest mało prawdopodobne w leczeniu choroby lub zakażenia, które stwarzają ryzyko zniszczenia rodziny pszczelej, dopuszcza się zastosowanie syntetycznych weterynaryjnych produktów leczniczych na odpowiedzialność lekarza weterynarii lub innych osób upoważnionych przez Państwo Członkowskie, z zastrzeżeniem zasad ustanowionych w lit. a) i b) powyżej;
 - d) zabronione jest profilaktyczne stosowanie alopaticznych syntetycznych produktów leczniczych;
 - e) bez uszczerbku dla zasady zawartej w lit. a) powyżej, w przypadkach zarażenia *Varroa jacobsoni* dopuszcza się stosowanie kwasu mrówkowego, mlekowego, octowego i szczawiowego oraz następujących substancji: mentolu, tymolu, eukaliptolu lub kamfory.
- 6.4. Oprócz powyższych zasad dopuszcza się weterynaryjne leczenie lub pielęgnację uli, plastrów itp., obowiązujące na mocy przepisów krajowych lub wspólnotowych.
- 6.5. Jeżeli stosuje się leczenie syntetycznymi środkami leczniczymi, to w tym okresie rodziny pszczele poddawane leczeniu należy umieścić w izolowanych pasiekach, a cały wosk wymienić na wosk spełniający warunki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Następnie dla takich rodzin pszczelich przekształcanie produkcji przez okres trwający jeden rok.
- 6.6. Wymagania ustanowione w poprzednim punkcie nie dotyczą produktów wymienionych w ppkt. 6.3 lit. e).
- 6.7. W każdym przypadku, gdy stosuje się weterynaryjne produkty lecznicze, należy dokładnie zarejestrować rodzaj produktu, (ze wskazaniem aktywnych substancji farmakologicznych) razem ze szczegółową diagnozą, dawkowaniem, metodą podawania, czasem trwania kuracji i obowiązującym okresem karencji. Informacje te należy przekazać organowi kontroli lub jednostce kontrolującej przed wprowadzeniem produktów do obrotu jako wyprodukowanych metodami ekologicznymi.

7. **Praktyki prowadzenia hodowli i identyfikacja uli**

- 7.1. Zabrania się niszczenia pszczół w plastrach jako metody związanej ze zbiorem produktów pszczelarskich.
- 7.2. Zabrania się okaleczania pszczół, takiego jak przycinanie skrzydeł królowej.
- 7.3. Dopuszcza się zastąpienie królowej połączone z zabiciem starej królowej.
- 7.4. Praktykę niszczenia czerwi dopuszcza się wyłącznie w celu opanowania zakażenia *Varroa jacobsoni*.
- 7.5. Zabrania się stosowania syntetycznych repelentów podczas czynności zbierania miodu.
- 7.6. Należy zarejestrować strefę lokalizacji pasieki wraz z identyfikacją uli. Organ kontroli lub jednostka kontrolująca muszą być informowane o przeniesieniu pasiek w nieprzekraczalnym terminie z nimi uzgodnionym.
- 7.7. Należy zachować szczególną dbałość, by zapewnić odpowiednie wydobycie, przetwarzanie i przechowywanie produktów pszczelarskich. Wszystkie środki podjęte w celu spełnienia tych wymagań są rejestrowane.
- 7.8. Czynności usuwania nadstawek i zbieranie miodu należy zapisywać w rejestrze pasieki.
8. **Właściwości uli i materiały stosowane w pszczelarstwie**
- 8.1. Ule należy wykonywać zasadniczo z naturalnych materiałów niestwarzających ryzyka skażenia środowiska ani produktów pszczelarskich.
- 8.2. Z wyjątkiem produktów wymienionych w ppkt. 6.3 lit. e), w ulach dopuszcza się stosowanie wyłącznie produktów naturalnych, takich jak propolis, wosk i oleje roślinne.
- 8.3. Wosk pszczeli stosowany do nowych węż musi pochodzić z jednostek produkcji ekologicznej. W drodze odstępstwa, w wyjątkowych okolicznościach w szczególności w przypadku nowych urządzeń lub w okresie konwersji, organ kontroli lub jednostka kontrolująca, może dopuścić wosk pszczeli niepochodzący z takich jednostek gdy na rynku nie ma wosku pszczelego wytworzonego metodami ekologicznymi i przy założeniu, że wosk ten pochodzi z komórek pszczelich.
- 8.4. Zabrania się zbierania miodu z plastrów zawierających czerwie.
- 8.5. Do celów ochrony materiałów (ramek, uli i plastrów), w

szczegółności przed szkodnikami, dopuszcza się wyłącznie stosowanie właściwych produktów wymienionych w części B pkt 2 załącznika II.

- 8.6. Dopuszcza się stosowanie środków fizycznych, takich jak strumieniowe lub bezpośrednie odymianie.
- 8.7. Do czyszczenia i dezynfekowania materiałów, pomieszczeń, urządzeń, wyposażenia lub produktów dopuszcza się wyłącznie odpowiednie substancje wymienione w części E załącznika II.

* Dz.U. L 142 z 2.6.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2331/98 (Dz.U. L 291 z 30.10.1998, str. 10).

** Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1.

*** Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/2/WE (Dz.U. L 25 z 28.1.1997, str. 24).

**** Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 33.

***** Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 85. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2772/95 (Dz.U. L 288 z 1.12.1995, str. 35)."

II. W załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

1. W części B tytuł otrzymuje brzmienie:

„B. PESTYCYDY

1. Środki ochrony roślin”.

2. W części B po pkt. 1 dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

„2. Produkty do zwalczania szkodników i chorób w budynkach i urządzeniach inwentarskich:

Produkty wymienione w pkt. 1

Środki przeciw gryzoniom”

3. Część C „Inne produkty” otrzymuje brzmienie:

„C. MATERIAŁY PASZOWE

1. **Materiały paszowe pochodzenia roślinnego**

1.1 Zboża, ziarno, produkty z nich otrzymane i produkty uboczne. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Owies zwyczajny pod postacią ziarna, płatków, śruty, plew i otrąb; jęczmień pod postacią ziarna, białka i śruty; ryż pod postacią ziarna, ryżu łamanego, otrąb i wytłaczanych kielków; proso pod postacią ziarna; żyto pod postacią ziarna, śruty, paszy i otrąb; sorgo pod postacią ziarna; pszenica pod postacią ziarna, śruty, otrąb, paszy glutenowej, glutenu i kielków; pszenica orkisz pod postacią

ziarna; pszenżyto w postaci ziarna; kukurydza w postaci ziarna, otrąb, śruty, otrąb, wytłaczanych kielków i glutenu; słoma słodowa; ziarno browarniane.

- 1.2. Nasiona oleiste, owoce oleiste, produkty z nich otrzymane i produkty uboczne. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Nasiona rzepaku, wytloki i plewy; nasiona soi pod postacią ziaren, ziaren prażonych, wylóków i plew; nasiona słonecznika i wylók; bawełna pod postacią ziaren i wylóków z ziaren; siemię lniane pod postacią ziaren i wylóków; ziarno sezamu i wylók; jądra orzechów palmowych pod postacią wylóków; ziarno rzepy pod postacią wylóków i plew; ziarno dyni pod postacią wylóków; miazga z oliwek (po wylóczaniu).

- 1.3. Ziarno roślin strączkowych, produkty z nich otrzymane i produkty uboczne. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Groch włoski pod postacią ziarna, lędźwian siewny pod postacią ziarna, groszek siewny pod postacią ziarna, poddany odpowiedniej obróbce cieplnej; groch pod postacią ziarna, śruty i otrąb; bób pod postacią ziarna, śruty i otrąb; ziarno bobika, ziarno wyki i ziarno łubinu.

- 1.4. korzenie bulwiaste, produkty z nich otrzymane i produkty uboczne. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Miazga z buraka cukrowego, burak suszony, ziemniaki, bulwy słodkich ziemniaków, korzeń manioku, miazga ziemniaczana (produkt uboczny po wylóczaniu skrobi), skrobia ziemniaczana, biało ziemniaczane i tapioka.

- 1.5. Inne nasiona i owoce, produkty z nich otrzymane i produkty uboczne. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Strąki chleba świętojańskiego, miazga z owoców cytrusowych, wylók z jabłek, miazga pomidorowa i miazga winogronowa.

- 1.6. Pasze i pasze objętościowe. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Lucerna siewna, grysik z lucerny siewnej, koniczyna, grysik z koniczyny, trawa (uzyskana z roślin pastewnych), grysik z trawy, siano, kiszonka, słoma zbóż i warzywa korzeniowe na paszę.

- 1.7. Inne rośliny, produkty z nich otrzymane i produkty uboczne. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Melasy jako środek wiązający w mieszankach paszowych, grysik z wodorostów (uzyskany przez suszenie i rozdrabnianie wodorostów

oraz płukanie w celu obniżenia zawartości jodu), rośliny sproszkowane i wyciągi roślinne, wyciągi białka roślinnego (przeznaczone wyłącznie dla młodych zwierząt), przyprawy korzenne i zioła.

2. **Materiały paszowe pochodzenia zwierzęcego**

2.1. Mleko i przetwory mleczne. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Mleko surowe zdefiniowane w art. 2 dyrektywy 92/46/EWG*, mleko w proszku, mleko odtłuszczone, odtłuszczone mleko w proszku, maślanka, maślanka w proszku, serwatka, serwatka w proszku, serwatka w proszku o obniżonej zawartości cukru, białko z serwatki w proszku (otrzymane w wyniku obróbki fizycznej), kazeina w proszku i laktoza w proszku.

2.2. Ryby, inne zwierzęta morskie, produkty z nich otrzymane i produkty uboczne. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Ryby, olej z ryb i olej z wątroby dorsza nierafinowany; autolizaty, hydrolizaty i proteolizaty z ryb, mięczaków lub skorupiaków uzyskane w wyniku działania enzymów, również w postaci rozpuszczalnej, przeznaczone wyłącznie dla młodych zwierząt. Mączka rybna.

3. **Materiały paszowe pochodzenia mineralnego**

Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Sód:

nierafinowana sól morska

gruba sól kamienna

siarczan sodu

węglan sodu

wodorowęglan sodu

chlorek sodu

Wapń:

litotamnion i margiel

Skorupy zwierząt wodnych (włącznie ze szkieletami małży pospolitej)

węglan wapnia

mleczan wapnia

glukonian wapnia

Fosfor:

osad kostnego wodor(orto)fosforanu wapnia

odfluorowany wodor(orto)fosforan wapnia

odfluorowany diwodor(orto)fosforan wapnia

Magnez:

bezwodny tlenek magnezu

siarczan magnezu

chlorek magnezu

węglan magnezu

Siarka:

siarczan sodu”

4. dodaje się części w brzmieniu:

„D. DODATKI PASZOWE, NIEKTÓRE SUBSTANCJE STOSOWANE W ŻYWIENIU ZWIERZĄT (DYREKTYWA 82/471/EWG) I ŚRODKI POMOCNICZE UŻYWANE W PRZETWÓRSTWIE PASZ

1. **Dodatki paszowe**

1.1. Pierwiastki śladowe. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

E1 Żelazo:

węglan żelaza (II)

siarczan żelaza (II), monohydrat

tlenek żelaza (III)

E2 Jod:

jodan wapnia, bezwodny

jodan wapnia, heksahydrat

jodek potasu

E3 Kobalt:

siarczan kobaltu (II), monohydrat i/lub heptahydrat

węglan diwodorotlenek kobaltu (II), monohydrat

E4 Miedź:

tlenek miedzi (II)

węglan diwodorotlenek miedzi (II), monohydrat

siarczan miedzi (II), pentahydrat

E5 Mangan:

węglan manganu (II)

tlenek manganu (II) i tlenek manganu (III)

siarczan manganu (II), mono- i/lub tetrahydrat

E6 Cynk:

węglan cynku

tlenek cynku

siarczan cynku mono- i/lub heptahydrat

E7 Molibden:

molibdenian amonu, molibdenian sodu

E8 Selen:

(tetraokso)selenian (VI) sodu

(triokso)selenian (IV) sodu.

1.2. Witaminy, prowitaminy i ściśle określone chemiczne substancje o podobnym działaniu. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Witaminy zatwierdzone w dyrektywie 70/524/EWG**:

- najlepiej otrzymane z surowców naturalnie występujących w

paszach, lub

- witaminy syntetyczne, identyczne z naturalnymi, wyłącznie dla zwierząt z żołądkiem jednokomorowym.

1.3. Enzymy. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

Enzymy zatwierdzone w dyrektywie 70/524/EWG.

1.4. Drobnoustroje. Kategoria ta obejmuje następujące mikroorganizmy:

drobnoustroje zatwierdzone w dyrektywie 70/524/EWG.

1.5. Konserwanty. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

E 236 kwas mrówkowy, tylko do kiszonki

E 260 kwas octowy, tylko do kiszonki

E 270 kwas mlekowy, tylko do kiszonki

E 280 kwas propionowy, tylko do kiszonki

1.6. Substancje wiążące, przeciwzbrylające i koagulanty. Kategoria ta obejmuje następujące substancje:

E 551b krzemionka koloidalna

E 551c ziemia okrzemkowa

E 553 sepiolit

E 558 bentonit

E 559 gliny kaolinitowe

E 561 wermikulit

E 599 perlit

2. **Niektóre produkty stosowane w żywieniu zwierząt**

Kategoria ta obejmuje następujące produkty:

—

3. **Środki pomocnicze używane w przetwórstwie pasz**

3.1. Środki pomocnicze używane w przetwórstwie kiszonek. Kategoria

ta obejmuje następujące substancje:

Sól morską, grubą sól kopalną, enzymy, drożdże, serwatka, cukier, miazga z buraka cukrowego, mąka zbożowa, melasy i bakterie kwasu mlekowego, octowego, mrówkowego i propionowego.

Jeżeli warunki pogodowe nie pozwalają na wystarczającą fermentację, organ kontroli lub jednostka kontrolująca może zezwolić na użycie kwasu mlekowego, mrówkowego, propionowego i octowego w produkcji kiszonki.

E. PRODUKTY ZATWIERDZONE DO CZYSZCZENIA I DEZYNFEKOWANIA POMIESZCZEŃ I URZĄDZEŃ INWENTARSKICH (NP. SPRZĘTU I WYPOSAŻENIA)

Mydło potasowe i sodowe

Woda i para wodna

Mleko wapienne

Wapno

Wapno palone

Podchloryn sodu (np. pod postacią wybielacza w płynie)

Soda kaustyczna

Potaż żrący

Nadtlenek wodoru

Naturalne esencje roślinne

Kwas: cytrynowy, nadoctowy, mrówkowy, mlekowy, szczawiowy i octowy

Alkohol

Kwas azotowy (wyposażenie mleczarni)

Kwas (orto)fosforowy (V) (wyposażenie mleczarni)

Formaldehyd

Środki myjące i dezynfekujące do dojarek i urządzeń mleczarskich

Węglan sodu

F. INNE PRODUKTY

* Dz.U L 268 z 14.9.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/71/WE (Dz.U L 368 z 31.12.1994, str. 33).

** Dz.U L 270 z 14.12.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/19/WE (Dz.U L 96 z 28.3.1998, str. 39)."

III. W załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

1. W części A nagłówek otrzymuje brzmienie „A.1 Rośliny i produkty pochodzenia roślinnego z produkcji rolnej lub zbioru”.

2. Dodaje się ppkt A.2. w brzmieniu:

„A.2. Zwierzęta gospodarskie i produkty zwierzęce pochodzące z gospodarki zwierzęcej

1. Gdy po raz pierwszy zostanie zastosowany system kontroli obejmujący, w szczególności, produkcję zwierzęcą, producent i jednostka kontrolująca muszą przygotować:

- pełny opis budynków inwentarskich, pastwisk, otwartych wybiegów i zagród, itp., a gdzie dotyczy, pomieszczeń do przechowywania, pakowania i przetwarzania mięsa, produktów zwierzęcych, surowców i innych materiałów wejściowych,
- pełny opis urządzeń do przechowywania obornika zwierzęcego,
- plan rozrzucania takiego obornika, uzgodniony z organem kontroli lub jednostką kontrolującą wraz z pełnym opisem obszarów przeznaczonych na produkcję roślinną,
- gdzie stosowne, ustalenia przewidziane w umowie z innymi gospodarstwami rolnymi w odniesieniu do rozrzucania obornika,
- plan zarządzania jednostką ekologicznej produkcji zwierzęcej (np. organizacja karmienia, rozmnażania, ochrony zdrowia, itp.),
- wszystkie praktyczne środki, które należy podjąć w gospodarstwie hodowlanym w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Wymienione opisy i podejmowane środki należy zamieścić w sprawozdaniu z kontroli kontrasygnowanym przez zainteresowanego producenta.

Ponadto, sprawozdanie musi uwzględniać przyjęte przez producenta zobowiązania do prowadzenia działalności zgodnie z art. 5 i 6 i zgodę, w razie ich naruszenia, zastosowanie środków, określonych w art. 9 ust. 9 i, gdzie stosowne, w art. 10 ust. 3.

2. Ogólne wymagania odnoszące się do kontroli w części A.1 pkt. 1 i 4-8, obejmującej rośliny uprawne i produkty roślinne mają zastosowanie do zwierząt gospodarskich i produktów zwierzęcych.

W drodze odstępstwa od tych zasad, dopuszcza się przechowywanie alopacyjnych weterynaryjnych produktów leczniczych i antybiotyków w gospodarstwach przy założeniu, że zostały one przepisane przez lekarza weterynarii w związku z leczeniem określonym w załączniku I, są przechowywane w nadzorowanym miejscu oraz wpisano je do rejestru gospodarstwa.

3. Zwierzęta gospodarskie należy oznakować w sposób trwały, stosując metody odpowiednie dla danego gatunku, w przypadku dużych zwierząt indywidualnie, a w przypadku drobiu i małych zwierząt indywidualnie lub grupowo.
4. Kartoteki zwierząt gospodarskich muszą być zebrane w postaci rejestru i przechowywane, tak by były przez cały czas dostępne dla organu kontroli lub jednostki kontrolującej.

Takie kartoteki, których celem jest zapewnienie pełnego opisu systemu gospodarowania stadem, muszą zawierać następujące informacje:

- według gatunków, w odniesieniu do zwierząt gospodarskich przywożonych do gospodarstwa: pochodzenie i data przybycia, okres konwersji, znak identyfikacyjny i kartoteka weterynaryjna;
 - w odniesieniu do zwierząt gospodarskich opuszczających gospodarstwo: wiek, liczba zwierząt, waga w przypadku uboju, znak identyfikacyjny i miejsce przeznaczenia;
 - szczegółowe dane zwierząt padłych wraz z przyczynami padnięcia;
 - w odniesieniu do pasz: rodzaj, włącznie z dodatkami do pasz, proporcje składników w dawkach pokarmowych i okresy dostępu do wybiegów, okresy sezonowego wypasu bydła, jeżeli stosuje się ograniczenia;
 - w odniesieniu do zapobiegania chorobom i leczenia oraz opieki weterynaryjnej: data leczenia, diagnoza, rodzaj środka leczniczego, metoda leczenia i zalecenia lekarza weterynarii co do opieki weterynaryjnej z podaniem przyczyn, okresy karencji stosowane przed wprowadzeniem produktów zwierzęcych do obrotu.
5. Jeżeli producent zarządza kilkoma gospodarstwami hodowlanymi w tym samym regionie, jednostki prowadzące produkcję zwierzęcą i

wytwarzające produkty zwierzęce nieobjęte art. 1 także podlegają systemowi kontroli w zakresie pkt. 1 tiret pierwsze, drugie i trzecie niniejszego punktu w odniesieniu do zwierząt gospodarskich i produktów zwierzęcych oraz w zakresie przepisów dotyczących gospodarki zwierzęcej, kartotek zwierząt gospodarskich i zasad regulujących przechowywanie stosowanych produktów pochodzących z hodowli zwierząt”.

3. W części B tytuł otrzymuje brzmienie:

„B. Jednostki przygotowania produktów roślinnych i zwierzęcych oraz środków spożywczych zawierających produkty roślinne i zwierzęce.”

4. W części C tytuł otrzymuje brzmienie:

„C. Importerzy produktów roślinnych i zwierzęcych oraz środków spożywczych zawierających produkty roślinne i/lub zwierzęce z państw trzecich.”

IV. W załączniku VI, po akapicie pierwszym zatytułowanym „Zasady ogólne” dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do czasu przyjęcia zasad zawartych w sekcji A i B niniejszego załącznika oraz w celu uregulowania szczególnie przygotowywania środków spożywczych złożonych z jednego lub więcej produktów zwierzęcych, stosuje się przepisy krajowe.”

V. Dodaje się załączniki w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK VII

Maksymalna liczba zwierząt na hektar Klasa lub gatunek	Maksymalna liczba zwierząt na hektar odpowiadająca 170 kg N/ha/rok
Koniowate w wieku powyżej szóstego miesiąca życia	2
Cielęta opasowe	5
Pozostałe zwierzęta zaliczane do bydła w wieku poniżej jednego roku	5
Byki w wieku od jednego roku do dwóch lat	3,3
Jałówki w wieku od jednego roku do dwóch lat	3,3
Byki dwuletnie i starsze	2
Jałówki przeznaczone do rozrodu	2,5
Jałówki na opas	2,5
Krowy mleczne	2
Krowy mleczne wycofane ze stada	2
Pozostałe krowy	2,5
Samice królików hodowlanych	100
Owce maciorki	13,3
Kozy	13,3
Prosięta	74
Maciory	6,5
Tuczniki	14

Maksymalna liczba zwierząt na hektar Klasa lub gatunek	Maksymalna liczba zwierząt na hektar odpowiadająca 170 kg N/ha/rok
Pozostałe świnie	14
Brojlery	580
Kury nioski	230

ZAŁĄCZNIK VIII

Minimalna powierzchnia pomieszczeń i przestrzeni otwartych oraz inne cechy pomieszczeń odpowiednie dla różnych gatunków i rodzajów produkcji

1. BYDŁO, OWCE I ŚWINIE

	Powierzchnia pomieszczeń (wewnętrzna netto dostępna dla zwierząt)		Powierzchnia wybiegu, z wyłączeniem pastwisk (zewewnętrzna)
	minimalna waga żywej w kg	m ² /sztukę	m ² /sztukę
Bydło przeznaczone do rozrodu i opasowe oraz koniowate	do 100	1,5	1,1
	do 200	2,5	1,9
	do 350	4,0	3
	ponad 350	5, minimum 1 m ² /100 kg	3,7, minimum 0,75 m ² /100 kg
Krowy mleczne		6	4,5
Buhaje hodowlane		10	30
Owce i kozy		1,5 (owca/koza) 0,35 (jagnięta/koźlęta)	2,5 2,5 przy 0,5 na jagnię / koźlę
Maciory z prosiętami do 40 dnia życia		7,5 dla maciory	2,5
Tuczniki	do 50	0,8	0,6
	do 85	1,1	0,8
	do 110	1,3	1
Prosięta	powyżej 40 dnia życia i do 30 kg	0,6	0,4
Świnie przeznaczone do rozrodu		2,5 samica	1,9
		6,0 samiec	8,0

2. DRÓB

	Powierzchnia pomieszczeń (wewnętrzna netto dostępna dla zwierząt)	Powierzchnia wybiegu (ilość m ² dostępnych rotacyjnie na sztukę)

	liczba ptaków/m ²	długość grzędy w cm/sztukę	gniazdo	
Kury nioski	6	18	8 niosek na gniazdo lub w przypadku wspólnego gniazda 120 cm ² /ptaka	4, z zachowaniem limitu 170 kg N/ha/rok
Drób na tucz (w stacjonarnym kurniku)	10, maksymalnie 21 kg wagi żywej /m ²	20 (tylko dla perliczek)		4 – broilery i perliczki 4,5 kaczki 10 indyki 15 gęsi dla wszystkich tych gatunków z zachowaniem limitu 170 kg N/ha/rok
Drób na tucz w ruchomych kojcach	16* w ruchomych kurnikach, maksymalnie 30 kg wagi żywej/m ²			2,5, z zachowaniem limitu 170 kg N/ha/rok

* Tylko w przypadku ruchomych kurników o powierzchni podłogi nieprzekraczającej 150 m², niezamykanych na noc.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 330/1999

z dnia 12 lutego 1999 r.

zmieniające sekcję C załącznika VI do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1900/98², w szczególności jego art. 5 ust. 8 i art. 13,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 207/93 z dnia 29 stycznia 1993 r. określające treść załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych oraz ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania przepisów art. 5 ust. 4³, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 345/97⁴, w szczególności jego art. 3 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 5 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 stanowi, że składniki pochodzenia rolniczego mogą być ujęte w sekcji C załącznika VI jedynie w przypadku gdy jest wykazane, że te składniki są pochodzenia rolniczego i nie są produkowane w wystarczającej ilości we Wspólnocie, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 6, że lub te składniki nie mogą być przywożone z państw trzecich zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 11;

okazało się, że niektóre produkty w sekcji C załącznika VI są dostarczane w wystarczającej ilości przez rolnictwo ekologiczne; dlatego produkty te powinny zostać skreślone z sekcji C załącznika VI; w szczególności w odniesieniu do ekologicznego cukru buraczanego, produkcja rozwinęła się, ale nie osiągnięto jeszcze poziomów wystarczających do zaspokojenia potrzeb rynku tego ważnego składnika, dlatego przedwczesne jest, na tym etapie, skreślenie tego produktu z sekcji C załącznika VI;

niektóre Państwa Członkowskie zgłosiły innym Państwom Członkowskim i Komisji, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 207/93, że zostały udzielone zezwolenia na stosowanie niektórych składników pochodzenia rolniczego nie objęte w sekcji C załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91; w odniesieniu do niektórych z tych zgłoszonych produktów okazało się, że produkcja ekologiczna nie jest wystarczająca we Wspólnocie a nie jest możliwe przywożenie tych produktów zgodnie z

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 247 z 5.9.1998, str. 6.

³ Dz.U. nr L 25 z 2.2.1993, str. 5.

⁴ Dz.U. nr L 58 z 27.2.1997, str. 38.

przepisami ustanowionymi w art. 11; dlatego produkty te powinny zostać objęte w sekcji C załącznika VI;

w odniesieniu do niektórych produktów należy przyznać termin dodatkowy w celu zużycia istniejących zapasów i dostosowania się branży do nowych wymagań;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 sekcję C zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Do dnia 31 stycznia 2000 r., następujące produkty mogą być stosowane na takich samych warunkach, jak produkty wymienione w części C załącznika VI do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91:

koncentrat moreli (*Prunus armeniaca*), koncentrat bzu czarnego (*Sambucus nigra*), mango (*Mangifera indica*), poziomka pospolita (*Fragaria vesca*) w formie suszonego proszku lub koncentratu, pięcioskładnikowe przyprawy w proszku składające się z: kopru włoskiego (*Foeniculum vulgare*), goździka korzennego (*Syzygium aromaticum*), imbiru (*Zingiber officinale*), anyżu (*Pimpinella anisum*) i cynamonu (*Cinnamomum zeylanicum*), tłuszcz kokosowy, tłuszcz kakaowy i skrobia produkowana ze zbóż i roślin bulwiastych, nie modyfikowane chemicznie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1999 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lutego 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„SEKCJA C – SKŁADNIKI POCHODZENIA ROLNICZEGO, NIE PRODUKOWANE METODAMI EKOLOGICZNYMI, OKREŚLONE W ART. 5 UST. 4 ROZPORZĄDZENIA (EWG) NR 2092/91

C.1. Nieprzetworzone produkty roślinne oraz produkty z nich otrzymywane w wyniku procesów określonych na podstawie definicji w pkt 2 a):

C.1.1. Owoce jadalne, orzechy i nasiona:

Acerola	<i>Malpighia punicifolia</i>
Żołędzie	<i>Quercus spp</i>
Nerkowce	<i>Anacardium occidentale</i>
Orzeszki kola	<i>Cola acuminata</i>
Kozieradka pospolita	<i>Trigonella foenum-graecum</i>
Agrest	<i>Ribes uva-crispa</i>
Marakuja (męczennica)	<i>Passiflora edulis</i>
Papaja	<i>Carica papaya</i>
Orzeszki pinii	<i>Pinus pinea</i>
Maliny (suszone)	<i>Rubus idaeus</i>
Porzeczki czerwone (suszone)	<i>Ribes rubrum</i>

C.1.2. Jadalne przyprawy korzenne i zioła:

Ziele angielskie	<i>Pimenta dioica</i>
Kardamon	<i>Fructus cardamomi (minoris)</i> <i>(malabariensis)Elettaria cardamomum</i>
Cynamon	<i>Cinnamomum zeylanicum</i>
Goździk korzenny	<i>Syzygium aromaticum</i>
Imbir	<i>Zingiber officinale</i>
Nasiona chrzanu	<i>A Armoracia rusticana</i>
Gałgant chiński	<i>Alpinia officinarum</i>

- Ziele rukwi wodnej *Nasturtium officinale*
- C.1.3. Różne:
- Glony, włącznie z wodorostami
- C.2. Produkty roślinne przetworzone w procesach określonych na podstawie definicji w pkt 2 lit. b):
- C.2.1. Tłuszcze i oleje rafinowane lub nie, ale nie modyfikowane chemicznie, uzyskiwane z roślin innych niż:
- Kakao *Theobroma cacao*
- Kokos *Cocos nucifera*
- Oliwki *Olea europaea*
- Słonecznik *Helianthus annuus*
- C.2.2. Cukry; skrobia; inne produkty ze zbóż i roślin bulwiastych:
- Cukier buraczany
- Fruktoza
- Papier ryżowy
- Skrobia ryżowa i kukurydziana
- C.2.3. Różne:
- Przyprawa curry składająca się z:
- Kolendry *Coriandrum sativum*
 - Gorzycy *Sinapis alba*
 - Kopru włoskiego *Foeniculum vulgare*
 - Imbiru *Zingiber officinale*
- Białko grochu *Pisum spp*
- Rum: uzyskiwany tylko z soku trzciny cukrowej
- C.3. Produkty zwierzęce:
- Organizmy wodne, nie pochodzące z akwakultury

Maślanka w proszku

Żelatyna

Miód

Laktoza

Serwatka w proszku „*herasuola*”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1900/98

z dnia 4 września 1998 r.

zmieniające Załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1488/97², w szczególności jego art. 13 tiret pierwsze i drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

przepisy regulujące właściwości podłoży stosowanych w hodowli grzybów należy dodać do załącznika I w celu umożliwienia ekologicznej produkcji grzybów w Państwach Członkowskich z zachowaniem jednakowych warunków produkcji;

rolne części składowe wyżej wymienionych podłoży powinny zasadniczo pochodzić z gospodarstw produkujących zgodnie z metodami produkcji ekologicznej;

jednakże produkcja ekologiczna nie jest w stanie zapewnić wystarczających ilości niektórych części składowych, w szczególności słomy i obornika; w związku z powyższym należy przewidzieć stosowny okres przejściowy, który umożliwi wytwórcom przystosowanie się do nowych wymagań;

art. 7 ust. 2 tiret trzecie ustanawia możliwość określenia szczegółowych wymagań dotyczących etykietowania produktów uzyskiwanych za pomocą niektórych produktów określonych w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91; w przypadku takiej szczególnej produkcji należy przewidzieć etykietowanie o charakterze informacyjnym, w odniesieniu do nieorganicznych części składowych podłoża w okresie przejściowym;

należy rozważyć dalsze dopracowanie wymagań jak ustanowiono w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w odniesieniu do warunków stosowania obejmujących najwyższą, wyrażoną w procentach, ilość obornika nie pochodzącego z gospodarstw produkujących zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, charakterystykę i pochodzenie grzybni; prace przygotowawcze w tym zakresie należy rozpocząć we właściwym czasie, tak aby zakończyć je przed końcem okresu przejściowego;

długość okresu przejściowego może być zmieniona z uwagi na poprawę dostępności słomy i obornika pochodzących z produkcji ekologicznej;

¹ Dz.U. nr L 198 z 22.07.1991, str. 1.

² Dz.U. nr L 202 z 30.07.1997, str. 12.

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu określonego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 otrzymuje brzmienie zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1998 r.
2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów załącznika I pkt 5.1 oraz 5.2 w okresie przejściowym kończącym się dnia 1 grudnia 2001 r. mogą być wykorzystywane:
 - produkty określone w Załączniku pkt 5.1 lit. a), nie pochodzące z gospodarstw produkujących zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, ale spełniające wymagania wymienione w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, część A tiret 1-4,
 - i/lub produkty określone w Załączniku pkt 5.2, nie pochodzące z gospodarstw produkujących zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, ale spełniające, gdzie stosowne, wymagania wymienione w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, część A,

jeżeli produktów określonych w pkt 5.1 lit. a) oraz pkt 5.2, nie można uzyskać z gospodarstw produkujących zgodnie z metodami produkcji ekologicznej, a organ kontroli lub jednostka kontrolująca uzna to za konieczne.

W takich przypadkach etykiety oraz reklamy powinny zawierać następującą deklarację: „Grzyby hodowane na podłożach pochodzących z rolnictwa ekstensywnego, dopuszczonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym w okresie przejściowym”. W powyższym zdaniu wyraz „ekologiczne”, umieszczone zarówno na etykiecie, jak i w reklamie, nie zostanie bardziej wyróżnione niż pozostałe wyrazy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 września 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

- „5. W przypadku hodowli grzybów dopuszczalne jest stosowanie podłoży, które zawierają wyłącznie poniższe części składowe:
- 5.1. gospodarski obornik i ekskrementy zwierzęce (włączając produkty określone w załączniku II część A tiret 1 - 4 do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91:
 - a) pochodzące z gospodarstw produkujących zgodnie z metodami produkcji ekologicznej
 - b) lub spełniające wymagania wymienione w załączniku II część A, tiret 1 - 4 do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, tylko do zawartości 25%* i wyłącznie wtedy, gdy produkt określony w pkt 5.1. lit. a) nie jest dostępny;
 - 5.2. produkty rolne inne niż ujęte w pkt 5.1. (np. słoma), pochodzące z gospodarstw produkujących zgodnie z metodami produkcji ekologicznej;
 - 5.3. torf nie poddany obróbce chemicznej;
 - 5.4. drewno nie impregnowane środkami chemicznymi po ścięciu;
 - 5.5. produkty mineralne wymienione w załączniku II część A do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, oraz woda i gleba.

* Wielkość procentowa obliczana jest na podstawie łącznej wagi części składowych podłoża (wyłączając materiał przykrywający oraz dodaną wodę) przed kompostowaniem”.